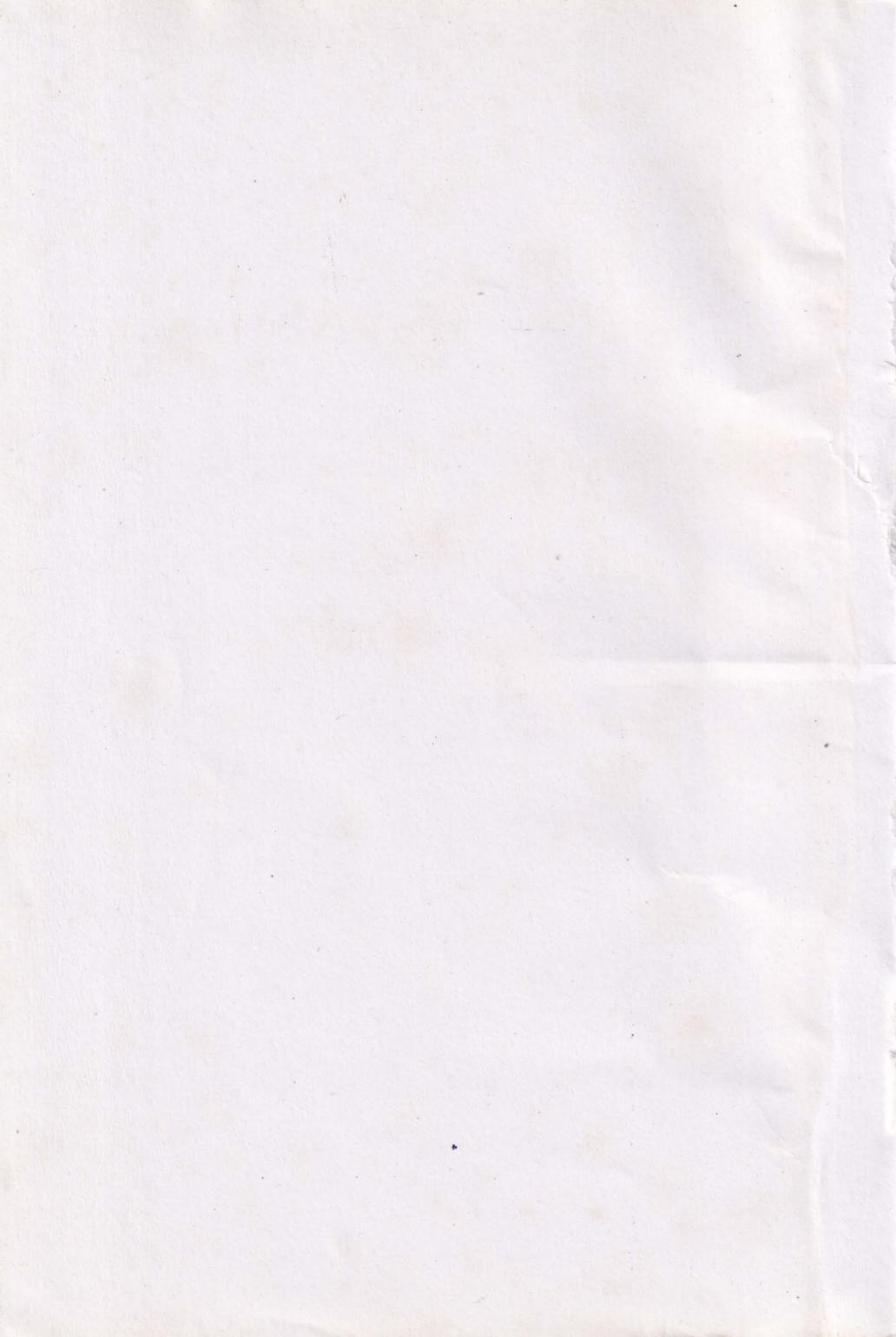

ஒளவையார் அறிவுச் செல்வங்கள்

வாக்குண்டாம் - ஆத்திகுடி - நல்வழி -
கொன்றைவேந்தன் - வெற்றிவேற்கை - கல்வி ஒழுக்கம்
உரைகளுடன்

சமய, விவகார அமைச்சு
இந்து சமய, கலாசார அலுவல்கள் துணைக்களம்

ஒளவையார் அறிவுச் செல்வங்கள்

- ◆ வாக்குண்டாம் (முதுரை)
- ◆ நல்வழி
- ◆ கொன்றைவேந்தன்
- ◆ வெற்றிவேற்கை
- ◆ கல்வீ ஒழுக்கம்

(உரைகளுடன் கூடியவை)

இந்து சமய அறநெறிப் பாடசாலைகளுக்கான
இலவச வெளியீடு - 10.

வெளியீடு :

இந்துசமய. கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்
248 1/1, காலி வீதி.
கொழும்பு - 04.

நூல்பதிப்புத் தரவுகள்

ஒளவையார் அறிவுச் செல்வங்கள்

(வாக்குண்பாம், ஆத்தி சூடி, நல்வழி, கொன்றைவேந்தன்,
வெற்றி வேற்கை, கல்வி ஒழுக்கம், உரைகளுடன்)

- மறுபதிப்பு : 2003 ஜூன்
- இரண்டாம் மறுமதிப்பு : 2006 மார்ச்
- பிரதிகள் : 10000
- அச்சு : 'கௌரி அச்சகம்'
இல. 207, சேர் இரத்தினஜோதி
சரவணமுத்து மாவத்தை,
(ஆட்டுப்பட்டித் தெரு)
கொழும்பு-13. தொ.பே. 2432477
- வெளியீடு : இந்துசமய கலாசார
அலுவலர்கள் திணைக்களம்.
248, 1/1, காலி வீதி,
கொழும்பு - 04.

சமய விவகார அமைச்சின் செயலாளர்
திரு. பி. என். ஜினசேன அவர்களின்
வாழ்த்துச் செய்தி

இந்து சமய கலாசார அலுவலர்கள் திணைக்களத்தின் மூலம் மீள் பதிப்புச் செய்யப்படும் “ஔவையார் அறிவுச் செல்வங்கள்” எனும் நாலுக்கு வாழ்த்துச் செய்தி ஒன்றை வழங்குவதில் நான் மிக்க மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

உண்மையில் ஔவையார் என்ற பெண் புலவர் கடைச் சங்ககாலத்தில் வாழ்ந்தவர். அவர் படைத்த இலக்கியங்கள் அகநானூறு, புறநானூறு போன்ற சங்க நூல்களில் காணப்படுகின்றன. அவரது படைப்புகளான ஆத்திக்ஷி, வாக்குண்டாம், நல்வழி, கொன்றைவேந்தன், வெற்றிவேற்கை, கல்வி ஒழுக்கம் போன்றன மிகச் சிறந்த படைப்புகளாகவும் உயர்ந்த கருத்துக்களைக் கொண்டனவாகவும் காணப்படுகின்றன.

இந்த நூல்கள் எந்தவொரு சமூகத்தையும் சாராமல் அனைத்து மக்களுக்கும் ஒழுக்க நெறியைப் போதிக்கக் கூடிய நூல்களாக விளங்குகின்றன. மேலும் இன, மத பேதமின்றி தமிழ்க் கல்வியாளர்கள், அறிஞர்கள் அனைவரதும் பாராட்டைப் பெற்ற படைப்புக்களாக விளங்குகின்றன.

இந்நூல்களிற் காணப்படும் விடயங்கள் வாழ்வின் பல்வேறு கோணங்களிலும் கட்டுப்பாடு, குடும்ப வாழ்வு, சமூக இயைபு போன்ற அனைத்திற்கும் வழி காட்டுவனவாகவுள்ளன. மேலும் ஔவையாரது பாடல்கள் ஒழுக்கம், செல்வம், அன்பு போன்ற நன்னடத்தைகளை விளக்குவதோடு வாழ்வின் எந்நிலையிலும் தார்மீக விழுமியங்களைப் பின்பற்றக் கூடிய விடயங்களை அடக்கியுள்ளன.

ஔவையாரின் இப்படைப்புக்கள் அனைவராலும் விரும்பப்படுவதோடு மனிதர்களின் துன்பங்களுக்கு அறுதல் தரக்கூடிய வார்த்தைகளைக் கொண்டனவாகவும், ஆன்மாவிற்கு இதமளிப்பனவாகவும் அமைந்துள்ளன.

ஔவையாரின் பாடல்கள் இளைய சமுதாயத்தினர் தர்மத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு சமூகத்தின் சிறந்த பிரஜைகளாக வாழ உதவும். அந்ந வகையில் இந்து சமய கலாசார அலுவலர்கள் திணைக்களத்தினால்

நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்ற இந்து அறநெறிப் பாடசாலைகள் மூலமாக மாணவர்களுக்கு போற்றத்தக்க பணிகள் நிறைவேற்றப்படும்.

அறநெறிப் பாடசாலை மாணவர்களுக்குச் சிறந்த வழிகாட்டுதல்களையும், அழமான கருத்துக்களையும் வழங்குகின்ற இத்தகைய நூல்களை உள்ளடக்கிய தொகுதியை இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம் மீள்பதிப்புச் செய்வது காலத்திற்கேற்ற மிகவும் பொருத்தமானதொரு பணியாகும்.

மிகக் குறுகிய காலத்தில் இந்த நூலை அழகிய வடிவத்தில் அச்சிட்டு வழங்க ஏற்பாடுகளை மேற்கொண்ட, இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களப் பணிப்பாளர் திருமதி சாந்தி நாவுக்கரசன் அவர்களுக்கும், ஏனைய உத்தியோகத்தர்கள் அனைவருக்கும் எனது பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்வதோடு, அவர்களது எதிர்காலப் பணிகள் எல்லா வகையிலும் சிறந்து விளங்கவும் வாழ்த்துகின்றேன்.

பி. என். ஜினசேன,
செயலாளர்.
சமய விவகார அமைச்சு.

MESSAGE

It gives me great pleasure to send this message on the reproduction of the book entitled "**Auvaiyār's Knowledge of Wealth**" published by the Department of Hindu Religious and Cultural Affairs.

In fact, the great poet Auvaiyār lived during the period of the last Sangam and her poems are found both in **Ātticūṭi**, **Vākkunṭām**, **Nalvaḷi**, **Koṅraivēntan**, **Verivērkai**, **Kalvi Oḷukkam** are really masterpieces which stand supreme and foremost among all the literary works.

This book is a non sectarian piece of literature belonging to all not based on any particular community or group of people. Further, it is beyond caste, creed and religion and has won immense appreciation and due recognition from eminent educationists and Tamil scholars.

The verses contained in this book are really a veritable guide from varied angles like discipline, sociology, family life and true wisdom.

Besides, her verses also dwell elaborately on the topics of virtue, wealth and love and explain the human conduct under all circumstances on the basis of righteousness and values.

Auvaiyār's masterly exposition of human wisdom by all her verses are loved by every one and soothing to every soul and indeed her works could redeem humanity from all evils.

Poet Auvaiyār's remarkable sayings based on Dharma will make the younger generation to be good citizens in society. In that respect the Aṅgeri Schools conducted by the Department of Hindu Religious and Cultural Affairs in Sri Lanka are rendering a remarkable and admirable service to the students.

It is indeed a timely, well deserved and beautiful gesture on the part of the Department of Hindu Religious and Cultural Affairs in reproducing this book which give deep meaning and valuable guidance to the children.

Indeed I highly commend the Director of the Department of Hindu Religious and Cultural Affairs Mrs. Shanthi Navukkarasan and all other staff for the admirable and selfless effort in bringing out this book in the shortest possible time and wish them success in all their future endeavours.

B. N. Jinasena,
Secretary,
Ministry of Religious Affairs.

**இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களப்
பணிப்பாளர் திருமதி சாந்தி நாவுக்கரசன்
அவர்களின் வெளியீட்டுரை**

ஒரு சமுதாயத்தின் வளர்ச்சிக்கு அச்சமுதாயம் சார்ந்துள்ள மக்களின் வாழ்க்கை நெறிமுறைகளும், பண்பாடும் மிகவும் அவசியம். சமுதாயப் பண்பாடு சிறந்து விளங்குவதற்கு அறநெறிக்கருத்துக்கள் இன்றியமையாதன.

பண்டைக் காலத்தில் அறநெறிக் கருத்துக்களே மக்கள் சமுதாயத்தை வளர்ச்சி பெறச்செய்தன. அத்தகைய அறநெறிக் கருத்துக்களைப் போதிக்கும் நூல்களில் ஒளவைப்பிராட்டியின் அறநூல்களும், போதனைகளும் தலைசிறந்து விளங்குகின்றன.

மூதரை, நல்வழி, அத்திகூடி, கொன்றைவேந்தன், கல்வி ஒழுக்கம் போன்ற அறக்கருத்துக்கள் பொதிந்த கருவூலங்கள் யாவும் பண்டைய பாடநூல்களில் இடம்பெற்றிருந்தன. அவற்றைக் கற்றுணர்ந்த எம் முன்னோர் அறவழியில் நின்று வாழ்க்கையை நடத்தி வெற்றி கண்டனர்.

ஆனால் இன்று அறக்கருத்துக்கள் என்றால் என்ன? அது எங்குள்ளது? என்ற கேட்கும் அளவுக்கு நமது பரம்பரை வளர்ந்து கொண்டுவருவது பெரும் கவலையைத் தருகின்றது. இது நமது சமுதாயத்துக்கு ஏற்பட்டுள்ள பெரும் குறையெனக் கூறலாம்.

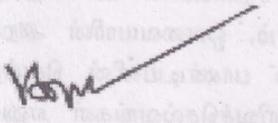
இக்குறையை நிவர்த்திசெய்து வளரும் சிறார்களின் உள்ளத்தை வளம்படுத்தும் நோக்கில் எமது திணைக்களம், ஒளவையாரின் அறக் கருத்துரைக்கும் நூல்களுடன் அதிவீரராம பாண்டியனின் வெற்றி வேற்கையையும் சேர்த்து ஒளவையார் அறிவுச்செல்வங்கள் எனும் நூல்வடிவில் வெளிக்கொண்டுவருதில் மிகவும் மகிழ்வடைகின்றது.

ஒளவையார் அறிவுச் செல்வங்கள், வளரும் சிறார்களுக்கு மட்டுமன்றி வளர்ந்துவரும் கற்றோரும், பாமரரும் படித்துப் பயன்பெறக்கூடிய கருவூலமாகும்.

அறநெறிப்பாடசாலைகளின் வளர்ச்சிக்கும், அதன் செயற்பாடுகளுக்கும், இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம் முழுமையான பங்களிப்பை வழங்கிவரும் வேளையில், அறநெறிப்பாடசாலைகளின் உசாத்துணை நூல்களில் ஒன்றாக இந்நூல் வெளியிடப்படுவது சாலப்பொருத்தமானது எனக் கருதுகின்றேன்.

ஒளவையாரின் அறக்கருத்துக்கள் வளர்ந்தவரும் சமுதாய வளர்ச்சிக்கு மிகவும் இன்றியமையாதன என்பதை உணர்ந்த மேன்மைதகு ஜனாதிபதி அவர்களும், அவரின் கீழ் பணிபுரியும் சமய விவகாரப் பிரதி அமைச்சர் மாண்புமிகு திஸ்ஸ கரலியத்த அவர்களின் அறிவுறுத்தலிலும் அமைச்சின் செயலாளர் திரு. பி. என். ஜினசேன அவர்களின் வழிகாட்டலிலும், அறநெறிப் பாடசாலைகளின் செயற் திட்டங்களை வழி நடத்திச் செல்லும் வேளையில் இரண்டாவது மீள்பதிப்பாக, ஒளவையார் அறிவுச் செல்வங்கள் மீண்டும் பதிப்புச் செய்யப்பட்டு, வெளியிடப்படுவதில் பெருமகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

இந்நூலைத் தொகுத்து, அச்சிடுவதில் ஆர்வமுடன் செயற்பட்ட திணைக்களத்தின் ஆராய்ச்சிப் பிரிவின் உதவிப்பணிப்பாளர் திரு. எஸ். தெய்வநாயகம் பாராட்டிற்குரியவர். அழகான முறையில் அச்சிட்டு உதவிய கொழும்பு -13, கௌரி அச்சகத்தாருக்கும் எனது நன்றி உரித்தாகுக. ஒளவையார் அறிவுச்செல்வங்கள், அனைவர் கரங்களிலும் தவழ்ந்து அறநெறிக்கருத்துக்களை அவர்கள் உணர்ந்து கொள்ள உதவும் என்பதில் ஐயமில்லை.

சாந்தி நாவுக்கரசன்
பணிப்பாளர்

ஒளவையாடர் அந்நீவுச் செல்வாட்கள்

வாக்குண்டாம், ஆத்திகூடி, நல்வாழி,
கொன்றைவேந்தன், வெற்றிவேற்கை, கல்வி ஒழுக்கம்
உரைகளுடன்

வெளியீடு :

இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்

பொருளடக்கம்

வாக்குண்டாம் (மூதுரை)	1 - 16
ஆத்திசூடி	17 - 32
நல்வழி	33 - 59
கொன்றை வேந்தன்	60 - 71
வெற்றிவேற்கை	72 - 94
கல்வி ஒழுக்கம்	95 - 106

“வாக்குண்டாம் நல்ல மனமுண்டாம் மாமலராள
 நோக்குண்டாம் மேனி ருடங்காது - பூக்கொண்டு
 துப்பார் திருமேனித் தும்பிக்கை யான்பாதந்
 தப்பாமற் சார்வார் தமக்கு”

“நாரதவாய வ்யாஸஸ்யாஸவ கஸ்த வ்யாஸஸ்துக்ரம்”
வினாக்கிப்பு - துரகஸ்து ரிஸவி வ்யாஸஸ்துக்ரஸ்தி
சுதுரபாஸவ ஸகஸ்யஸ்த தீஸவஸ்தி
“சுக்வஸ்து நாரதஸ்து துரகஸ்து”

2

வாக்குண்டாம்

(மூதுரை)

உரையுடன்

காப்பு

வேண்பா

வாக்குண்டாம் நல்ல மனமுண்டாம் மாமலராளர்
 நோக்குண்டாம் மேனி நுடங்காது - பூக்கொண்டு
 தும்பார் திருமேனித் தும்பிக்கை யான்பாதந்
 தப்பாமற் சார்வார் தமக்கு.

பதவுரை : தும்பு ஆர் திருமேனித் தும்பிக்கையான் பாதம்
 பவளம்போலும் (சிவப்பாகிய) திருமேனியையும்
 துதிக்கையையும் உடைய விநாயகக் கடவுளது திரு
 வடிகளை, பூக் கொண்டு - பூவைக் (கையிலே) கொண்டு,
 தப்பாமற் சார்வார் தமக்கு - தவறாமல் அடைந்து பூசை
 செய்வோருக்கு, வாக்கு உண்டாம் - (நல்ல) வாக்கு
 உண்டாகும், நல்ல மனம் உண்டாம் - பெருமை பொருந்திய
 செந்தாமரைப் பூவில் இருக்கின்ற இலக்குமியினுடைய
 அருட்பார்வை உண்டாகும், மேனி நுடங்காது - அவருடைய
 சரீரம் பிணிகளால் வாடிப்போகாது. என்றவாறு.

நன்றி யொருவற்குச் செய்தக்கால் அந் நன்றி
என்று தருங்கொல் எனவேண்டா - நின்று
தளரா வளர்தெங்கு தாளுண்ட நீரைத்
தலையாலே தான்றருத லால்.

ப-ரை : நின்று தளரா வளர்தெங்கு - நிலை பெற்றுச்
சோராமல் வளர்கின்ற தென்மரமானது, தாள் உண்ட நீரை
- (தன்) அடியிலே உண்ட (வெறு) நீரை. தலையாலே தான்
தருதலால் - (தன்) முடியிலே (மதுரமாகிய இளநீராக்கித்)
தானே தருதலினாலே, ஒருவற்கு நன்றி செய்தக்கால் -
(நற்குணமுடைய) ஒருவனுக்கு ஓர் உபகாரத்தைச் செய்தால்,
அந்நன்றி என்று தருங்கொல் என வேண்டா - அந்த
உபகாரத்தை (அவன்) எப்பொழுது செய்வானோ என்று
சந்தேகிக்க வேண்டுவதில்லை. எ - று. 1

நல்லார் ஒருவர்க்குச் செய்த உபகாரங்
கல்மேல் எழுத்துப்போற் காணுமே - அல்லாத
ஈரமீலா நெஞ்சத்தார்க் கீந்த உபகாரம்
நீர்மேல் எழுத்திற்கு நேர்.

ப-ரை : நல்லார் ஒருவர்க்குச் செய்த உபகாரம் -
நற்குணமுடைய ஒருவர்க்குச் செய்த உபகாரமானது, கல்மேல்
எழுத்துப்போல் காணும் - கல்லின் மேல் எழுதப்பட்ட
எழுத்தைப்போல் விளங்கும், அல்லாத ஈரம் இல்லாத
நெஞ்சத்தார்க்கு ஈந்த உபகாரம் - மற்ற அன்பில்லாத
மனமுடையவருக்குச் செய்த உபகாரமானது, நீர்மேல்
எழுத்திற்கு நேர் - தண்ணீரின்மேல் எழுதப்பட்ட எழுத்திற்கு
ஒப்பாகும். எ - று. 2

கின்னா வீளமை வறுமைவந் தெய்தியக்கால்
கின்னா வளவில் இனியவும் - கின்னாத
நாளல்லா நாட்பூத்த நன்மலரும் போலுமே
ஆளில்லா மங்கைக் கழகு.

ப-ரை : இளமை வறுமை வந்து எய்தியக்கால் இன்னா - (இன்பத்தைத் தருகின்ற) இளமைப் பருவமானது வறுமை வந்து அடைந்தால் துன்பத்தைத் தருவதாகும், இன்னா அளவில் இனியவும் இன்னாத - துன்பத்தைத் தருகின்ற முதுமைப் பருவத்தில் இனியனவாகிய பொருள்களும் துன்பத்தைத் தருவனவாம், (அவைகள்) நாள் அல்லா நாள் பூத்த நல் மலரும் - சுககாலமல்லாத காலத்திலே பூத்த நல்ல பூவையும், ஆள் இல்லா மங்கைக்கு அழகும் போலும் - அநுபவிப்பவன் இல்லாத மங்கைப் பருவத்தை உடையவளுக்கு உண்டாகிய அழகையும் போலும் எ - று.
இன்னா - துன்பம், இன்னாவளவு - முதுமைப் பருவம்.

3

அட்டாலும் பால்கவையிற் குன்றா தளவளாய்
நட்டாலும் நண்பல்லார் நண்பல்லர்
கெட்டாலும் மேன்மக்கண் மேன்மக்க ளேசங்கு
சுட்டாலும் வெண்மை தரும்.

ப-ரை : பால் அட்டாலும் சுவையில் குன்றாது - பாலானது (தன்னைக்) காய்ச்சினாலும் (தன்) மதுரத்திற் குறையாது மிகும், சங்கு சுட்டாலும் வெண்மை தரும் - சங்கானது (தன்னை) நீறாகச் சுட்டாலும் மிகுந்த வெள்ளை நிறத்தையே கொடுக்கும், (அவை போல) மேல் மக்கள் கெட்டாலும் மேல் மக்களே - மேலோர் (தாம் தம்முடைய சிநேகராலே கெட்டாலும் (தம்முடைய நற்குணம் வேறு படாமல்) மேலோ

ராகவே விளங்குவார், நண்பு அல்லார் அளவளாய்
 நட்டாலும் நண்பு அல்லர் - சிநேக குணம் இல்லாத
 கீழோர் (தம்மோடு ஒருவர் கலந்து) சிநேகித்தாலும்
 சிநேகராகார். எ - று. 4

அடுத்து முயன்றாலும் ஆகுநா என்றி

எடுத்த கருமங்கள் ஆகா - தொடுத்த

உருவத்தால் நீண்ட உயர்மரங்கள் எல்லாம்

பருவத்தால் அன்றிப் பழா.

ப-ரை : தொடுத்த உருவத்தால் நீண்ட உயர் மரங்கள்
 எல்லாம் - கிளைத்த வடிவத்தால் நீண்ட உயர் வாகிய
 மரங்களெல்லாம், பருவத்தாலன்றிப் பழா- (அது, அது
 பழுக்குங்) காலம் வந்தாலல்லாமல் பழாவாம், (அது போல)
 அடுத்து முயன்றாலும் - மேலும், மேலும் முயற்சி
 செய்தாலும், ஆகுநாள் அன்றி எடுத்த கருமங்கள் ஆகா
 - முடியுங்காலம் வந்தால் அல்லாமல் எடுத்த முயற்சிகள்
 முடியாவாம். எ - று. 5

உற்ற விடத்தில் உயிர்வழங்குந் தன்மையோர்

பற்றலரைக் கண்டாற் பணிவரோ - கற்றாண்

பிளந்திறுவ தல்லாற் பெரும்பாரந் தாங்கின்

தளர்ந்து வளையுமோ தான்.

ப-ரை : கல் தூண் - கல்லுத் தூணானது, பெரும்
 பாரந் தாங்கின் பிளந்து இறுவது அல்லால் - பெரிய
 பாரத்தைத் தாங்கினாற் பிளந்து ஒடிவதல்லாமல், தான்
 தளர்ந்து வளையுமோ - தான் தளர்ந்து வளையுமோ
 (வளையாது), அதுபோல் உற்ற இடத்தில் உயிர் வழங்குந்
 தன்மையோர் - (தமக்கு) ஆபத்து வந்தவிடத்தே தம்முயிரை
 விடுங் குணமுடையவர், பற்றலரைக் கண்டால் பணிவரோ- தம்
 பகைவரைக் கண்டால் வணங்குவரோ (வணங்கார்.) எ - று. 6

நீரளவே யாகுமாம் நீராம்பல் தான்கற்ற
நூலளவே யாகுமாம் நுண்ணறிவு - மேலைத்
தவத்தளவே யாகுமாந் தான்பெற்ற செல்வம்
குலத்தளவே ஆகும் குணம்.

ப-ரை : நீர் ஆம்பல் நீர் அளவே ஆகும் - நீரில் இருக்கின்ற அல்லியானது அந்த நீரினுடைய உயரத்தினளவாகவே உண்டாகும், (அதுபோல) நுண் அறிவு தான் கற்ற நூலளவே ஆகும் - ஒருவனுக்கு நுட்பமாகிய அறிவானது தான் கற்ற நூலினளவாகவே உண்டாகும். தான் பெற்ற செல்வம் மேலைத் தவத்து அளவே ஆகும் - தான் பெற்ற செல்வமானது முற்பிறப்பிற் செய்த தவத்தின் அளவாகவே உண்டாகும், குணம் குலத்து அளவே ஆகும் - குணமானது (தான் பிறந்த) குலத்தினளவாகவே உண்டாகும். எ - று. 7

நல்லாரைக் காண்பதுவும் நன்றே நலமிக்க
நல்லார்சொற் கேட்பதுவும் நன்றே - நல்லார்
குணங்கள் உரைப்பதுவும் நன்றே யவரோ
புணங்கி யிருப்பதுவும் நன்று.

ப-ரை : நல்லாரைக் காண்பதுவும் நன்றே - நல்லாரைக் காணுதலும் நல்லதே, நல்லார் நலம் மிக்க சொல் கேட்பதுவும் நன்றே - நல்லவருடைய பயன் நிறைந்த சொல்லைக் கேட்குதலும் நல்லதே, நல்லார் குணங்கள் உரைப்பதுவும் நன்றே - நல்லவருடைய நற்குணங்களைப் பேசுதலும் நல்லதே, அவரோடு இணங்கி இருப்பதுவும் நன்று - அந்த நல்லவரோடு கூடியிருத்தலும் நல்லதேயாம். எ - று. 8

தீயாரைக் காண்பதுவுந் தீதே திருவற்ற
 தீயார்சொற் கேட்பதுவுந் தீதே - தீயார்
 குணங்கள் உரைப்பதுவுந் தீதே அவரோ
 டிணங்கி யிருப்பதுவுந் தீது.

ப-ரை : தீயாரைக் காண்பதுவுந் தீதே - தீயவரைக் காணுதலுந் தீயதே, தீயார் திருஅற்ற சொல் கேட்பதுவுந் தீதே - தீயவருடைய பயன் இல்லாத சொல்லைக் கேட்குதலுந் தீயதே, தீயார் குணங்கள் உரைப்பதுவுந் தீதே - தீயவருடைய தீக்குணங்களைப் பேசுதலுந் தீயதே, அவரோடு இணங்கி இருப்பதுவுந் தீது - அவரோடு கூடியிருத்தலும் தீயதே. எ - று.

9

நெல்லுக் கிறைத்தநீர் வாய்க்கால் வழியோடிப்
 புல்லுக்கு மாங்கே பொசியுமாம் - தொல்லுலகில்
 நல்லார் ஒருவர் உளரேல் அவர்பொருட்
 டெல்லார்க்கும் பெய்யும் மழை.

ப-ரை : நெல்லுக்கு இறைத்த நீர் - நெற்பயிரின் பொருட்டு இறைத்த தண்ணீர், வாய்க்கால் வழி ஓடி - வாய்க்கால் வழியால் ஓடி, ஆங்குப் புல்லுக்கும் பொசியும் - அங்கேயிருக் கின்ற புல்லுகளுக்கும் கசிந்தூறும், (அதுபோல்) தொல் உலகில் நல்லார் ஒருவர் உளரேல் - பழைமையாகிய உலகத்திலே நல்லவர் ஒருவராயினும் இருப்பரேல், அவர் பொருட்டு எல்லார்க்கும் மழை பெய்யும் - அவர் பொருட்டா கவே எல்லாருக்கும் மழை பெய்யும். எ - று.

10

பண்டு முளைப்ப தரிசியே யானாலும்
 விண்டுமீ போனான் முளையாதாங் - கொண்டபேர்
 ஆற்ற லுடையார்க்கும் ஆகா தளவின்றி
 ஏற்ற கருமஞ் செயல்.

ப-ரை : பண்டு முளைப்பது அரிசியே ஆனாலும் -
 (உமி நீங்குவதற்கு) முன்னே முளைப்பது
 அரிசியேயாயினும், உமி விண்டு போனால் முளையாது -
 உமி நீங்கிப்போனால் (அவ்வரிசி) முளையாது, (அது
 போல) கொண்டபேர் ஆற்றல் உடையார்க்கும் தம்மிடத்து
 நீங்காத பெரிய வல்லமையை உடையவர்க்கும், அளவு
 இன்றி ஏற்ற கருமஞ்செயல் ஆகாது - துணைவலி
 இல்லாமல் எடுத்துக்கொண்ட தொழிலைச் செய்தல்
 முடியாது. எ - று. 11

மடல்பெரிது தாழை மகிழினிது கந்தம்
உடல்சிறியர் என்றிருக்க வேண்டா - கடல்பெரிது
மண்ணீரு மாகா ததனருகே சிற்றூறல்
உண்ணீரும் ஆகி விடும்.

ப-ரை : தாழை மடல் பெரிது - தாழம்பூ இதழ்களினாலே
 பெரிதாயிருக்கின்றது. மகிழ் கந்தம் இனிது மகிழம்பூ
 (இதழ்களினாலே சிறிதாயினும்) வாசனையினாலே (தாழம்
 பூவினும்) இனிதாயிருக்கின்றது, கடல் பெரிது - சமுத்திரம்
 பெரிதாயிருக்கின்றது. மண் நீரும் ஆகாது - (ஆயினும்
 அதிலுள்ள நீர் உடம்பின் அழுக்கை) கழுவுதற்குத் தக்க
 நீருமாகாது, அதன் அருகே சிற்றூறல் உண்ணீரும் ஆகிவிடும்
 - அதன் பக்கத்தே சிறிய மணற்குழியிற் சுரக்கும் ஊற்றுநீர்
 குடிக்கத்தக்க நீருமாகும், ஆதலினாலே உடல் சிறியர் என்று
 இருக்க வேண்டா - (ஒருவரை) உருவத்தினாலே
 சிறியவரென்று (மதியாமல்) இருக்கவேண்டாம் எ - று.
 மண்ணுதல் - கழுவுதல் 12

கவையாகிக் கொம்பாகிக் காட்டகத்தே நிற்கும்
அவையல்ல நல்ல மரங்கள் - சவைநடுவே
நீட்டோலை வாசியா நின்றான் குறிப்பறிய
மாட்டா தவனன் மரம்.

ப-ரை : கவையாகி - கிளைகளை உடையவைகளாகியும், கொம்பு ஆகி - கொம்புகளையுடையவைகளாகியும், காட்டு அகத்து நிற்கும் அவை நல்ல மரங்கள் அல்ல - காட்டினுள்ளே நிற்கின்ற அந்த மரங்கள் எல்லாம் நல்ல மரங்கள் அல்ல, சபை நடுவே நீட்டு ஓலை வாசியா நின்றான் - சபை நடுவே ஒருவர் நீட்டிய ஓலையை வாசிக்க மாட்டாமல் நின்றவனும், குறிப்பு அறிய மாட்டாதவன் - (ஒருவருடைய) குறிப்பை அறியமாட்டாதவனுமே, நல்மரம் - நல்ல மரங்களாவர். எ - று.

13

கான மயிலாட கண்டிருந்த வான்கோழி
தானு மதுவாகப் பாவித்துத் - தானுந்தன்
பொல்லாச் சிறகைவிரித் தாடினாற் போலுமே
கல்லாதான் கற்ற கவி.

ப-ரை : கல்லாதான் கற்ற கவி - (இலக்கண இலக்கியங்களைக் கற்றவர் பிழையற்ற கவியைச் சொல்லிப் பொருளுரைக்க அதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்து, அவைகளைக் கற்று அறியாதவன் (தன்னையும் கற்றவனாக நினைத்துத் தான்) கற்ற (பிழையாகிய) கவியைச் சொல்லிப் பொருள் உரைத்தல், கான மயில் ஆடக் கண்டிருந்த வான்கோழி - காட்டில் உள்ள மயிலானது (தனது அழகுள்ள சிறகை விரித்து) ஆட (அதைப்) பார்த்துக் கொண்டிருந்த வான்கோழியானது, தானும் அது ஆகப்பாவித்து - தானும் அம்மயிலாகவே நினைத்து, தானும் தனது அழகில்லாச் சிறகை விரித்து ஆடினாற்போலும் எ - று.

14

வேங்கை வர்ப்புலனோய் தீர்த்த விடகாரி
ஆங்கதனுக்காகாரம் ஆனாற்போற் - பாங்கறியாப்
புல்லறீ வாளர்க்குச் செய்த ஷபகாரம்
கல்லின்மேல் கிட்ட கலம்.

ப-ரை : வரிவேங்கைப் புலிநோய் தீர்த்த விடகாரி - வரிகளையுடைய வேங்கைப் புலிக்கு நஞ்சு நோயைத் தீர்த்த விஷவைத்தியன், ஆங்கு அதற்கு ஆகாரம் ஆனாற்போல் பாங்கு அறியா - அப்பொழுது அப்புலிக்கு இரையானாற் போலத் தான் அழியுந் தன்மையை (ஆலோசித்து) அறியாமல், -புல் அறிவாளர்க்குச் செய்த உபகாரம் - அற்ப புத்தியை உடையவருக்குச் செய்த உபகாரம், கல்லின் மேல் இட்ட கலம் - கல்லின் மேலே போடப்பட்ட மட்பாத்திரம்போல் அழிந்துபோம் எ - று. 15

அடக்க முடையார் அறிவிலரென் றெண்ணிக்
கடக்கக் கருதவும் வேண்டா - மடைத்தலையில்
ஓடும்ன் ஓட உறுமீன் வருமளவும்
வாடி யிருக்குமாங் கொக்கு.

ப-ரை : கொக்கு - கொக்கானது, மடைத்தலையில் ஓடும் மீன் ஓட - நீர்மடையினிடத்து ஓடும் சிறு மீன்கள் எல்லாம் ஓடவிட்டு, உறு மீன் வரும் அளவும் வாடியிருக்கும் - பெருமீன் வரும் வரையும் அடங்கியிருக்கும், (அதுபோல) அடக்கம் உடையார் - (தமக்கு எதிரிகளாகத் தகாதவர் எதிர்ப்படினும் ஓடிப்போகவிட்டு தக்கவர் எதிர்ப்படும் வரையும்) அடங்கியிருக்கும் குணமுடையவரை, அறிவு இலர் என்று எண்ணி - அறிவில்லாதவரென்று கருதி, கடக்கக் கருதவும் வேண்டா - வெல்லுவதற்கு நினைக்கவும் வேண்டுவதில்லை. எ - று. 16

அற்ற குளத்தில் அறுநீர்ப் பறவைபோல்
உற்றுழிக் தீவார் உறவல்லார் - அக்குளத்திற்
கொட்டியும் ஆம்பலும் நெய்தலும் போலவே
ஓட்டி உறுவார் உறவு.

ப-ரை : அற்ற குளத்தில் அறுநீர்ப் பறவை பேரல் - (நீர்) வற்றிய குளத்தினின்றும் நீங்கிப் போகின்ற நீர்வாழ் பறவைகள்போல, உற்றுழித் தீர்வார் உறவு அல்லர் - (ஒருவனுக்கு) வறுமை வந்தபொழுது நீங்குவோர் உறவாகார், அக்குளத்தில் கொட்டியும் ஆம்பலும் நெய்தலும் போலவே - அந்தக் குளத்திலே கொட்டியும் அல்லியும் நெய்தலும் போலவே, ஒட்டி உறுவார் உறவு - தாமும் (வருத்தத்தை) அநுபவித்துக்கொண்டு (அவனை) விட்டு நீங்காதவரே உறவாவார் எ - று.

17

சீரியர் கெட்டாலுஞ் சீரியரே சீரியர்மற்

றல்லாதார் கெட்டாலங் கென்னாகும் - சீரிய

பொன்னின் குடமுடைந்தாற் பொன்னாகும் என்னாகும்

மண்ணின் குடமுடைந்தக் கால்.

ப-ரை : சீரியர் கெட்டாலும் சீரியரே - மேலோர் (தம்முடைய செல்வம்) கெட்டாலும் மேலோராகவே மதிக்கப்படுவர். சீரியர் அல்லதார் கெட்டால் அங்கு என்னாகும் - கீழோர் (தம்முடைய செல்வம்) கெட்டால் அப்பொழுது அவருக்கு என்ன மதிப்பு உண்டாகும். சீரிய பொன்னின் குடம் உடைந்தால் பொன்னாகும் - சிறப்பினையுடைய பொன்னாகிய குடம் உடைந்தாலும் பழைய பொன்னேயாகும். மண்ணின் குடம் உடைந்தக்கால் என்னாகும் - மண்ணால் ஆகிய குடம் உடைந்தால் (அதற்கு) என்ன மதிப்பு உண்டாகும் எ - று. மற்று - அசை.

18

ஆழ வழுக்கி முகக்கினும் ஆழ்கடனீர்

நாழி முகவாது நானாழி - தோழி

நீதியுங் கணவனும் நோபடினுந் தந்தம்

வீதியின் பயனே பயன்.

ப-ரை : ஆழ் கடல்நீர் ஆழ அமுக்கி முகக்கினும், ஆழமாகிய சமுத்திரத்திலுள்ள நீரை முழுக அமுக்கி மொண்டாலும், நாழி நால் நாழி முகவாது - ஒரு நாழியானது நாலு நாழி தண்ணீரை மொள்ளாது. (அதுபோல்) தோழி - தோழியே, நிதியும் கணவனும் நேர்படினும் - (பெண்களுக்குத்) திரவியமும் நாயகனும் நேர்பட்டாலும், தம் தம் விதியின் பயனே பயன் - அவரவருடைய ஊழின் அளவாகிய பயனே (அநுபவிக்கப்படும்) பயனாகும் எ - று. 19

**உடன் பிறந்தார் சுற்றத்தார் என்றிருக்கவேண்டா
உடன்பிறந்தே கொல்லும் விபாதி - உடன்பிறவா
மாலையீ லுள்ள மருந்தே பிணிதீர்க்கும்
அம்மருந்து போல்வாரு முண்டு.**

ப-ரை : வியாதி உடன்பிறந்தே கொல்லும் - வியாதியானது உடன் பிறந்தே கொல்லும், உடன் பிறந்தார் சுற்றத்தார் என்று இருக்க வேண்டா - (ஆதலால்) உடன் பிறந்தவரே துணையாவா ரென்று நம்பியிருக்க வேண்டுவதில்லை, உடன் பிறவா மாமலையிலுள்ள மருந்தே பிணிதீர்க்கும் - உடன் பிறவாமல் பெரிய மலையிலுள்ள மருந்தே அந்நோயைத் தீர்க்கும். அம் மருந்து போல்வாரும் உண்டு - ஆதலால் அம் மருந்துபோல் (அந்நியராயிருந்தும் ஆபத்திலே உதவி செய்) வாருஞ் சிலருண்டு எ - று. 20

**கில்லாள் அகத்திருக்க கில்லாத தொன்றில்லை
கில்லாளும் கில்லாளே யாமாயின் - கில்லாள்
வல்கிடந்த மாற்றம் உரைக்குமேல் அவ்வில்
புல்கிடந்த சூறாய் விடும்.**

ப-ரை : இல்லாள் அகத்து இருக்க - (நற்குண நற்
செய்கைகளையுடைய) மனையாள் வீட்டில் இருப்பாளாயின்,
இல்லாதது ஒன்று இல்லை - (அவ்வீட்டில்) இல்லாத
பொருள் ஒன்றுமில்லை, இல்லாளும் இல்லாளே ஆயின்
- மனையாள் இல்லாமற் போனாளாயினும், இல்லாள்
வலிகிடந்த மாற்றம் உரைக்கு மேல் - மனையாள் கடுமை
பொருந்திய சொற்களைச் சொல்வாளாயினும், அவ்வில்
புலிகிடந்த தூறு ஆய்விடும் - அவ்வீடு புலி தங்கிய புதர்போல்
ஆகிவிடும் எ - று. 21

**எழுதியாவா நேகாண் கிரங்கு மடநெஞ்சே
கருதியவா றாமோ கருமம் - கருதிப்போய்க்
கற்பகத்தைச் சேர்ந்தோர்க்குக் காஞ்சிரங்காய்ந்த தேல்
முற்பவத்திற் செய்த வினை.**

ப-ரை : இரங்கு மடநெஞ்சே - வருந்துகின்ற அறியாமை
பொருந்திய மனமே, கருதிப்போய்க் கற்பகத்தைச்
சேர்ந்தோர்க்கு - (நல்ல பலனைப் பெறலாமென்று)
நினைத்துப் போய்க் கற்பக தருவை அடைந்தவருக்கு,
காஞ்சிரங்காய் ஈந்ததேல் - அது எட்டிக் காயைக் கொடுத்த
தாயின், முற்பவத்தில் செய்தவினை - (அதற்குக் காரணம்
அவர்) முற்பிறப்பிற் செய்த தீவினையாகும், கருமம் கருதிய
வாறு ஆமோ - செய்தொழில்கள் (நீ) நினைத்தபடியே
ஆகுமோ, எழுதியவாறே காண் - கடவுள் விதித்த படியே
ஆகும் என்று அறிவாயாக. எ - று. 22

**கற்பிளவோ டொப்பர் கயவர் கடுஞ்சினத்துப்
பொற்பிளவோ டொப்பாரும் போல்வாரே - வீற் பிடித்து
நீர்க்கழிய எய்த வடுப்போல் மாறுமே
சீரொழுது சான்றோர் சினம்.**

ப-ரை : கயவர் கடுஞ்சினத்துக் கல்பிளவோடு ஒப்பர் -
 கீழோர் (தம்முள்ளே) கடுங்கோபத்தினால் வேறு பட்டால்
 கல்லினுடைய பிளவுகளைப் போல்வார் (திரும்பக் கூடார்),
 பொன் பிளவோடு ஒப்பாரும் போல்வார் - (அப்படி
 வேறுபட்டபோது) பொன்னினுடைய பிளவுகளோடு ஒப்பாவாரும்
 ஒப்பாவார் (ஒருவர் கூட்டக் கூடுவர்). சீர் ஒழுகு சான்றோர்
 சினம் - சிறப்பு மிக்க அறிவுடையோருடைய கோபம், வில்
 பிடித்து நீர் கிழிய எய்த வடுப் போல மாறும் - (அம்பினாலே)
 தண்ணீர் பிளக்க எய்த (அதனுடைய) பிளவுகள் போல
 (அப்போதே) நீங்கும். எ - று. 23

**நற்றா மரைக்கயத்தில் நல்லன்னஞ் சேர்ந்ததாற் போல்
 கற்றாரைக் கற்றாரே காமுறுவர் - கற்பிலா
 முர்க்கரை முர்க்கர் முகப்பர் முதுகாட்டிற்
 காக்கை யுவக்கும் பிணம்.**

ப-ரை : கயத்தின் நல் தாமரை நல் அன்னம் சேர்ந்தாற்
 போல் - குளத்திலுள்ள நல்ல தாமரைப் பூவை நல்ல
 அன்னப்பறவை சேர்ந்தாற்போல, கற்றாரைத் கற்றாரே
 காமுறுவர் - கற்றறிந்தவரைக் கற்றறிந்தவரே விரும்பிச்
 சேர்வார், முதுகாட்டில் பிணம் காக்கை உவக்கும் -
 சுடுகாட்டிலே கிடக்கின்ற பிணத்தைக் காக்கையே விரும்பும்,
 (அது போல) கற்பு இலா முர்க்கரை முர்க்கர் முகப்பர் -
 கல்வியில்லாத முடரை முடரே கொண்டாடுவர் எ - று. 24

**நஞ்சடைமை தானறிந்து நாகங் கரந்துறையும்
 ஓஞ்சாப் புறங்கிடக்கும் நீப்பாம்பு - நெஞ்சீற்
 கரவீடையார் தம்மைக் கரப்பர் கரவார்
 கரவீலா நெஞ்சத் தவர்**

ப-ரை : நாகம் தான் நஞ்சு உடைமை அறிந்து கரந்து உறையும் - நாகபாம்பு தான் விஷம் உடையதாயிருத்தலை அறிந்து ஒளித்துக்கொண்டு இருக்கும், நீர்ப்பாம்பு அஞ்சாப் புறங்கிடக்கும் - (தன்னிடத்தில் விஷம் இல்லாத) நீர்ப்பாம்பு அஞ்சாமல் வெளியிலே கிடக்கும் (அவைபோல) நெஞ்சில் கரவு உடையார் தம்மைக் கரப்பர் - மனத்தினுள்ளே வஞ்சனையை உடையவர் தம்மைத்தாமே மறைப்பர். கரவு இலா நெஞ்சத்தவர் கரவார் - வஞ்சனை இல்லாத மனத்தை உடையவர் (அப்படித் தம்மை) மறைக்க மாட்டார். எ - று.

25

மன்னனும் மாசறக் கற்றோனுஞ் சீர்தூக்கின்
மன்னனிற் கற்றோன் சிறப்புடையன் - மன்னற்குத்
தன்தேசம் அல்லாற் சிறப்பில்லைக் கற்றோற்குச்
சென்றவிடம் எல்லாஞ் சிறப்பு.

ப-ரை : மன்னனும் மாசு அறக் கற்றோனும் சீர் தூக்கின் - அரசனையும் குற்றந்தீரக் கற்ற வித்துவானையும் ஆராய்ந்து பார்த்தால், மன்னனில் கற்றோன் சிறப்புடையன் - அரசனிலும் வித்துவானே சிறப்பை உடையவனாவான், மன்னற்குத் தன்தேசம் அல்லாற் சிறப்பு இல்லை - அரசனுக்கு அவனுடைய தேசத்தில் அல்லாமல் (அந்நிய தேசங்களிலே) சிறப்பு இல்லை, கற்றோற்குச் சென்ற இடம் எல்லாம் சிறப்பு - வித்துவானுக்கு (அவன்) போன தேசங்கள் எல்லாவற்றிலும் சிறப்பு உண்டாகும்
எ - று.

27

கல்லாத மாந்தர்க்குக் கற்றுணர்ந்தார் சொற்கூற்றம்
அல்லாத மாந்தர்க் கறம்கூற்றம் - மெல்லிய
வாழைக்குத் தான் ஈன்ற காய்கூற்றங் கூற்றமே
கில்லிற் கிசைந்தொழுகாப் பெண்.

ப-ரை : மெல்லிய வாழைக்குத் தான் ஈன்ற காய் கூற்றம் - மெல்லிய வாழை மரத்துக்கு அது ஈன்ற காயே யமனாகும், (அதுபோல) கல்லாத மாந்தர்க்குக் கற்று உணர்ந்தார் சொல் கூற்றம் - கற்று அறியாத மனிதருக்கு கற்றறிந்தவருடைய உறுதிச் சொல்லே யமனாகும், அல்லாத மாந்தர்க்கு அறம் கூற்றம் - (தரும சிந்தையை உடையவர்) அல்லாத மனிதருக்குத் தருமமே யமனாகும், இசைந்து இல்லிற்கு ஒழுகாப் பெண் கூற்றம் - கணவன் கருத்துக்கு உடன்பட்டு இல்லறத்தில் ஒழுகாத மனையாளே (அக்கணவனுக்கு) யமனாகும். எ - று. 27

**சந்தன மென்குறடு தான்தேய்ந்த காலத்தூங்
கந்தங் குறைபடா தாதலால் - தந்தந்
தனஞ்சீறியர் ஆயினும் தார்வேந்தர் கேட்டான்
மனஞ்சீறியர் ஆவரோ மற்று.**

ப-ரை : மெல் சந்தனக் குறடு - மிருதுவாகிய சந்தனக் கட்டையானது, தான் தேய்ந்த காலத்தும் கந்தம் குறைபடாது - தான் தேய்ந்துபோன காலத்திலும் (தன்னுடைய) நன்மணத்திற் குறையாது. ஆதலால் - ஆதலினாலே, தார்வேந்தர் - சேனையையுடைய அரசர்கள், கேட்டால் தம்ம்தம் தனம் சிறியர் ஆயினுங் - கேட்டினாலே தங்கள் செல்வத்திற் குறைந்தவரானாலும், மனம் சிறியர் ஆவரோ - மனவலி மையிலே குறைந்தவராவாரோ (ஆகார்). எ - று. 28

**மருவீனிய கூற்றமும் வான்பொருளும் நல்ல
உருவும் உயர்குலமும் எல்லாம் - திருமடந்தை
ஆம்போ தவளோடும் ஆகும் அவள்பிரிந்து
போம்போ தவளோடும் போம்.**

ப-ரை : மருவு இனிய சுற்றமும் - தழுவிய இனிய உறவும், வான் பொருளும் - மேலாகிய பொருளும், நல்ல உருவும் - நல்ல அழகும், உயர் குலமும் எல்லாம் - உயர் வாகிய குலமும் என்னும் இவைகளெல்லாம், திருமடந்தை ஆம்போது அவளோடும் ஆகும் - சீதேவி வந்து கூடும் பொழுது அவளுடனே வந்து கூடும், அவள் பிரிந்து போம் போது அவளோடும் போகும் - அவள் நீங்கிப் போம் பொழுது அவளுடனே நீங்கிப்போகும் எ - று.

29

சாந்தனையுந் தீயனவே செய்திடினுந் தாமவரை
ஆந்தனையுந் காப்பர் அறிவுடையோர் - மாந்தர்
குறைக்குந் தனையுந் குளிர்நிறலைக் தந்து
மறைக்குமாம் கண்டீர் மரம்.

ப-ரை : மரம் - மரங்களானவை, மாந்தர் குறைக்குந் தனையும் - (தம்மை) மனிதர் வெட்டு மளவும், குளிர் நிறலைத் தந்து மறைக்கும் - அவருக்குக் குளிர்ச்சியாகிய நிழலையேகொடுத்து (வெயிலை அவர் மேலே படவொட்டாமல்) மறைக்கும், (அதுபோல) அறிவு உடையோர் - அறிவுடையவர், சாந்தனையும் தீயனவே செய்திடினும் - (தாம்) இறந்து போமளவும் (தமக்கு இறந்து போகத்தக்க) தீங்குகளையே பிறர் செய்தார் ஆயினும், தாம் அவரையும் (தம்மளவே) ஆகுமளவும் (நன்மையே செய்து) காப்பார். எ - று.

30

உ
சிவமயம்

ஆத்திகுடி

உரையுடன்

—

காப்பு

ஆத்தி குடியமர்ந்த தேவனை
ஏத்தி யேத்தித் தொழுவோ மியாமே.

ஆத்தி - திருவாத்திப் பூமாலையை, குடி - தரிப்பவராகிய சிவபெருமான், அமர்ந்த - விரும்பிய, தேவனை - பிள்ளையாகிய விநாயகக் கடவுளை, ஏத்தி, ஏத்தி - துதித்துத், துதித்து. தொழுவோம் - வணங்குவோம். யாம் - நாங்கள்; என்றவாறு.

அறஞ்செய விரும்பு

அறம் - தருமத்தை, செய - செய்தற்கு, விரும்பு - நீ ஆசைகொள்.

1

ஆறுவது சினம்

ஆறுவது - (உன்னுள்ளே) தணிய வேண்டுவது, சினம் - கோபமே ஆம்.

2

இயல்வது கரவேம்.

இயல்வது - (கொடுப்பதற்கு) இசைவதை, கரவேல் - (நீ வறுமையினாலே யாசிப்பவர்களுக்கு) ஒளியாதே.

3

ஈவது விலக்கேல்.

ஈவது - (தருமத்தைக் குறித்து ஒருவருக்கு ஒருவர்) கொடுப்பதை, விலக்கேல் - நீ தடுக்காதே. 4

உடையது விளம்பேல்.

உடையது - (உனக்கு) உள்ள பொருளை, விளம்பேல் - (நீ மற்றவர் அறியும்படி) சொல்லாதே. 5

ஊக்கமது கைவிடேல்.

ஊக்கமது - (செய் தொழிலில்) மனஞ்சோராமையை, கைவிடேல் - நீ கைவிடாதே. 6

எண்ணெழுத் திகழேல்.

எண் - கணித நூலையும், எழுத்து - இலக்கண நூலையும், இகழேல் - நீ இகழ்ந்து தள்ளாதே. 7

ஏற்ப திகழ்ச்சி.

ஏற்பது - (ஒருவரிடத்திலே போய்) இரப்பது, இகழ்ச்சி - பழிப்பாகும். 8

ஐய மிட்டுண்.

ஐயம் - பிச்சையை, இட்டு - (இரப்பவர்களுக்குக்) கொடுத்து, உண் - நீயும் உண். 9

ஒப்புர வொழுகு.

ஒப்புரவு - உலக நடையை அறிந்து, ஒழுகு - (நீ அந்த வழியிலே) நட. 10

ஓதுவதொழியேல்.

ஓதுவது - (அறிவு நூல்களை) வாசிப்பதை ஒழியேல் -
(நீ மரணபரியந்தம்) விடாதே. 11

ஔவியம் பேசேல்.

ஔவியம் - பொறாமை வார்த்தைகளை, பேசேல் - நீ
பேசாதே. 12

அஃகஞ் சுருக்கேல்.

அஃகம் - தானியத்தை, சுருக்கேல் - (அதிக
இலாபத்துக்காகக்) குறையாதே. 13

கண்டொன்று சொல்லேல்.

கண்டு - (ஒன்றைக்) கண்டு, ஒன்று - வேறொன்றை,
சொல்லேல் - (நீ சாட்சியாகும் போது) சொல்லாதே
(கண்டபடியே சொல் என்பது கருத்து). 14

ஙப்போல் வளை.

ஙப்போல் - ஙகரம் (தான் பிரயோசனமுள்ளதாய் இருந்து
தன் வருக்கத்தைத் தழுவுதல்) போல வளை - (நீ
பிரயோசனமுள்ளவனாயிருந்து உன் இனத்தைத்) தழுவு.

ஙகரமானது அங்ஙனம் இங்ஙனம் உங்ஙனம் என்று
சொல்லுக்குக் காரணமாய் வரும். அதின் வருக்கங்களாகிய
ஙா, ஙி, ஙீ, ஙூ, ஙெ, ஙே, ஙை, ஙொ, ஙோ, ஙௌ,
என்கின்ற பதினொன்றாம் சொல்லுக்குக் காரணமாதல்
இல்லை. ஆயினும் ஙகரத்தின் பொருட்டு இவைகளையும்
நெடுங்கணக்கிலே வழங்குவார்கள். அதுபோலவே, நீ கல்வி
செல்வங்களினாலே பிறருக்கு உதவி செய்வாயாயின்,

அவர் உன்னைத் தழுவுவதன்றி உன் பொருட்டு உன்
இனத்தாரையும் தழுவுவார் என்பதாம். 15

சனி நீராடு.

சனி - சனிக்கிழமைதோறும், நீர் ஆடு - (எண்ணெய்
இட்டுக்கொண்டு) நீரிலே தலை முழுகு (புதன்கிழமையிலும்
முழுகலாம்). 16

ஞயம்பட வுரை.

ஞயம்பட - (பேசுஞ் சொல்லிலே) இன்பம் விளையும்படி,
உரை - நீ பேசு (நயம் என்பது ஞயம் எனப் போலியா
யிற்று). 17

இடம்பட வீடேல்.

இடம் - இடமானது, பட - (அளவுக்கு மேற்பட்டு)
வெறுமையாய்க் கிடக்கும்படி, வீடு - வீட்டை, எடேல் - (நீ
பெரிதாகக்) கட்டாதே. 18

இணக்கமறித் திணங்கு.

இணக்கம் - (சினேகிதத்துக்கு ஏதுவாகிய) நற்குண
நற்செய்கைகளை, அறிந்து - தெளிந்து, இணங்கு - (பின்
ஒருவரோடு) சினேகஞ் செய். 19

தந்தைதாய்ப் பேண்.

தந்தை - (நீஉன்) பிதாவையும், தாய் - மாதாவையும்,
பேண் - (எப்பொழுதும் பூசித்துக்) காப்பாற்று. 20

நன்றி மறவேல்.

நன்றி - (ஒருவர் உனக்குச் செய்த) உபகாரத்தை,
மறவேல் - நீ ஒருபோதும் மறவாதே. 21

பருவத்தே பயிர்செய்

பயிர் - பயிர்களை, பருவத்தே - (அது, அது விளையும்) பக்குவகாலத்திலே, செய் - (வேண்டும் முயற்சியிலே வழுவாமல்) செய்.

பயிருக்கு வேண்டும் முயற்சிகளாவன : உழுதல், எரு இடுதல், களை பிடுங்கல், நீர் பாய்ச்சல், காத்தல் என்கிற ஐந்துமாம். 22

மன்றுபறித் துண்ணேல்.

மன்று - தருமசபையில் இருந்துகொண்டு, பறித்து - (வழக்குத் தீர்ப்புக்கு வரும் குடிகளுடைய பொருளைக்) கவர்ந்து, உண்ணேல் - நீ சீவனம் பண்ணாதே. 23

இயல்பலாதன செயேல்.

இயல்பு அலாதன - (தருமநூலுக்குப்) பொருத்தமல்லாதவைகளை, செயேல் - நீ செய்யாதே. 24

அரவ மாட்டேல்.

அரவம் - (நஞ்சுடைய) பாம்புகளை, ஆட்டேல் - நீ பிடித்து ஆட்டதே. 25

இலவம்பஞ்சிற் றுயில்.

இலவம் பஞ்சில் - இலவம் பஞ்சு மெத்தையில், துயில் - நீ நித்திரை கொள். 26

வஞ்சகம் பேசேல்.

வஞ்சகம் - கபட வார்த்தைகளை, பேசேல் - நீ பேசாதே. 27

அழகலா தனசெயேல் .

அழகு அலாதன - (நீ துன்பப்பட வந்த காலத்தும்) இழிவுள்ள செயல்களை, செயேல் - செய்யாதே.

அழகுடையன உயர்வுள்ள செயல்கள். ஆதலால், அழகலாதன இழிவுள்ள செயல்கள் என்பதாம். 28

இளமையிற் கல்.

இளமையில் - இளமைப் பிராயத்திலே, கல் - (நீ வித்தையை விரும்பிக்) கற்றுக்கொள். 29

அறனை மறவேல்.

அறனை - தருமத்தை, மறவேல் - (நீ ஒரு போதும்) மறாவாதே. 30

அனந்த லாடேல்.

அனந்தல் - நித்திரையை, ஆடேல் - (நீ அதிகமாகச்) செய்யாதே. (அனந்தல் - கள் மயக்கமுமாம்). 31

கடிவது மற.

கடிவது - (ஒருவரைச்) சினந்து பேசுவதை, மற - நீ மறந்துவிடு. 32

காப்பது விரதம்.

காப்பது - (உயிர்களுக்குத் தீங்கு செய்யாமல்) அவைகளைக் காப்பாற்றுவதே, விரதம் - விரதமாம். 33

கிழமைப் படவாழ்.

கிழமைப்பட - (உன்னிடத்தில் உள்ள பொருள்) பிறருக்கு உரிமைப்படும்படி, வாழ் - நீ வாழு. 34

கீழ்மை யகற்று.

கீழ்மை - கீழ்மையாகிய குணத்தை, அகற்று - நீ நீக்கு.

35

குணமது கைவிடேல்.

குணமது - (மேலாகிய) குணத்தை, கைவிடேல் - நீ விட்டுவிடாதே.

36

கூடிப் பிரியேல்.

கூடி - (நல்லவரோடு) சிநேகித்து, பிரியேல் - (நீ பின் அவரை விட்டு) நீங்காதே.

37

கெடுப்ப தொழி.

கெடுப்பது - (பிறருக்குக்) கேடு செய்வதை, ஒழி - நீ விட்டுவிடு.

38

கேள்வி முயல்.

கேள்வி - (கற்றவர்சொல்லும் நூற்பொருளைக்) கேட்பதற்கு, முயல் - நீ முயற்சி செய்.

39

கைவினை கரவேல்.

கைவினை - (உனக்குத் தெரிந்த கைத்தொழிலை) கரவேல் - (நீ மற்றவர்களுக்கு) ஒளியாதே.

40

கொள்ளை விரும்பேல்.

கொள்ளை - (பிறருடைய பொருளைக்) கொள்ளையிடுதற்கு, விரும்பேல் - நீ ஆசைப்படாதே.

41

கோதாட் டொழி.

கோது - குற்றம் பொருந்திய. ஆட்டு - விளையாட்டை, ஒழி - நீ நீக்கு.

42

சக்கர நெறிநில்.

சக்கர நெறி - (அரசனுடைய ஆஞ்செய்யாகிய) சக்கரம் செல்லும் வழியிலே, நில் - நீ அடங்கி நில், (அரசனுடைய கட்டளைக்கு அமைந்து நட என்பது கருத்து.) 43

சான்றோ ரினத்திரு.

சான்றோர் - அறிவினாலே நிறைந்தவர்களுடைய, இனத்து - கூட்டத்திலே, இரு - (நீ எந்நாளும் சேர்ந்து) இரு. 44

சித்திரம் பேசேல்.

சித்திரம் - மெய்ப்போலத் தோன்றும் பொய் மொழிகளை, பேசேல் - நீ பேசாதே. 45

சீர்மை மறவேல்.

சீர்மை - புகழுக்கு ஏதுவாகிய குணத்தை, மறவேல் - நீ மறந்துவிடாதே. 46

சுளிக்கச் சொல்லேல்.

சுளிக்க - (கேட்பவர்) கோபிக்கும்படியாக, சொல்லேல் - (நீ ஒன்றையும்) பேசாதே. 47

சூது விரும்பேல்.

சூது - சூதாடலை, விரும்பேல் - (நீ ஒரு போதும்) விரும்பாதே. 48

செய்வன திருந்தச்செய்.

செய்வன - செய்யும் காரியங்களை, திருந்த - செவ்வையாக, செய் - நீ செய். 49

சேரிட மறிந்துசேர்.

சேர் இடம் - அடையத்தகும் (நன்மையாகிய) இடத்தை,
அறிந்து - தெரிந்து, சேர் - நீ அடை. 50

சையெனத் திரியேல்.

சைய என - (பெரியோர் உன்னைச்) சீ என்று அருவருக்
கும்படி, திரியேல் - (நீ துட்டனாய்த்) திரியாதே. 51

சொற்சொர்வு படேல்.

சொல் - (நீ பிறரோடு பேசும்) சொற்களிலே, சொர்வுபடேல்
- மறதிபடப் பேசாதே, (சொல்ல வேண்டுவதை மறவாமற்
சொல் என்பது கருத்து). 52

சோம்பித் திரியேல்.

சோம்பி - (நீ செய்யவேண்டிய முயற்சியைச் செய்யாமல்)
சோம்பல் கொண்டு, திரியேல் - (வீணாகத்) திரியாதே. 53

தக்கோ னெனத்திரி.

தக்கோன் என - (உன்னைப் பெரியோர்கள்) யோக்கியன்
என்று புகழும்படி, திரி - நீ திரி. 54

தானமது விரும்பு.

தானமது - (சற்பாத்திரங்களிலே) தானம் செய்தலை,
விரும்பு - நீ விரும்பு. 55

திருமாலுக்கு கடிமைசெய்.

திருமாலுக்கு - விஷ்ணுவுக்கு, அடிமை செய் - தொண்டு
செய். 56

தீவினை யகற்று.

தீவினை - பாவச் செயல்களை, அகற்று - (நீ
செய்யாமல்) நீக்கு. 57

துன்பத்திற் கிடங்கொடேல்.

துன்பத்திற்கு - (தொழிலைச் செய்யும்போது முயற்சி யினாலே வரும் சரீர்ப்பிரயாசத்தால் ஆகிய) துன்பத்துக்கு, இடம் கொடேல் - (சிறிதாயினும்) இடங் கொடாதே, (அத் துன்பத்தை இன்ப மென்று கொண்டு முயற்சியை விடாது செய் என்பது கருத்து). 58

தூக்கி வினைசெய்.

தூக்கி - (முடிக்கும் உபாயத்தை) ஆராய்ந்து, வினை - ஒரு தொழிலை, செய் - (நீ அதன் பின்பு) செய். 59

தெய்வ மிகழேல்.

தெய்வம் - கடவுளை, இகழேல் - (நீ மறந்தாயினும்) இகழாதே. 60

தேசத்தோ டொத்துவாழ்.

தேசத்தோடு - (நீ வசிக்கும்) தேசத்திலுள்ளவர்களுடனே, ஒத்து - (பகையில்லாமல்) ஒற்றுமையாய், வாழ் - வாழு. 61

தையல்சொற் கேளேல்.

தையல் - (உன்) மனைவியுடைய, சொல் - சொல்லை, கேளேல் - நீ கேட்டு நடவாதே. 62

தொன்மை மறவேல்.

தொன்மை - பழைமையாகிய சிநேகிதத்தை, மறவேல் - நீ மறந்துவிடாதே. 63

தோற்பன தொடரேல்.

தோற்பன - தோல்வியடையக்கூடிய வழக்குக்களிலே, தொடரேல் - நீ சம்பந்தப்பட்டாதே. 64

நன்மை கடைப்பிடி.

நன்மை - புண்ணியத்தையே, கடைப்பிடி - (நீ விடாமல்)
உறுதியாகப் பிடி. 65

நாடொப் பனசெய்.

நாடு - உன் நாட்டில் உள்ளோர் பலரும், ஒப்பன -
ஒத்துக்கொள்ளத்தக்க நல்ல காரியங்களை, செய் - நீ செய் 66

நிலையிற் பிரியேல்.

நிலையில் - (நீ நிற்கின்ற உயர்ந்த) நிலையிலே நின்று,
பிரியேல் - (ஒருபோதும்) நீங்காதே. 67

நீர்விளையாடேல்.

நீர் - (ஆழம் உள்ள) நீரிலே, விளையாடேல் - நீ (நீந்தி)
விளையாடாதே. 68

நுண்மை நுகரேல்.

நுண்மை - (நோயைத் தருகிற) சிற்றுண்டிகளை நுகரேல்
- நீ உண்ணாதே. 69

நூல்பல கல்.

நூல்பல - (அறிவை வளர்க்கின்ற) நூல்கள் பலவற்றையும்,
கல் - நீ கற்றுக்கொள். 70

நெற்பயிர் விளை

நெற் பயிர் - நெல்லுப் பயிரை, விளை - (நீ வேண்டிய
முயற்சி செய்து) விளைவி. 71

நேர்பட வொழுகு.

நேர்பட - (உன் ஒழுக்கம் கோணாமல்) செவ்வைப்பட,
ஒழுகு - நீ நட. 72

நைவினை நணுகேல்.

நை - (பிறர்) கெடத்தக்க, வினை - தீவினைகளை, நணுகேல் - (நீ ஒருபோதும்) செய்யாதே. 73

நொய்ய வுரையேல்.

நொய்ய - (பயன் இல்லாத) அற்ப வார்த்தைகளை, உரையேல் - (நீ ஒருபொழுதும்) சொல்லாதே. 74

நோய்க்கிடங் கொடேல்.

நோய்க்கு - வியாதிகளுக்கு, இடங்கொடேல் - (அவபத்தியம் முதலானவைகளைச் செய்து) இடங் கொடாதே. 75

பழிப்பன பகரேல்.

பழிப்பன - (அறிவுடையவர்களாலே) பழிக்கப்படுவனவாகிய இழிசொற்களை, பகரேல் - நீபேசாதே.

இழி சொற்களாவன : பொய், குறளை, கடுஞ்சொல், பயனில்சொல் என்கிற நான்குமாம். 76

பாம்பொடு பழகேல்.

பாம்பொடு - (பால் கொடுத்தவருக்கும் விஷத்தைக் கொடுக்கிற) பாம்பைப் போல்பவர்களுடனே, பழகேல் - நீ சகவாசஞ் செய்யாதே. 77

பிழைபடச் சொல்லேல்.

பிழைபட - பிழைகள் உண்டாகும்படி, சொல்லேல் - (நீ ஒன்றையும்) பேசாதே. 78

பீடு பெறநில்.

பீடு - பெருமையை, பெற - பெறும்படியாக, நில் - நீ (நல்ல வாழ்விலே) நில். 79

புகழ்ந்தாரைப் போற்றிவாழ்.

புகழ்ந்தாரை - உன்னைத் துதிசெய்து அடுத்தவரை,
போற்றி - (கைவிடாமற்) காப்பாற்றி, வாழ் - நீ வாழு. 80

பூமி திருத்தியுண்.

பூமி - உன் விளைநிலத்தை, திருத்தி - சீர்திருத்திப்
பயிர் செய்து, உண் - நீ உண்ணு. 81

பெரியாரைத் துணைக்கொள்.

பெரியாரை - (அறிவிலே சிறந்த) பெரியோரை, துணைக்
கொள் - உனக்குத் துணையாகப் பேணிக்கொள். 82

பேதைமை யகற்று.

பேதைமை - (பிறவிக்குக் காரணமாகிய) அஞ்ஞானத்தை,
அகற்று - (நீ மெய்ஞ்ஞானத்தினாலே) போக்கு. 83

பையலோ டுணங்கேல்.

பையலோடு - சிறு பிள்ளையோடு, இணங்கேல் - நீ
கூடாதே. 84

பொருடனைப் போற்றிவாழ்.

பொருள் தனை - திரவியத்தை, போற்றி - (மென்மேலும்
உயரும்படி) காத்து. வாழ் - நீ வாழு. 85

போர்த்தொழில் புரியேல்.

போர் - சண்டையாகிய, தொழில் - தொழிலை, புரியேல்
- நீ செய்யாதே. 86

மனந்தடு மாறேல்

மனம் - மனசு, தடுமாறேல் - (யாதொரு விஷயத்திலும்)
கலங்காதே. 87

மாற்றானுக் கிடங்கொடேல்.

மாற்றானுக்கு - பகைவனுக்கு, இடங்கொடேல் (உன்னை நெருங்கிப் பின் வருந்தும்படியாக நீ) இடங்கொடாதே. 88

மிகைபடச் சொல்லேல்.

மிகைபட - (சொற்கள் சுருங்காமல்) அதிகப் படும்படி, சொல்லேல் - நீ சொல்லாதே. 89

மீதுணர் விரும்பேல்.

மீது ஊண் - அதிக போசனத்துக்கு, விரும்பேல் - நீ ஆசைப்படாதே. 90

முனைமுகத்து நில்லேல்.

முனைமுகத்து - சண்டைமுகத்திலே, நில்லேல் - (நீ போய்) நில்லாதே. 91

முர்க்கரோ டிணங்கேல்.

முர்க்கரோடு - அறிவில்லாதவர்களுடனே, இணங்கேல் - நீ சினேகம் பண்ணாதே. 92

மெல்லினல்லா டோள்சேர்.

மெல் - மெல்லிய, இல் - (உன்) மனையாட்டியாகிய, நல்லாள் - பெண்ணினுடைய, தோள் - தோள்களையே, சேர் - நீ சேர்.

இதனாலே, பிறர் மனைவியர், பரத்தையர் என்கிற இவர்களை ஒருபோதும் விரும்பாதே என்பது பெறப்படும். 93

மேன்மக்கள் சொற்கேள்.

மேன்மக்கள் - மேன்மையாகிய மனிதருடைய, சொல் - சொல்லை, கேள் - நீ கேட்டு நட. 94

மைவிழியார் மனையகல்.

மை விழியார் - மை தீட்டிய கண்களையுடைய
வேசிகளது, மனை - வீட்டை, அகல் - (நீ ஒரு போதும்
கிட்டாமல்) அகன்று போ. 95

மொழிவ தறமொழி.

மொழிவது - சொல்லப்படும் பொருளை, அற -
(சந்தேகம்) நீங்கும்படி, மொழி - நீ சொல்லு. 96

மோகத்தை முனி.

மோகத்தை - (நிலையில்லாத பொருள்களின் மேலதாகிய)
ஆசையை, முனி - கோபித்து விலக்கு. 97

வல்லமை பேசேல்.

வல்லமை - (உன்னுடைய) சாமர்த்தியத்தை, பேசேல்
- (நீ புகழ்ந்து) பேசாதே. 98

வாதுமுன் கூறேல்.

வாது - வாதுகளை, முன் - (பெரியோர் முன்னே)
கூறேல் - நீ பேசாதே. 99

வித்தை விரும்பு.

வித்தை - கல்விப் பொருளை, விரும்பு - நீ விரும்பு. 100

வீடு பெறநில்.

வீடு - மோகூத்தை, பெற - அடையும்படி, நில் -
(அதற்குரிய ஞான வழியிலே) நில். 101

உத்தம னாயிரு.

உத்தமனாய் - (நற்குண நற்செய்கைகளினாலே எல்லாரிலும்) மேலானவனாகி, இரு - நீ இரு. 102

ஊருடன் கூடிவாழ்.

ஊருடன் - ஊரவர்களுடனே, கூடி - (சுபாசுப கன்மங்களிலே) அளாவி, வாழ் - நீ வாழு. 103

வெட்டெனப் பேசேல்.

வெட்டு என - கத்தி வெட்டைப் போல, பேசேல் - (ஒருவரோடுங் கடினமாகப்) பேசாதே. 104

வேண்டி வினைசெயேல்.

வேண்டி - (யாதொரு பிரயோசனத்தை) விரும்பி, வினை - தீவினையை, செயேல் - (நீ ஒருவனுக்கும்) செய்யாதே. 105

வைகறைத் துயிலெழு.

வைகறை - (நீ தினந்தோறும்) விடியற்காலத்திலே, துயில் எழு - நித்திரையை விட்டு எழுந்திரு. 106

ஒன்னாரைத் தேறேல்.

ஒன்னாரை - பகைவர்களை, தேறேல் - (நீ ஒரு போதும்) நம்பாதே. 107

ஓரஞ் சொல்லேல்.

ஓரம் - பசுபாதத்தை, சொல்லேல் - (நீ யாதொரு வழக்கிலும்) பேசாதே. 108

ஒளவையார் அருளிச் செய்த

நல்வழி

காப்பு

பாலுந் தெளிதேனும் பாகும் பருப்பும்வை
நாலுங் கலந்து எனக்கு நான்றருவேன் - கோலஞ்செய்
துங்கக் கரிமுகத்துத் தூமணியே நீயெனக்குச்
சங்கத் தமிழ்முன்றுந் தா.

பதவுரை : கோலம்செய் துங்கக் கரிமுகத்துத் தூமணியே
- அழகு செய்கின்ற உயர்வாகிய யானை முகத்தையுடைய
பரிசுத்த மாகிய இரத்தினம் போலும் விநாயகக்கடவுளே,
நான் உனக்குப் பாலும் தெளிதேனும் பாகும் பருப்பும் இவை
நாலும் கலந்து தருவேன் - அடியேன் உமக்குப் பாலும்
தெளிந்த தேனும் வெல்லப்பாகும் பருப்புமாகிய இந்
நான்கையும் கலந்து நிவேதிப்பேன், நீ எனக்குச் சங்கத்
தமிழ் முன்றும் தா - நீர் அடியேனுக்குச் சங்கத்தில்
வளர்க்கப்பட்ட (இயற்றமிழ், இசைத் தமிழ், நாடகத்தமிழ்
என்னும்) தமிழ் முன்றையுந் தந்தருளும் என்ற வாறு.

இதனது தாற்பரியம் : விநாயகக் கடவுளுக்குப் பூஜை
செய்யின் முத்தமிழ்ப் புலமையும் உண்டாகும் என்பதாம்.

புண்ணியமாம் பாவம்போம்போனநாட்செய் தவவை
மண்ணிற் பிறந்தார்க்கு வைத்தபொருள் - எண்ணுங்கால்
ஈதொழிய வேறில்லை யெச்சமயத் தோர்சொல்லுந்
தீதொழிய நன்மை செயல். 1

ப-ரை : புண்ணியம் ஆம் - புண்ணியமே செய்யத்
தக்கது, பாவம் போம் - பாவமே ஒழியத்தக்கது, போன
நாள் செய்த அவை - முற்பிறப்பிற் செய்த அந்தப் புண்ணிய
பாவங்களே, மண்ணில் பிறந்தார்க்கு வைத்த பொருள் -
பூமியிலே பிறந்த மனிதர்களுக்கு (இப் பிறப்பில் இன்ப
துன்பங்களை அநுபவித் தற்குக் காரணமாக) வைத்த
பொருளாகும். எண்ணுங் கால் எச்சமயத்தோர் சொல்லும்
ஈது ஒழிய வேறு இல்லை - ஆராயு மிடத்து எந்தச் சமயத்தார்
சொல்வதும் இந்தப் பொருளே யல்லாமல் மற்றொன்று
மில்லை. தீது ஒழிய நன்மை செயல் - (ஆதலினாலே)
பாவம் நீங்கப் புண்ணியத் தைச் செய்க. எ - று.

இ-ம் : இன்பத்துக்குக் காரணம் புண்ணியமும்,
துன்பத்திற்குக் காரணம் பாவமுமாதலிற் பாவத்தை ஒழித்துப்
புண்ணியத்தைச் செய்க. எ - ம்

சாதி யிரண்டொழிய வேறில்லைச் சாற்றுங்கால்
நதி வழுவா நெறிமுறையின் - மேதினியில்
கிட்டார் பெரியோ ரீடாதா ரீழ்குலத்தோர்
பட்டாங்கி லுள்ள படி. 2

ப-ரை : சாற்றுங்கால் மேதினியில் சாதி இரண்டு ஒழிய
வேறு இல்லை - சொல்லுமிடத்துப் பூமியிலே (உயர்வாகிய
சாதி யென்றும் இழிவாகிய சாதி யென்றும்) சாதி
இரண்டேயல்லாமல் வேறில்லை. (அவ்விரண்டு சாதியாரும்

யாவரெனின்):- நீதி வழுவா நெறிமுறையின் இட்டார் பெரியோர் - நீதி தவறாத நல் வழியிலே (நின்றுகொண்டு முறைமையோடு சற்பாத்திரங்களா யுள்ளவருக்குக்) கொடுத்தவரே உயர்வாகிய சாதியார், இடாதோர் இழி குலத்தோர் - அங்ஙனம் கொடாதவரே இழிவாகிய சாதியார், பட்டாங்கிலுள்ளபடி - உண்மை நூலின் உள்ள கிரமம் (இதுவேயாம்). எ - று.

இ-ம் : சற்பாத்திரத்துக்குக் கொடுத்தவரே உயர்வாகிய சாதியார், கொடாதவரே இழிவாகிய சாதியார். எ - ம். 2

இடும்பைக் கிடும்பை யியலுடம்பீ தன்றே

இடும் பொய்யை மெய்யென் றிராதே - இடுங்கடுக

உண்டாய் னுண்டாகு முழிற் பெருவலநோய்

விண்டாரைக் கொண்டாடும் வீடு.

3

ப-ரை : இயல் உடம்பு இது - திரிகின்ற இந்த உடம்பானது, இடும்பைக்கு இடும்பை அன்றே - பல துன்பங்களாகிய சரக்குகளை நிறைத்து வைக்கும் பையன்றோ. இடும் பொய்யை மெய் என்று இராதே - (போசனத்தை) இடுகின்ற நிலையில்லாததாகிய இந்த உடம்பை நிலையுடையதென்று நம்பி இராமல், கடுக இடும் - சீக்கிரம் (சற்பாத்திரங்களாயுள்ள வர்களுக்குக்) கொடுங்கள், உண்டாயின் - (இத் தருமம் உங்களிடத்து) உண்டாயின், பெருவலி நோய் விண்டாரைக் கொண்டாடும் வீடு - பெரிய வலிமையையுடைய மல நோய் நீங்கியவரை மெச்சிக்கொள்கின்ற முத்தியானது. ஊழின் உண்டாகும் - முறையினாலே (உங்களுக்குக்) கிடைக்கும். எ - று.

இ-ம் : நிலையில்லாத உடம்பு உள்ளபொழுதே சற்பாத்திரத்திலே தானஞ் செய்தவர்க்கு அந்தத் தருமத்தினாலே சற்குருவினது திருவருளும், அந்தத் திருவருளினாலே ஞானமும், அந்த ஞானத்தினாலே முத்தியும் சித்திக்கும் எ - ம்

3

எண்ணி யொருகருமம் யார்க்குஞ்செய் யொண்ணாது
புண்ணியம் வந்தெய்து போதல்லாற் - கண்ணில்லான்
மாங்காய் விழுவெறிந்த மாத்திரைக்கோ லொக்குமே
ஆங்கால மாகு மவர்க்கு.

4

ப-ரை : யார்க்கு - யாவருக்காயினும், புண்ணியம் வந்து எய்தும் போது அல்லால் - (முன்செய்த) புண்ணியம் வந்து கூடிய போதல்லாமல், எண்ணி ஒரு கருமம் செய்யொண்ணாது - (மற்றைக் காலத்திலே) நினைத்து ஒரு தொழிலைச் செய்ய முடியாது, கண் இல்லான் மாங்காய் விழ எறிந்த மாத்திரைக் கோல் ஒக்கும் - புண்ணியம் வந்து கூடாத அக்காலத்திற் செய்யும் (அத்தொழிலானது) கண் இல்லாதவன் மாங்காய் விழுதற்கு எறிந்த மாத்திரைக்கோலைப் போலும், ஆம் காலம் அவர்க்கு ஆகும் - (புண்ணியம் வந்து கூடியபோது) அவருக்கு அத்தொழில் தானே முடியும். எ - று.

இ-ம் : புண்ணியம் இல்லாதவன் எண்ணிய தொழிலும் முடியப்பெறாது கைப்பொருளும் இழப்பன். எ - ம் 4

வருந்தி யழைத்தாலும் வாராத வாரா
பொருந்துவன போயினென்றாற் போகா - கிருந்தேங்கி
நெஞ்சம் புண்ணாக நெடுந்தூரந் தானினைந்து
துஞ்சுவதே மாந்தர் தொழில்.

5

ப-ரை : வாராத வருந்தி அழைத்தாலும் வாரா - (தமக்கு) வராதவைகள் வருந்தி அழைத்தாலும் வாராவாம், பொருந்து வன போமின் என்றாற் போகா - (தமக்கு) வருமவைகள் போமி னென்று வெறுத்தாலும் போகாவாம், இருந்து ஏங்கி - (இவ் வுண்மையை அறியாமல்) இருந்து கொண்டு ஏக்கமுற்று, நெஞ்சம் புண் ஆக தாம் நெடுந் தூரம் நினைந்து துஞ்சுவதே - மனம் புண்ணாகும் படி (அவைகளைத்) தாங்கள் நெடு தூரம் நினைந்து மாண்டுபோவதே, மாந்தர் தொழில் - மனிதருடைய தொழிலாம். எ - று.

இ-ம் : இருவினைகளைச் செய்தவர் அவற்றின் பயன்களாகிய இன்பதுன்பங்களை அனுபவிப்பது தப்பாதாதலின் அவற்றின் பொருட்டுக் கவலையுற்று வாழ்நாளை வீணாகப் போக்குதல் அறியாமை. எ - ம் 5

**உள்ள தொழிய வொருவர்க் கொருவர்க்கங்
கொள்ளக் கிடையா குவலயத்தில் - வெள்ளக்
கடலோடி மீண்டு கரையேறி னாலென்
உடலோடு வாழு முயர்க்கு.**

6

ப-ரை : ஒருவர்க்கு உள்ளது ஒழிய - ஒருவருக்கு (ஊழினால்) உள்ளதல் லாமல், ஒருவர் சுகங்கொள்ளக்கிடையா - மற்றொருவருடைய சுகங்களை அநுபவிக்க விரும்பினால் அவை கிடையாவாம், (ஆதலினால்) குவலயத்தில் - இப்பூமியிலே, உடலோடு வாழும் உயிர்க்கு - உடம்புகளோடு கூடிவாழும் உயிர்களுக்கு, வெள்ளக்கடல் ஓடி மீண்டு கரை ஏறினால் என் - வெள்ள நீரையுடைய சமுத்திரத்திலே (கப்பலின்மேற்) சென்று (சம்பாதித்துக் கொண்டு) திரும்பிவந்து கரை ஏறினாலும் அதனாற்பயன் யாது? எ - று.

இ-ம் : பெருமுயற்சி செய்து பெரும்பொருள் சம்பாதித்தாலும், ஊழினளவன்றி அதிகமாக அனுபவித்தல் கூடாது. எ - று.

6

எல்லாப் படியாலு மெண்ணீனா லீவ்வுடம்பு
 பொல்லாப் புழுமலினோய்ப் புன்குரம்பை - நல்லார்
 அறிந்திருப்பா ராதலீனா லாங்கமல நீர்போற்
 பிறந்திருப்பார் பேசார் பிறர்க்கு. 7

ப-ரை : எல்லாப் படியாலும் எண்ணினால் - சகல விதங்களினாலும் ஆராயுமிடத்து. இவ்வுடம்பு பொல்லாப் புழுமலி நோய் புன்குரம்பை - இந்தச் சரீரம் பொல்லாத புழுக்களுக்கும் நிறைந்த வியாதிகளுக்கும் புல்லிய ஒரு சிறு வீடாக இருக்கின்றது. நல்லார் அறிந்து இருப்பார் - நல்லறிவினோர்கள் (இவ்வுடம்பினிழிவை) அறிந்திருப்பார்கள், ஆதலினால் கமல நீர்போல் பிரிந்து இருப்பார் - ஆகையால் அவர்கள் தாமரை இலையின் நீர் போல (இவ்வுடம்பிலே கூடியிருந்தும்) கூடாதிருப்பார்கள், பிறர்க்குப் பேசார் - (பயன்படாமையால்) பிறருக்கு (இந்த நிலையைச்) சொல்லார்கள். எ - று.

இ-ம் : உடம்பு வேறு, தாம் வேறு என்று அறிந்த ஞானிகள் உடம்போடு கூடியிருப்பினும் பற்றற்றிருப்பார்கள், ஆதலால் அவர்களுக்குத் துன்பமேயில்லை. எ - று.

ஈட்டும் பொருண்முயற்சி யெண்ணிறந்த வாயினுமுழ்
 கூட்டும் படியன்றிக் கூடாவாம் - தேட்டம்
 மரியாதை காணு மகிதலத்தீர் கேண்மின்
 தரியாது காணுந் தனம்.

ப-ரை : மகிதலத்தீர் கேண்மின் - பூமியிலுள்ள மனிதர்களே கேளுங்கள், ஈட்டும் பொருள் - தேடுதற்குரிய பொருள் களானவை, முயற்சி எண் இறந்த ஆயினும் - முயற்சிகள் அளவிறந்தனவாயினும், ஊழ் கூட்டும்படி அன்றிக்கூடாவாம்

- ஊழ் கூட்டுமளவில்லாமற் சேராவாம், தனம் தரியாது -
(ஊழினாலே சேரினும்) அப்பொருள் நிலைபெறாது. தேட்டம்
மரியாதை - (ஆதலினால்) நீங்கள் தேடத் தகுவது
மரியாதையேயாம் எ - று.

மரியாதை - நன்னெறியினிற்றல்

இ-ம் : பொருள் ஊழினளவன்றி வாராமையானும் வந்த
பொருளும் நிலைபெறாமையாலும் நிலைபெறுவதாகிய
நல்லொழுக்கத்தையே தேடல் வேண்டும். எ - ம். 8

ஆற்றுப் பெருக்கற் றடிசுடும்ந் நாளும்வ்வா
றுற்றுப் பெருக்கா லுலகூட்டும் - ஏற்றவர்க்கு
நல்ல குடிப்பிறந்தார் நல்கூர்ந்தா ரானாலும்
இல்லையென மாட்டா ரீசைந்து. 9

ப-ரை : ஆற்றுப் பெருக்கு அற்று - ஆற்றில் வெள்ளம்
வற்றிப்போய், அடிசுடும் அந்நாளும் - (மணலானது
வெய்யிலினாலே காய்ந்து நடப்பவருடைய) அடியைச் சுடுகின்ற
அக்காலத்திலும், அவ் ஆறு ஊற்றுப் பெருக்கால் உலகு
ஊட்டும் - அந்த ஆறானது ஊற்றுநீர்ப் பெருக்கினால்
உலகத்தாரை உண்பிக்கும், (அதுபோல) நல்ல குடிப்பிறந்தார்
- நல்ல குடியிலே பிறந்தவர், நல்கூர்ந்தார் ஆனாலும் -
வறுமையடைந்த காலத்திலும், மற்றவர்க்கு இசைந்து இல்லை
எனமாட்டார் - இரந்தவருக்கு (கருத்து) இசைந்து
இல்லையென்று சொல்லாது கொடுப்பர். எ - று.

இ-ம் : உயர்ந்த குடியிற் பிறந்தவர் வறுமைக்
காலத்திலும் இரந்தவருக்குக் கொடாது விடார். எ - ம். 9

ஆண்டாண்டு தோறு மழுது புரண்டாலும்
 மாண்டார் வருவரோ மா நிலத்தீர் - வேண்டா
 நமக்கு மதுவழியே நாம்போ மளவும்
 எமக்கென்னென் றிட்டுண் டிரும். 10

ப-ரை : மாநிலத்தீர் - பெரிய பூமியிலுள்ள மனிதர்களே, ஆண்டு ஆண்டு தோறும் அழுது புரண்டாலும் - (இறந்த) அவ் விடத்தில் வருடந் தோறும் அழுது புரண்டாலும். மாண்டார் வருவரோ - இறந்தவர் திரும்பி வருவாரோ (வரமாட்டார்). வேண்டா - (ஆதலினால்) அழவேண்டுவதில்லை. நமக்கும் அது வழியே நாம்போம் அளவும் எமக்கு என் என்று - நமக்கும் அம் மரணமே வழியாகும். நாம் இறந்து போமளவும் எமக்கு யாது சம்பந்தம் என்று, இட்டு உண்டு இரும் - பிச்சை இட்டு நீங்களும் உண்டு (கவலையற்று) இருங்கள். எ - று.

இ-ம் : இறந்தவர் பொருட்டு அழுகையினாலே உடம்பிற்குத் தளர்ச்சியும் உயிருக்கு வருத்தமும் உண்டாமேயன்றிச் சிறிதும் பயனில்லாமையால் கவலையொழித்துச் சற்பாத்திரத்துக்குக் கொடுத்து வாழ்க. எ - ம் 10

ஒருநா ளுணவை யொழியின்றா லொழியாய்
 இருநாளுக் கேலென்றா லேலாய் - ஒருநாளும்
 என்னோ வறியா யீடும்பைகூ ரென்வயிறே
 உன்னோடு வாழ்த லீர்து. 11

ப-ரை : இடும்பை கூர் என் வயிறே - துன்பம் மிகுகின்ற என்னுடையவயிறே, ஒருநாள் உணவை ஒழி என்றால் ஒழியாய் - (கிடையாதபோது) ஒரு நாளுக்கு போசனத்தை விட்டிரு என்றால் விட்டிராய், இரு நாளுக்கு ஏல் என்றால்

ஏலாய் - (கிடைத்தபோது) இரண்டு நாளுக்கு (உண்ணும் போசனத்தை ஒருங்கு) ஏற்றுக்கொள் என்றால் ஏற்றுக் கொள்ளாய்) ஒருநாளும் என் நோ அறியாய் - ஒருநாளிலாயினும் என்னுடைய வருத்தத்தை அறியாய், உன்னோடு வாழ்தல் அரிது - (ஆதலினால்) உன்னோடு கூடி வாழ்தல் எனக்கு அருமையாக இருக்கின்றது. எ - று.

இ-ம் : வயிற்றுக்குத் திருப்தி செய்தலினும் அரிது பிறிதில்லை. எ - ம். 11

ஆற்றங் கரையின் மரமு மரசறிய

வீற்றிருந்த வாழ்வும் விழுமன்றே - ஏற்றம்

உழுதுண்டு வாழ்வதற் கொப்பில்லைக் கண்டீர்

பழுதுண்டு வேறோர் பண்க்கு.

12

ப-ரை : ஆறு அம் கரையில் மரமும் - ஆற்றினது கரையில் இருக்கின்ற மரமும், அரசு அறிய வீற்று இருந்த வாழ்வும் விழும் அன்றே - அரசன் அறிய அதிகாரஞ் செய்து (சம்பாதித்துப்) பெருமையாக வாழ்கின்ற வாழ்க்கையும் அழிந்து போமன்றோ. உழுது உண்டு வாழ்வு ஏற்றம் - (ஆதலினால்) உழுது பயிர் செய்து உண்டு வாழ்வதே உயர்வாகும், அதற்கு ஒப்பு இல்லை - அதற்குச் சமானம் இல்லை, வேறு ஓர் பணிக்குப் பழுது ஒண்டு - மற்றைத் தொழில் வாழ்க்கைகளுக்கெல்லாம் அழிவு உண்டு. எ - று.

இ-ம் : பிறர்வயத்தினராகாது தம்வயத்தினராய் நின்று, செய்யும் வேளாண்மையாலாகிய வாழ்க்கைக்கு அழிவு இல்லாமையால் அதுவே சிறந்தது. எ - ம். 12.

ஆவாரை யாரே யழிப்பா ரகுவன்றிச்

சாவரை யாரே தவிர்ப்பவர் - ஓவாமல்

ஐயம் புகுவாரை யாரே விலக்குவார்

மெய்யம் புவிதன் மேல்.

13

ப-ரை : அம்புவி அதன்மேல் - அழகிய பூமியின் மேலே, ஆவாரை அழிப்பார் யார் - (நல்வினையினால் நெடுங்காலம்) உயிர் வாழ்வதற்கு உரியவரை (இடையிலே) அழிக்க வல்லவர் யாவர்? அது அன்றிச் சாவாரைத் தவிர்ப்பவர் யார் - அதுவல்லாமலும் (தீவினையினால்) இறத்தற்குரியவரை நிறுத்த வல்லவர் யாவர்? ஓவாமல் ஐயம் புகுவாரை விலக்குவார் யார் - (செல்வம் இழந்து) ஒழியாமல் பிச்சைக்குச் செல்வோரைத் தடுக்க வல்லவர் யாவர்? மெய் - (இது) சத்தியமேயாம். எ - று.

இ-ம் : ஊழினால் அடைதற்பாலனவாகிய ஆக்கக் கேடுகளைத் தவிர்க்க வல்லவர் ஒருவருயில்லை. எ - ம். 13

பிச்சைக்கு முத்த குடிவாழ்க்கை பேசுங்கால்

இச்சைபல சொல்லி யிடித்துண்கை - சீச்சீ

வயிறு வளர்க்கைக்கு மான மழியா

துயர்விடுகை சால வறும்.

14

ப-ரை : பேசுங்கால் - (ஆராய்ந்து) சொல்லு மிடத்து, பிச்சைக்கு முத்த குடி வாழ்க்கை - பிச்சை எடுத்து உண்டலிலும் (இழிவிற்) பெரிய குடிவாழ்க்கையாவது. பல இச்சை சொல்லி இடித்து உண்கை - பலவாகிய இச்சைகளைப் பேசி (ஒருவரை) நெருங்கி வாங்கி உண்ணுதலாம், சீச்சீ - சீச்சீ (இது என்ன செய்கை), வயிறு வளர்க்கைக்கு மானம் அழியாது - வயிற்றை வளர்த்தற்பொருட்டு மானங் கெடாமல், உயிர் விடுகை சால உறும் - உயிரை விடுதலே மிக (உயர்ச்சியைப்) பொருந்தும். எ - ம்.

இ-ம் : பிறரிடத்தே இச்சைபேசி வாங்கி உண்டு மானம் இழந்து உயிர் வாழ்தலினும் உயிரை விட்டு மானத்தை நிறுத்துதலே உயர்வுடைத்து. எ - ம்.

சிவாய நமவென்று சீந்தித் திருப்போர்க்
கபாய மொருநாளு மில்லை - உபாயம்
இதுவே மதியாகு மல்லாத வெல்லாம்
விதியே மதியாய் வீடும்.

15

ப-ரை : சிவாய நம என்று சிந்தித்து இருப்போர்க்கு - சிவாயநம என்று தியானித்துக் கொண்டு இருப்பவருக்கு, ஒரு நாளும் அபாயமில்லை - ஒரு நாளாயினும் இடுக்கண் உண்டாகாது, இதுவே மதியாகும் உபாயம் - இ. தொன்றுமே விதியை வெல்லுவதற்கேற்ற அறிவான உபாயமாம். அல்லாத எல்லாம் மதி விதியே ஆய் வீடும் - (இச் சிவத்தியானம்) அல்லாத மற்றையிடங்களிலெல்லாம் புத்தியானது விதியின் வசத்தே யாகிவீடும். எ - று.

இதுவே என்பது பின்னுங் கூட்டப்பட்டது.

இ-ம் : சிவத்தியான முடையவருக்கு விதி இல்லை சிவத்தியானமில்லாதவருக்கு விதி உண்டு. எ - ம். 15

தண்ணீர் நிலநலத்தாற் றக்கோர் குணங்கொடையாற்
கண்ணீர்மை மாறாக் கருணையாற் - பெண்ணீர்மை
கற்புறியா வாற்றாற் கடல்கூழ்ந்த வையகத்துள்
அற்புதமா மென்றே யறி.

16

ப-ரை : தண்ணீர் நிலநலத்தால் - தண்ணீரானது நிலத்தினது நன்மையினாலும், தக்கோர் குணம் கொடையால் - நல்லோரது குணமானது கொடையினாலும், கண்ணீர்மை மாறாக் கருணையால் - கண்களையுடைய குணமானது நீங்காத அருளினாலும், பெண் நீர்மை கற்பு அழியா ஆற்றால் - பெண்களுடைய குணமானது கற்புநிலை கெடாத வழியினாலும், கடல் சூழ்ந்த வையகத்துள் அற்புதமா மென்றே அறி - சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த பூமியிடத்து

(எல்லாரும்) ஆச்சரியப்படத்தக்கவைகளாகும் என்று நீ அறிவாயாக. எ - று.

இ-ம் : நிலநன்மையினாலே தண்ணீருக்கும், கொடையினாலே நல்லோருக்கும், அருளினாலே கண்களுக்கும், கற்பினாலே பெண்களுக்கும் பெருமை உண்டாகும். எ - ம் 16

செய்தீ வினையிருக்கத் தெய்வத்தை நொந்தக்கால்

எய்த லருமே வீருந்தியம் - வையத்

தறும்பாவ மென்னவற்றீ தன்றிடார்க் கின்றி

வெறும்பானை பொங்குமோமேல்.

17

ப-ரை : வையத்துப் பாவம் அறும் என்ன அறிந்து - பூமியிலே (சற்பாத்திரத்திற் செய்யப்படுந் தானத்தினாலே) பாவம் நீங்கும் என்று உணர்ந்து, அன்று இடார்க்கும் - அக்காலத்திலே (சற்பாத்திரத்திலே) தானஞ் செய்யாதவருக்கு, செய் தீவினை இருக்க - செய்த அப்பாவம் (வறுமைக்கு வித்தாய்) இருக்க, இன்று தெய்வத்தை நொந்தக்கால் - இப்பொழுது கடவுளை வெறுத்தால், இருந்தியம் எய்த வருமோ - பெரிய திரவியம் பொருந்த வருமோ (வராது) வெறும் பாணை மேல் பொங்குமோ - வெறும்பானை (அடுப்பிலே வைத்து எரித்தால்) மேலே பொங்குமோ (பொங்காது). எ - று.

இ-ம் : வறியவர் அவ்வறுமைக்கு வித்தாகிய தீவினையைச் செய்த தம்மை நோவாது தெய்வத்தை நோதலிற் பயன் இல்லை. எ - ம் 17

பெற்றார் பிறந்தார் பெருநாட்டார் பேருலகின்

உற்றா ருகந்தா ரெனவேண்டா - மற்றோர்

கிரணங் கொடுத்தா லீடுவரிடாரே

சரணங் கொடுத்தாலுந் தாம்.

18

ப-ரை : பேர் உலகின் - பெரிய பூமியிலே, பெற்றார் (என) (இவர் எம்மைப்) பெற்றவர் என்றும். பிறந்தார் (என) - (இவர் எமக்குப்) பிறந்தவர் என்றும், பெருநாட்டார் (என) - (இவர் எம்முடைய) பெரிய தேசத்தார் என்றும், உற்றார் (என) - (இவர் எம்முடைய) சுற்றத்தார் என்றும், உகந்தார் (என) - (இவர் எம்மைச்) சிநேகித்தவர் என்றும், வேண்டார் - விரும்பாதவராகிய உலோபிகள். மற்றோர் இரணம் கொடுத்தால் இடுவர் - அந்நியரேயாயினும் (தம்முடம்பிலே) காயத்தைச் செய்தாராயின் (அவருக்கு எல்லாங்) கொடுப்பர், சரணம் கொடுத்தாலும் இடார் - (முன்சொல்லப்பட்டவர்) அடைக்கலம் புகுந்தாராயினும் அவருக்கு ஒன்றுங் கொடார். எ - று.

இ-ம் : உலோபிகள் தமக்கு அகிதத்தைச் செய்யும் கள்வர் முதலாயினோருக்கன்றி இதத்தைச் செய்யும் தாய் தந்தை முதலாயினோருக்குக் கொடார். எ - ம். 18

**சேவித்துஞ் சென்றிரந்தும் தெண்ணீர்க் கடல் கடந்தும்
பாவித்தும் பாராண்டும் பாட்டிசைத்தும் - போவிப்பம்
பாழி னுடம்பை வயிற்றின் கொடுமையால்
நாழி யரிசிக்கே நாம்.** 19

ப-ரை : வயிற்றின் கொடுமையால் - வயிற்றினுடைய (பசிக்) கொடுமையினாலே, சேவித்தும் - பிறரைச் சேவித்தும், சென்றிரந்தும் - (பலரிடத்திலே) போய் யாசித்தும், தெண் நீர்க் கடல் கடந்தும் - தெளிவாகிய நீரையுடைய சமுத்திரத்தைக் (கப்பலேறிக்) கடந்தும், பாவித்தும் - (ஒரு வரைப்) பெரியவராகப் பாவித்தும், பார் ஆண்டும் - பூமியை ஆண்டும். பாட்டு இசைத்தும் - செல்வரைப் (புகழ்ந்து) பாட்டுப்பாடியும், நாம் உடம்பை

நாழி அரிசிக்கே பாழின் போவிப்பம் - நாம் இந்தச் சரீரத்தை
நாழி அரிசிக்காகவே பாழிலே செலுத்துகின்றோம். எ - று.

இ-ம் : முத்திக்குரிய சாதனத்தைத் தேடும் பொருட்டு
அரிதாகக் கிடைத்த சரீரத்தை அதற்குக் கொடுக்கப்படுங்
கூலியாகிய போசனத்தைத் தேடும் பொருட்டே முழுமையும்
செலுத்துதலின் மிக்க பேதைமை பிற்தில்லை. எ - ம். 19

அம்மி துணையாக வாறிழிந்த வாறொக்கும்

கொம்மை முலைபகர்வார்க் கொண்டாட்டாம் - இம்மை

மறுமைக்கு நன்றன்று மாநிதியம் போக்கி

வெறுமைக்கு வித்தாய் விடும்.

20

ப-ரை : கொம்மை முலை பகர்வார்க் கொண்டாட்டம் -
குவிவாகிய தனங்களை விற்கின்ற பரத்தையரைக்
கொண்டாடுதல், அம்மி துணையாக ஆறு இழிந்த ஆறு
ஒக்கும் - அம்மிக்கல்லே துணையாக ஆற்றுவெள்ளத்தில்
இறங்கிய தன்மையைப் போலும், அன்றியும் மாநிதியம்
போக்கி வெறுமைக்கு வித்து ஆய் விடும் - (அது) பெரிய
செல்வத்தை அழித்து வறுமைக்குக் காரணமாய்விடும், இம்மை
மறுமைக்கு நன்று அன்று - (ஆதலினால்) அது
இப்பிறப்பிற்கும் வரும் பிறப்பிற்கும் நல்லதாகாது எ - று.

ஓடத்தினாலே கடக்கத்தக்க ஆற்றை அம்மியினாலே
கடக்கப்புகுந்தவன் அமிழ்ந்து உயிரை இழத்தல்போல,
மனைவியினாலே அநுபவிக்கத்தக்க இன்பத்தை வேசியினாலே
அநுபவிக்கப் புகுந்தவன் மேகநோயால் வருந்தி உயிரை
இழப்பன். ஆதலின் அம்மி துணையாக வாறிழிந்தவாறொக்கு
மென்றார்.

இ-ம் : வேசையைப் புணர்ந்தவன் கைப்பொருளை இழந்து
மேகநோயால் வருத்தமுற்றுப் பழி பாவங்களை அடைவன்.
எ - ம் 20

நீரு நிழலு நலம்பொதியு நெற்கட்டும்
பேரும் புகழும் பெருவாழ்வும் - ஊரும்
வருந்திருவும் வாழ்நாளும் வஞ்சமீலார்க் கென்றுந்
தருஞ்சீவந்த தாமரையாள் தான். 21

ப-ரை : சிவந்த தாமரையாள் - செந்தாமரை மலரில்
இருக்கின்ற சீதேவியானவள், வஞ்சம் இலார்க்கு - வஞ்சனை
இல் லாதவருக்கு, நீரும் - நீர்வளத்தையும், நிழலும் -
நிழல் வளத்தையும், நிலம் பொதியும் நெற்கட்டும் - நிலத்திலே
நிறைய நெற்போரையும், பேரும் - பேரையும், புகழும்
கீர்த்தியையும், பெருவாழ்வு - பெரிய வாழ்வையும், ஊரும் -
கிராமத்தையும், வரும் திருவும் - வளர்கின்ற செல்வத்தையும்,
வாழ்நாளும் - நிறைந்த ஆயுளையும், என்றுந் தரும் -
எந்நாளும் கொடுத்தருளுவள். எ - று.

இ-ம் : வஞ்சனை யில்லாதவருக்குச் சீதேவியினது திரு
வருளிணாலே எல்லா நலமும் உண்டாகும். எ - ம். 21

பாடுபட்டுத் தேடிப் பணத்தைப் புதைத்துவைத்துக்
கேடுகெட்ட மானிடரே கேளுங்கள் - கூடுவிட்டிங்
காவிதான் போயின பின் யாரே யநுபவிப்பார்
பாவிகா எந்தப் பணம். 22

ப-ரை : பணத்தைப் பாடுபட்டுத் தேடிப் புதைத்து வைத்து
- பணத்தைப் பிரையாசப்பட்டுச் சம்பாதித்து (நீங்களும்
உண்ணாமல் பிறர்க்குங் கொடாமல் பூமியிலே) புதைத்து
வைத்து, கேடுகெட்ட மானிடரே கேளுங்கள் - அப் பொருட்
கேட்டினால் (சாரீசுகத்தையும் ஆன்ம சுகத்தையும் ஒருங்கு)

இழந்த மனிதர்காள்? (நான் சொல்வதைக்) கேளுங்கள். ஆவி கூடுவிட்டுப் போயினபின்பு - ஆன்மா சரீரத்தைவிட்டு நீங்கிய பின்பு, பாவிகாள் அந்தப் பணம் இங்கு ஆர் அநுபவிப்பார் - பாவிகளே! அப் பணத்தை இவ்விடத்து யாவர் அநுபவிப்பார். எ - று.

இ-ம் : பூமியில் புதைத்து வைக்கப்பட்ட பணம் வைத்தவர் இறந்தபின் அவருக்கு உதவாமற் போவதுமன்றிப் புதைத்தவிடந் தெரிந்து எடுக்கக்கூடாமையினாலே பிறருக்கும் உதவாமற் போம். எ - ம். 22

வேதாளஞ் சேருமே வெள்ளெருக்குப் பூக்குமே

பாதாள மூலி படருமே - முதேவி

சென்றிருந்து வாழ்வளே சேடன் குடிபுகுமே

மன்றோரஞ் சொன்னார் மனை.

23

ப-ரை : மன்று ஓரஞ் சொன்னார் மனை - தரும சபையிலே பட்சபாதஞ் சொன்னவருடைய வீட்டிலே, வேதாளஞ் சேரும் - பேய்கள் (வந்து) சேரும். வெள்ளெருக்குப் பூக்கும் - வெள்ளெருக்கு (முளைத்து) மலரும், பாதாள மூலி படரும் - பாதாள மூலி என்னும் கொடி படரும், முதேவி சென்று இருந்து வாழ்வள் - முதேவியானவள் போய் நிலைபெற்று வாழ்வள், சேடன் குடிபுகும் - பாம்பு குடியிருக்கும். எ - று. (பாதாளமூலி - நிறு நெருஞ்சில்).

இ-ம் : வழக்கோரஞ் சொன்னவர் குடும்பத்தோடு அழிவது மன்றி அவர் குடியிருந்த வீடும் பாழாம். எ - ம். 23

நீறில்லா நெற்றிபாழ் நெய்யில்லா வுண்டிபாழ்

ஆறில்லா வுருக் கழகுபாழ் - மாறில்

உடற்பிறப் பில்லா வுடம்புபாழ் பாழே

மடக்கொடி யில்லா மனை.

24

ப-ரை : நீறு இல்லா நெற்றி பாழ் - விபூதியில்லாத நெற்றி பாழாகும், நெய் இல்லா உண்டிபாழ் - நெய்யில்லாத போசனம் பாழாகும், ஆறு இல்லாத ஊருக்கு அழகு பாழ் - நதியில்லாத ஊருக்கு அழகு பாழாகும். மாறு இல் உடற்பிறப்பு இல்லா உடம்பு பாழ் - மாறுபடாத சகோதரர் இல்லாத உடம்பு பாழாகும், மடக்கொடி இல்லா மனைபாழே - (இல்லத்துக் குத்தக்க) மனைவியில்லாத வீடு பாழேயாகும். எ - று.

இ-ம் : வீபூதியினாலே நெற்றியும், நெய்யினாலே போசனமும், நதியினாலோ ஊரும், சகோதரராலே உடம்பும், மனைவியினாலே வீடும் சிறப்படையும். எ - ம். 24

ஆன முதலீ லதிகஞ் செலவானான்
மான மழிந்து மதிகெட்டுப் - போனதிசை
எல்லார்க்குங் கள்ளனா யேழ்பிறப்புந் தீயனாய்
நல்லார்க்கும் பொல்லனா நாடு.

25

ப-ரை : ஆன முதலில் செலவு ஆதிகம் ஆனான் - (தனக்குக்) கிடைத்த முதற்பொருளுக்குச் செலவு அதிகமானவன், மானம் அழிந்து - மானங் கெட்டு, மதிகெட்டு - அறிவு இழந்து, போன திசை எல்லார்க்குங்களனாய் - (தான் ஓடிப்) போன திசையிலும் எல்லார்க்குங் கள்ளனாகி, ஏழ் பிறப்புந் தீயனாய் - எழுவகைப் பிறப்புகளினும் பாவம் உடையவனாகி, நல்லார்க்கும் பொல்லனாம் - (தன்னிடம் அன்பு வைத்த) பெண்டிருக்கும் பொல்லாதவனாவான், நாடு - (இதனை) ஆராய்ந்து அறிவாயாக. எ - று.

இ-ம் : வரவுக்கு அதிகமாகச் செலவு செய்பவன் பழி பாவங்களை அடைவன். ஆதலின் வரவுக்குத் தக்க செலவு செய்ய வேண்டும். எ - ம். 25

மானங் குலங்கல்வீ வண்மை யறிவுடைமை
தானந் தவமுயற்சீ தாளாண்மை - தேனின்
கசிவந்த சொல்லியர்மேற் காமுறுதல் பத்தும்
பசிவந் திட்பறந்து போம்.

ப-ரை : பசி வந்திட - பசினோய் ஒன்று மாத்திரம் வந்தால், மானம் - மானமும், குலம் - குலமும், கல்வி - கல்வியும், வண்மை - வாய்மையும், அறிவுடைமை - அறிவுடைமையும், தானம் - கொடையும், தவம் - தவமும், உயர்ச்சி - உயர்வும், தாளாண்மை - தொழின் முயற்சியும், தேனின் கசிவந்த சொல்லியர்மேல் காமுறுதல் - தேன் பெருக்குப் போலத் தோன்றுகின்ற சொல்லையுடைய மங்கையர்மேல் ஆசை வைத்தலும் ஆகிய, பத்தும் பறந்து போம் - இப் பத்தும் விட்டோடிப்போம். எ - று.

இ-ம் : மான முதலிய எல்லா நலன்களையும் கெடுத்தலினாலே பசினோயினுங் கொடியது பிறிதில்லை.

ஒன்றை நினைக்கீ எனதுவாழ்ந்திட் டொன்றாகும்
அன்றி யதுவரினும் வந்தெய்கும் - ஒன்றை
நினையாத முன்வந்து நிற்பினு நிற்கும்
எனையாளு மீசன் செயல். 27

ப-ரை : ஒன்றை நினைக்கின் அது ஒழிந்திட்டு ஒன்று ஆகும் - ஒரு பொருளைப் பெற நினைத்தால் அப் பொருள் கிடையாமல் வேறொரு பொருள் கிடைத்தாலும் கிடைக்கும், அன்றி அதுவரினும் வந்து எய்தும் - அப்படி அல்லாமல் அப்பொருளே வந்து கிடைத்தாலும் கிடைக்கும், ஒன்றை நினையாத முன்வந்து நிற்பினும் நிற்கும் - (இன்னும்) ஒரு பொருளை நினையாதிருக்கு முன்னே அது தானே வந்து நின்றாலும் நிற்கும், எனை ஆளும் ஈசன் செயல் - (இவைகளெல்லாம்) என்னை ஆண்டருளும் கடவுளுடைய செய்கைகளாகும். எ - று.

இ-ம் : இருவினைகளுக்கீடாக இன்பதுன்பங்களை ஊட்டும் கடவுளுடைய கருத்தின் படியேயன்றி ஆன்மாக்களுடைய கருத்தின்படி ஒன்றும் நடவாது. எ - ம்

27

உண்பது நாழி யடுப்பது நான்குமுழம்

எண்பது கோடிநனைந் தெண்ணீவன - கண் புதைந்த மாந்தர் குடிவாழ்க்கை மண்ணின் கலம்போலச் சாந்துணையுஞ் சஞ்சலமே தான். 28

ப-ரை : கண் புதைந்த மாந்தர் - அகக்கண் குருடாக இருக்கின்ற மனிதர், உண்பது நாழி - உண்பது ஒருநாழி அரிசி அன்னமேயாகும், உடுப்பது நான்கு முழம் - (அவர்) உடுப்பது நான்குமுழ வஸ்திரமேயாகும், (இப்படியாகவும்) நினைந்து எண்ணுவன எண்பது கோடி - (அவர்) நினைந்து எண்ணுங் காரியங்களோ எண்பது கோடியாகும். (ஆதலினால்) மண்ணின் கலம் போலச் சாம் துணையும் குடிவாழ்க்கை சஞ்சலமே - மட்பாத்திரம் அழிந்தாற்போல (அவர் சரீரம்) அழியும் வரையும் (அவருடைய) குடிவாழ்க்கையிலே துன்பமே விளையும். எ - று.

இ-ம் : உள்ளதே போதும் என்று திருப்தியடையாதவர் சாங்காரும் அடைவது துன்பமே அன்றிப் பிறிதில்லை எ - ம்.

28

மரம்பழுத்தால் வெளவாலை வாவென்று கூவி

இரந்தழைப்பார் யாவருமங் கில்லை - கரந்தமுதம் கற்றா தரல்போற் கரவா தளிப்பரேல்

உற்றா ருலகத் தவர்.

ப-ரை : மரம் பழுத்தால் - மரம் பழுத்திருந்தால், வா என்று வெளவாலை கூவி இரந்து அழைப்பார் அங்கு

யாவரும் இல்லை - இப் பழத்தைத் தின்னுதற்கு வா என்று வெளவாலைக் கூவி வேண்டி அழைப்பவர் அம்மரத்தருகில் ஒருவரும் இல்லை. கன்று ஆ அமுதம் சுரந்து தரல்போல கரவாது அளிப்பரேல் - கன்றையுடைய பசுவானது பாலைச் சுரந்து கொடுத்தல்போல ஒளிக்காமற் கொடுப்பாராயின், உலகத்தவர் உற்றார் - (அவ் வெளவால் போலத் தாமே வந்து) எல்லாரும் உறவினராவர். எ - று.

இ-ம் : கொடையாளருக்கு எல்லாரும் தாமே உறவினராவார். எ - ம். 29

**தாந்தாமுன் செய்தவினை தாமே யனுபவிப்பார்
பூந்தா மரையோன் பொறிவழியே - வேந்தே
ஒறுத்தாரை யென் செயலா முரெல்லா மொன்றா
வெறுத்தாலும் போமோவிதி.** 30

ப-ரை : வேந்தே - அரசனே, முன் தாம், தாம் செய்த வினை - முற்பிறப்பிலே தாம், தாம் செய்து கொண்ட நல்வினை தீவினைகளை, பூந்தாமரையோன் பொறி வழியே தாமே அநுபவிப்பர் - தாமரை மலரில் இருக்கின்ற பிரமா விதித்தபடியே தாமே அநுபவிப்பார்கள். ஒறுத்தாரை என் செயலாம் - (தீவினையினாலே தூண்டப்பட்டுத்) தீங்கு செய்தவரை நாம் யாது செய்யலாம், ஊர் எல்லாம் ஒன்றாக வெறுத்தாலும் விதி போமோ - ஊரிலுள்ளார் எல்லாருந் (துணையாகத்) திரண்டு வெறுத்தாலும் விதி போமோ (போகாது). எ - று.

இ-ம் : தமக்கு ஒருவன் துன்பஞ் செய்யின், அது தாம் முன் செய்த தீவினைக்கீடாகக் கடவுளாலே தமக்குக் கிடைத்த தென்று அமைவதே அறிவு. எ - ம். 30

ஓழுக்குடைய பாட்டிற் கிசை நன்று சாலும்
 ஓழுக்க முயர்குலத்தி னன்று - வழக்குடைய
 வீரத்தி னன்று விடானோய் பழிக்கஞ்சாத்
 தாரத்தி னன்று தனி. 31

ப-ரை : இழுக்கு உடைய பாட்டிற்கு இசை நன்று -
 இலக்கண வழக்களை யுடைய செய்யுளினும் இசை நல்லது,
 உயர் குலத்தின் சாலும் ஓழுக்கம் நன்று - உயர்வாகிய
 குலத்திலும் மாட்சிமைப்பட்ட ஓழுக்கம் நல்லது. வழக்கு
 உடைய வீரத்தின் விடானோய் நன்று - தவறுதலையுடைய
 வீரத்திலும் தீராவியாதி நல்லது, பழிக்கஞ்சாத் தாரத்தில்
 தனி நன்று - பழிச்சொல்லுக்கு அஞ்சாத மனைவியோடு
 கூடி வாழ்தலினும் தனியே இருத்தல் நல்லது. எ - று.

இ-ம் : இலக்கணப் பிழையுடைய பாட்டும், நல்லொழுக்க
 மில்லாத உயர்குலமும், தவறுதலையுடைய வீரமும்,
 கற்பில்லாத மனைவியோடு கூடிய இல்வாழ்க்கையும் தீரா
 வசையை விளைக்கும். எ - ம். 31

ஆறிடு மேடு மடுவும்போல லாஞ்செல்வம்
 மாறிடு மேடு மாநிலத்தீர் - சோறிடுந்
 தண்ணீரும் வாரும் தருமமே சார்பாக
 உண்ணீமை வீறு முயர்ந்து. 32

ப-ரை : மா நிலத்தீர் - பெரிய பூமியிலுள்ளவர்களே,
 ஆறு இடும் மேடும் மடுவும் போல் - ஆற்று வெள்ளத்தினால்
 உண்டாக்கப்படும் மேடும் புள்ளமும்போல, செல்வம் ஏறிடும்
 மாறிடும் - செல்வம் வளர்வதும் தேய்வதுமாயிருக்கும்,
 (ஆதலினால்) தண்ணீரும் வாரும் - குடிக்கத் தண்ணீரையும்
 வாருங்கள், தருமமே சார்பு ஆக உள் நீர்மை உயர்ந்து

வீறும் - (இப்படிச் செய்துவருவீர்களானால்) இந்தத் தருமமே துணையாக உள்ளத்திலே (சத்தியமாகிய) தன்மை ஓங்கி விளங்கும். எ - று.

இ-ம் : நிலையில்லாத செல்வம் உள்ள பொழுதே இரப்பவர்களுக்கு அன்ன பானியங்களைக் கொடுத்து வருபவர்களுக்குச் சித்தகத்தி உண்டாகும். எ - ம். 32

வெட்டனவை மெத்தனவை வெல்லாவாம் வேழத்திற்கு
பட்டுருவுங் கோல்பஞ்சீற் பாயாது - நெட்டிருப்புப்
பாரைக்கு நெக்குவிடாப் பாறை பசுமரத்தின்
வேருக்குக் நெக்கு வீடும். 33

ப-ரை : வேழத்தில் பட்டு உருவும் கோல் பஞ்சில் பாயாது - (வலிய) யானையின்மேலே பட்டு உருவும் அம்பானது (மெல்லிய) பஞ்சின்மேலே பாயாது, (அதுபோல) வெட்டெனவை மெத் தெனவை வெல்லா - வன் சொற்கள். இனிய சொற்களை வெல்ல மாட்டா, நெடு இருப்புப் பாரைக்கு நெக்கு விடாப் பாறை - நெடுமையாகிய இருப்புப் பாரைக்குப் பிளவாத கருங்கற்பாறை யானது, பசு மரத்தின் வேருக்கு நெக்கு வீடும் - பச்சைமரத்தின் வேருக்குப் பிளந்துபோம். எ - று.

இ-ம் : வன்சொல்லே இன்சொல்லுக்குத் தோற்றுப் போம். எ - ம். 33

கல்லானே யானாலுங் கைப்பொருளொன் றுண்டாயின்
எல்லாருஞ் சென்றங் கெதீர்கொள்வர் - கில்லானை
கில்லாளும் வேண்டாண்மற் றீன்றெடுத்த தாய் வேண்டாள்
செல்லா தவன்வாயிற் சொல். 34

ப-ரை : கல்லானே ஆனாலும் கைப்பொருள் ஒன்று உண்டாயின் - (ஒருவன்) படியாதவனேயாயினும் அவன் கையிலே பொருள் மாத்திரம் இருந்தால், எல்லாரும் சென்று எதிர் கொள்வர் - (அவனை) யாரும் போய் எதிர் கொண்டு உபசரிப்பர், இல்லானை இல்லாளும் வேண்டாள் - (படித்தவனே யாயினும் பொருள்) இல்லாதவனை (அவன்) மனைவியும் விரும்பாள், ஈன்று எடுத்த தாய் வேண்டாள் - (அவனைப்) பெற்று வளர்த்த மாதாவும் விரும்பாள், அவன் வாயில் சொல் செல்லாது - அவன்வாயிற் பிறக்குஞ் சொல்லானது பயன்படாது. எ - று.

இ-ம் : கல்லாதவனேயாயினும் பொருளுடையவனை எல்லோரும் மதிப்பர், கற்றவனேயாயினும் பொருளில்லாதவனை ஒருவரும் மதியார். எ - ம். 34

**பூவாதே காய்க்கும் மரமுமுள மக்களும்
ஏவாதே நின்றுணர்வார் தாமுளரே - தூவா
விரைத்தாலு நன்றாக வித்தெனவே பேதைக்
குரைத்தரீலுந் தோன்றா துணர்வு.**

35

ப-ரை : பூவாதே காய்க்கும் மரமும் உள - பூவாமலே காய்க்கின்ற மரங்களும் உண்டு (அதுபோல), மக்களும் ஏவாதே நின்று தாம் உணர்வார் உளர் - மனிதர்களுள்ளும் ஏவாமலே இருந்து தாமே அறிந்து செய்ய வல்ல வரும் உண்டு. தூவா விதைத்தாலும் கன்று ஆகா வித்து என - தூவி விதைத்தாலும் முளைத்துப் பயன் படாத விதைபோல, பேதைக்கு உரைத்தாலும் உணர்வு தோன்றாது முடனுக்கு (எடுத்து விளங்க)ச் சொன்னாலும் (அதனை அறியும்) அறிவு அவனிடத்து உண்டாகாது. எ - று.

இ-ம் : குறிப்பறிந்து செய்வோரே அறிவுடையோர் - அறிவிக்கவும் அறிந்து செய்யாதவர் முடர். எ - ம். 35

நண்டுசிப்பி வேய்கதலி நாசமுறாங் காலத்திற்

கொண்ட கருவளிக்குங் கொள்கைபோல் - ஒண்டொடா

போதந் தனங்கல்வி பொன்றவருங் காலமயன்

மாதர்மேல் வைப்பர் மனம்.

36

ப-ரை : ஒள் தொடி - ஒள்ளிய வளையலை யணிந்தவளே, நண்டு சிப்பி வேய் கதலி - நண்டும் சிப்பியும் மூங்கிலும் வாழையும், நாசம் உறும் காலத்தில் - தாம் அழிவை அடையும் காலத்திலே, கொண்ட கரு அளிக்கும் கொள்கை போல் - (முறையேதாம்) கொண்ட (குஞ்சும் முத்து அரிசியும் காய்க்குலையும் ஆகிய) கருக்களை ஈனும் தன்மை போல (மனிதர்கள்) போதம் தனம், கல்வி போன்ற வருங்காலம் - ஞானமும் செல்வமும் வித்தையும் அழிய வருங் காலத்திலே, அயல் மாதர்மேல் மனம் வைப்பார் - பிறர் மனைவியர்மேல் மனம்வைப்பர்கள். எ - று.

இ-ம் : ஒருவன் பிறன் மனையானை இச்சிக்கின் அது அவனிடத்துள்ள ஞானம் செல்வம் கல்வி என்னும் மூன்றும் கெடுதற்கு அறிகுறியாகும். 36

வினைப்பயனை வெல்வதற்கு வேத முதலாம்

அனைத்தாய் நூலகத்து மில்லை - நினைப்பதெனக்

கண்ணுறுவ தல்லாற் கவலைபடே னெஞ்சேமெய்

விண்ணுறுவார்க் கில்லை வீதி.

ப-ரை : வேதம் முதலாம் அனைத்து ஆய நூலகத்தும் - வேத முதலாகிய எல்லா நூல்களினுள்ளும் (ஆராய்ந்தால்), வினைப்பயனை வெல்வதற்கு - இருவினைப்பயனை வெல்வதற்கு (உபாயம்), அவ்வினைப்பயனை வெல்வதற்கு (உபாயம்), அது நினைப்பு எனக் கண்ணுறுவது அல்லால் இல்லை - அவ்வினைப்பயன் (நம்முடைய)

நினைவாலாவது என்று அறிவதல்லாமல் வேறு இல்லை, நெஞ்சமே கவலை படேல் - மனமே கவலையை அடையாதே, மெய்விண் உறுவார்க்கு விதி இல்லை - நித்தியமாயுள்ள ஞானாகாசமாகிய பதியோடு கலந்து நிற்பவருக்கு ஊழ் இல்லை. எ - று.

இ-ம் : பரஞானத்திலே பதியைத் தெளிந்து நோக்கி அன்பு செய்யப் பெற்றவர், அப்பதியையே யன்றிப் பிரார்த்த வாசனை தாக்குதற்குரிய மற்றப் பதார்த்தங்களைச் சிறிதும் காணாராதலின், அவருக்கு விதியில்லை. எ - று. 37

நன்றென்றுந் தீதென்று நானென்றுந் தானென்றும்
அன்றென்று மாமென்று மாகாதே - நின்றநிலை
தானதாந் தத்துவமாந் சம்பறுத்தார் யாக்கைக்குப்
போனவா தேடும் பொருள். 38

ப-ரை : நன்று என்றும் - (இது) நல்லது என்றும், தீது என்றும் - (இது) தீயது என்றும், நான் என்றும் - (இது செய்தவன்) நான் என்றும், தான் என்றும் - (இது செய்தவன்) அவன் என்றும், அன்று என்றும் - (இது) அன்று என்றும், ஆம் என்றும் (இது) ஆகும் என்றும், ஆகாதே நின்ற நிலை பேதஞ் செய்யாமலே (பதியினுள் அடங்கி இரண்டறக் கலந்து) நின்ற நிலையே, தான் அது ஆம் தத்துவம் (ஆன்மாவாகிய) தான் (பதியாகிய) அதுவாகின்ற உண்மை நிலையாகும் சம்பு அறுத்தார் யாக்கைக்குத் தேடும் பொருள் போனவா சம்பை அறுத்தார் அதனைக் கட்டுவதற்கு தேடும் பொருள் அதுவன்றி வேறில்லாமற் போனவாறு போலப் பாசத்தின் வேறாகக் காணப்பட்ட தன்னைப் பதியினுள்ளே அடைத்தற்குத் தேடும் பொருள் தானன்றி வேறில்லை.

எ - று.

இ-ம் : ஆன்மா பதியின் வேறாயினும் கண்ணொளியும் சூரியன் ஒளியும் போல வேற்றுமை சிறிதும் தோன்றா

வண்ணம் ஒன்றித்து நிற்கும் நிலையே தான் அதுவது வாய
உண்மைநிலை. எ-து. 38

முப்பதா மாண்டளவில் முன்றற் றொரு பொருளைத்
தப்பாமற் றன்னுட் பெறானாயிற் - செப்புங்
கலையளவே யாகுமாங் காரிகையார் தங்கள்
முலையளவே யாகுமா முப்பு. 39

ப-ரை : முப்பது ஆம் ஆண்டு அளவில் முப்பது
வயதினளவிலே, மூன்று அற்று (மலம், மாயை, கன்மம்
என்னும் பந்தம்) மூன்றும் நீங்கி, ஒரு பொருளைத் தப்பாமல்
தன்னுள் பெற்றான் ஆயின் - ஒப்பில்லாத முதற் பொருளாகிய
பதியைத் தவறாமல் தன்னுள்ளே (அனு பூதி ஞானத்தினால்
ஒருவன்) அடையானாயின், செப்புங் கலை அளவே ஆகும்
- (அம்முதற் பொருள் அவனுக்கு அவன்) கற்ற சாத்திர
ஞானத்தினளவேயாகும். முப்புக் காரிகையார் தங்கள் முலை
அளவே ஆகும் - (அவன் பின் வரும்) முதுமைப் பருவத்திலே
(தான் கண்ட) பெண்களுடைய தனத்தினளவாகவே (தளர்ச்சி
யுடையவன்) ஆவன் (ஆதலால்). எ - று.

இ-ம் : அநுபூதிஞானம் நிடையினாலல்லது
பெறப்படாமை யாலும், நிடை உடம்பும் அறிவும்
வளர்ச்சியடைந்த முதுமைப் பருவத்திற் சிந்திக்கமாட்டா
மையாலும் ஞானா சாரியரை அடைந்து ஞான
சாத்திரங்களைக் கேட்டல், சிந்தித்தல், தெளிதல், நிடை
கூடல் என்னும் நான்கையும் இளமைப் பருவத்திற்றானே
செய்தல் வேண்டும். எ - ம். 39

தேவர் குறளுந் திருநான் மறைமுடிவும்
முவர் தமிழு முனிமொழியுங் - கோவை
திருவா சகமுந் திருமுலர் சொல்லும்
ஒருவா சகமென் றுனர். 40

ப-ரை : தேவர் குறளும் - திருவள்ளுவநாயனாருடைய திருக்குறளும். திருநான்மறை முடிவும் - சிறப்புப் பொருந்திய நான்கு வேதங்களின் முடிவாகிய உபநிடதங்களும், மூவர் தமிழும் (திருஞானசம்பந்த மூர்த்திநாயனார், திருநாவுக்கரசு நாயனார், சுந்தர மூர்த்தி நாயனார் என்னும்) சமயகுரவர் மூவருடைய (தேவார மாகிய) தமிழ்வேதமும் முனிமொழியும் - வியாச முனிவருடைய வேதாந்த சூத்திரமும், கோவை திருவாசகமும் - (திருவாதவூரடிகளுடைய) திருக்கோவையார் திருவாசகங்களும், திருமூலர் சொல்லும் - திருமூல நாயனாருடைய திருமந்திரமும், ஒரு வாசகம் என்று உணர் - ஒரு பொருளையே குறித்த வாக்கியங்களென்று அறிவாயாக. எ - று.

இ-ம் : திருக்குறள் முதலிய நூல்களெல்லாம் வேறு, வேறு வாக்கியங்களாகத் தோன்றினும் பதியிலக்கணமும் பசுவிலக்கணமும் பந்தவிலக்கணமும் முத்தியிலக்கணமும் ஆகிய இவைகளை ஒரு தன்மையாவே அறிவிக்கும் நூல்களாம். எ - ம்.

உபநிடதமெனினும் வேதாந்த மெனினும் வேதாந்த சிரசெனினும் பொருந்தும் வேதாந்த சூத்திரமெனினும் பிரம மீமாஞ்சையெனினும் உத்தர மீமாஞ்சையெனினும் பொருந்தும்.

(முனிமொழியும் கோவை திருவாசகமும் என்பதற்கு துறவியாகிய மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் பாடியருளிய திருக்கோவையாரும் திருவாசகமும் எனப் பொருள் கொள்ளலுமாம்).

ஒளவையார் அருள்ய
கொன்றைவேந்தன்
கடவுள் வாழ்த்து

கொன்றை வேந்தன் செல்வன் அடியினை
என்றும் ஏத்தித் தொழுவோம் யாமே.

கொன்றைப் புவை அணிந்துள்ள சிவபெருமானுடைய
செல்லப் புத்திரனான விநாயகப் பெருமானை எப்பொழுதும்
துதித்துப் போற்றி வணங்குவோம்.

நூல்

அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம். 1
எம்மைப் பெற்று வளர்த்து ஆளாக்கும் எம் தாய் தந்தையரே
எமது கண்கண்ட முதற் கடவுள்கள்.

ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று. 2
கோவிலுக்குச் சென்று இறைவனை வணங்குவது மிகவும்
நல்ல வழக்கம். அது பல நன்மைகளைத் தரும்.

கில்அறம் அல்லது நல்அறம் அன்று. 3
மனைவியோடு சேர்ந்து ஒற்றுமையாக நடத்தும் குடும்ப
வாழ்வே சிறப்புடைய அறவாழ்வாகும்.

ஈயார் தேட்டை தீயார் கொள்வர். 4
ஏழைகளுக்கு உதவாத உலோபிகளின் செல்வத்தைத்
தீயவர்கள் அபகரித்துக் கொண்டு போய்விடுவார்கள்.

உண்டி சுருங்குதல் பெண்டிர்க்கு அழகு. 5
அளவோடு உண்ணுவதே பெண்களுக்குச் சிறப்பைத்தரும்.

உருடன் பகைக்கின் வேருடன் கெடும். 6
ஊரவர்களை விரோதித்துக் கொண்டால் கஷ்டம் ஏற்படும் போது உதவியின்றிக் குடும்பத்தோடு அழிந்து விட நேரும்.

எண்ணும் ஏழுக்கும் கண் எனத் தகும் 7
கணக்கும் மொழியும் கண்களைப் போல் எமக்கு வழி காட்டுவன.

ஏவாமக்கள் முவா மருந்து. 8
சொல்லும் முன்பே குறிப்பை உணர்ந்து செய்யும் பிள்ளைகள் மரணத்தை வெல்லக்கூடிய அமுதத்துக்கு இணையானவர்கள்.

ஐயம் புகீனும் செய்வன செய். 9
ஹுமையால் பிச்சை எடுக்க நேர்ந்த போதிலும் எம்மால் இயன்ற நல்ல காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும்.

ஒருவனைப் பற்றி ஓரகத்து கிரு. 10
கொண்ட கணவனோடு சேர்ந்து ஒற்றுமையாய் ஒரே வீட்டில் வாழ்வதே பெண்ணுக்குப் பெருமை தருவது.

ஓதலின் நன்றே வேதியர்க்கு ஒழுக்கம். 11
வேதத்தை உபதேசிக்கும் அந்தணர்களுக்கு தாம் கற்றதை மற்றவர்களுக்குப் போதிப்பதை விடக் கற்றவாறு ஒழுகுவதே சிறப்பு.

ஒளவியம் பேசுதல் ஆக்கத்திற்கு அழிவு. 12
ஒருவரிடத்து பொறாமை கொண்டு அவர்களைத் தூற்றுவது எமது முன்னேற்றத்திற்குத் தடையாகி அழிவைத்தரும்.

அ.:கழும் காசும் சீக்கெனத் தேடு. 13

உணவிற்கான தானியத்தையும் பணத்தையும் வீணே செலவாக்காது காத்து வரவேண்டும். அது பஞ்சகாலத்தில் உதவும்.

கற்பு எனப்படுவது சொல் திறம்பாமை. 14

ஒழுக்கம் என்று போற்றப்படுவது சொன்ன வார்த்தையினின்றும் மாறுபடாதிருத்தலே.

காவல் தானே பாவையார்க்கு அழகு. 15

தம்மைத் தாமே காத்துக் கொள்வதே பெண்களுக்குரிய சிறப்பாகும்.

கிட்டதாயின் வெட்டென மற. 16

ஆசைப்பட்ட பொருள் கிடைக்காவிடில் அதனையிட்டு வருந்தாது அக்கணமே அவ்வாசையை மறந்து விடுவது சிறப்பாகும்.

கீழோர் ஆயினும் தாழ உரை. 17

நம்மைவிட ஏழ்மை நிலையில் உள்ளவர்களானாலும் அவர்களிடம் மரியாதையோடு பேசிப் பழகு.

குற்றம் பார்க்கில் சுற்றம் கில்லை. 18

பிறருடைய குற்றம் குறைகளை பெரிதுபடுத்தி வருவோமானால் எமக்கு உறவாக எவருமே இருக்க மாட்டார்கள்.

கூர் அம்பு ஆயினும் வீரியம் பேசேல். 19

கையிலே மிகக்கூர்மையான ஆயுதம் வைத்திருக்கும் துணிவில் வீண் வம்புக்குப் போய் வீராப்புப் பேசக்கூடாது.

கெடுவது செய்யின் விடுவது கருமம். 20

ஒருவர் எமக்கு தீங்கு செய்தால் பதிலுக்கு அவருக்குத் தீங்கு செய்யாமல் மன்னித்து விடுவதே சிறந்த செயலாகும்.

கேட்டில் உறுதி கூட்டும் உடைமை.

21

வறுமை வந்து வாட்டினாலும் மனம் தளராமல் நற்பண்பைக் காத்து வந்தால் அது எமக்குச் செல்வத்தைச் சேர்ப்பிக்கும்.

கைப்பொருள் தன்னில் மெய்ப்பு பொருள் கல்வி.

22

கையில் இருக்கும் அழிந்து போகக்கூடிய செல்வத்தை விட என்றும் அழிக்கமுடியாத உண்மையான செல்வம் கல்வியே.

கொற்றவன் அறிதல் உற்ற கிடத்து உதவி.

23

மக்களுக்குத் துன்பம் உண்டான போது தகுந்த நிவாரணம் அளிப்பது தம் கடமை என ஆட்சிசெய்வோர் உணரவேண்டும்.

கோள் செவிக் குறவை காற்றுடன் நெருப்பு.

24

பிறரை அவதூறு கூறுவதை விரும்பிக் கேட்பவர் காதிலே மேலும் அவதூறுகளைக் கூறிவிட்டால் காற்றும் நெருப்பும் பற்றி எரிவது போல் ஊர் முழுவதும் பரவிவிடும்.

கெளவை சொல்லின் எவருக்கும் பகை.

25

பிறர் மீது பழிச் சொற்களைக் கூறுவதனால் எல்லோரிடமும் விரோதமே ஏற்படும்.

சந்ததிக்கு அழகு வந்தி செய்யாமை.

26

வம்சவிருத்திக்குச் சிறந்தது கருத்தடை செய்யாது நன்மக்களைப் பெறுதல்.

சான்றோர் என்கை ஈன்றோர்க்கு அழகு.

27

உலகத்தார் தன் பிள்ளைகளை அறிஞர் என்று போற்றும் படியாக வளர்த்தெடுப்பதே தாய்க்குச் சிறப்பைத் தருவது.

சிவத்தைப் பேணில் தவத்திற்கு அழகு.

28

ஆன்மாவைத் தூய்மையாக வைத்திருந்தலே தவத்திற்குச் சிறப்பு.

சீரைத் தேடின ஏரைத் தேடு.

29

சிறப்பாக வாழ விரும்பினால் உழவுத் தொழிலைக் கைக் கொள்ள வேண்டும்.

சுற்றத்திற்கு அழகு சூழ இருத்தல்.

30

நன்மையிலும் தீமையிலும் விலகாமல் இருப்பதே உறவுக்குச் சிறப்பு ஆகும்.

சூதும் வாகும் வேதனை செய்யும்.

31

வஞ்சக எண்ணங்களும் விதண்டா வாதங்களும் துன்பத்தை விளைவிப்பன.

செய்தவம் மறந்தால் கைதவம் ஆளும்.

32

செய்கின்ற தவத்தை எவன் மறந்துவிடுகிறானோ அவனை துன்பம் சூழ்ந்து கொள்ளும்.

சேமம் புகிலும் யாமத்து உறங்கு.

33

தேடக்கிடைக்காத புதையலைத் தேடிப் போன போதிலும் நள்ளிரவு நேரத்தில் சிறிது கண்ணுறங்கு.

சை யொத்திருந்தால் ஐயம் கிட்டு உண்.

34

வசதி இருக்குமானால் ஏழைக்கு உணவு அளித்து விட்டு உண்ண வேண்டும்.

சொக்கர் என்பவர் அத்தம் பெறுவர்.

35

தூய்மையான உள்ளமும் பொருளும் உள்ளவரானால் வாழ்வில் சகல இன்பங்களையும் அடைவர்.

சோம்பர் என்பர் தேம்பித் திரிவர்.

36

உழைக்காது சோம்பித்திரிபவர்கள் வறுமையால் துன்புற்று வாடுவார்கள்.

தந்தை சொல் மிக்க மந்திரம் கில்லை. 37

பிதா கூறும் அறிவுரைக்கு மிஞ்சிய அறிவுரை வேறு இல்லை.

தாயிற் சீறந்த ஒரு கோயிலும் கில்லை. 38

பெற்ற தாயை விட வணங்குவதற்கு மேலான கோயில் எதுவுமே இல்லை.

திரை கடல் ஓடியும் திரவியம் தேடு. 39

கடல் கடந்து சென்றாவது அழிவற்ற மெய்ஞானமாகிய பொக்கிசத்தைத் தேடவேண்டும்.

தீராக் கோபம் போராய் முடியும். 40

அடங்காத சினம் பெரிய சண்டையில் கொண்டுபோய் அழிவை ஏற்படுத்தி விடும்.

துடியாய் பெண்டிர் மடியில் நெருப்பு. 41

துன்பப்படும் பொழுது அதைக்கண்டு வேதனைப்படாத இரக்கமற்ற பெண்கள் வயிற்றில் கட்டி வைத்துள்ள நெருப்புப் போன்ற ஆபத்தானவர்கள்.

தூற்றும் பெண்டிர் கூற்று எனத் தகும். 42

அவதூறுகளையே பேசித் திரியும் பெண்கள் மரணத்தை விளைவிக்கக் கூடிய கொடியவர்கள் ஆவர்.

தெய்வம் சீறின் கைதவம் மாளும். 43

இறை சாபத்திற்கு ஆளானால் தேடிய புண்ணியங்களும் அழிந்து விடும்.

தேடாகு அழிக்கின் பாடாய் முடியும். 44

முயன்று பொருளைச் சம்பாதிக்காமல் இருக்கின்ற பொருளைச் செலவு செய்து சுகித்திருந்தால் முடிவில் துன்பப்பட நேரும்.

தையும் மாசியும் வையகத்து உறங்கு. 45
தை, மாசி மாதங்களில் வைக்கோல் வேய்ந்த வீட்டிலே
உறங்கினால் நிலைக்குத் தகுந்தபடி சுகமாக இருக்கும்.

தொழுது ஊண் சுவையின் உழுது ஊண் கினிது. 46
ஒருவரிடம் வணங்கி வேலை பார்த்து வயிறு வளர்ப்பதை
விட வேளாண்மை செய்து உண்பதே சிறப்புடையதாகும்.

தோழனோடும் ஏழைமை பேசேல். 47
நெருங்கிய நண்பனானாலும் எமது வறுமை நிலையை
வெளிப்படையாகச் சொல்லக்கூடாது.

நல் கிணக்கம் அல்லது அல்லல் படுத்தும். 48
நல்லவர்கள் உடனல்லாத கெட்டவர்கள் உடன் கொள்ளும்
நட்பு தொல்லைகளை விளைவிக்கும்.

நாடு எங்கும் வாழக் கேடு ஒன்றும் கில்லை. 49
நாடுமுழுவதும் செழித்துத் தழைத்தால் எவருக்கும் வறுமை
எனும் துன்பமே இருக்காது.

நிற்கக் கற்றல் சொல் தீர்ப்பாமை. 50
கொடுத்த வாக்குறுதியில் வழுவாதிருத்தலே நிலையான கல்வி
கற்றதற்கு அழகு.

நீரகம் பொருந்திய ஊரகத்தீரு. 51
குடி தண்ணீர் வசதி நிறைந்த ஊரிலே குடியிருப்பது நன்மை
பயப்பது.

நுண்ணிய கரும்பம் எண்ணீத் துணி. 52
மிகச் சிறிய காரியத்தையும் தீர யோசித்துத் தெளிந்து
செய்ய வேண்டும்.

நூன் முறை தெரிந்து சீலத்து ஒழுகு. 53

அறநூல்களின் நீதி முறைகளைத் தெரிந்து அதன்படி ஒழுக்கத் தோடு வாழ வேண்டும்.

நெஞ்சை ஒளித்து ஒரு வஞ்சகம் கில்லை. 54

தன் மனதுக்குத் தெரியாமல் எவராலும் ஒரு வஞ்சகமான காரியத்தையும் செய்ய இயலாது.

நேரா நோன்பு சீர் ஆகாது. 55

மனம் ஒன்றிச் செய்யாத விரதங்கள் முறையான பலனை அளிக்காது.

நைபவர் என்னும் நொய்ய உரையேல். 56

எளியவரானாலும் மனம் நோகும் படியான சொற்களைக் கூறவேண்டாம்.

நொய்யவர் என்பவர் வெய்யவர் ஆவர். 57

தோற்றத்தில் எளிமையாகத் தெரிந்தாலும் செயல்முலம் பெரிய வராகத் திகழவும் கூடும்.

நோன்பு என்பது கொன்று தின்னாமை. 58

மற்ற உயிர்களைக் கொன்று அதன் புலாலை உண்ணாமல் இருப்பதே உயர்ந்த விரதம்.

பண்ணிய பயிரில் புண்ணியம் தெரியும். 59

வேளாண்மை விளைச்சலைக் கொண்டு அவரவருடைய நல் வினைப்பயனைத் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

பாலோடு ஆயினும் காலம் அறிந்து உண். 60

பாலுடன் கலந்த அமுதானாலும் உண்ணத் தகுந்த நேரம் அறிந்து உண்ண வேண்டும்.

- பிறன் மனை புகாமை அறம் எனத்தகும். 61
பிறர் மனைவியிடம் இச்சை கொள்ளாது இருத்தலே சிறந்த
ஒழுக்க நெறியாகும்.
- பீரம் பேணில் பாரம் தாங்கும். 62
வீரத்தைக் கைப்பிடித்தால் தன் வம்சத்தையே காப்பாற்ற
முடியும்.
- புலையும் கொலையும் களவும் தவீர். 63
புலால் உண்ணல், கொலைசெய்தல், திருடுதல்
ஆகியவற்றைச் செய்யாது ஒழித்து விடு
- புரியோக்கு கில்லை சீரிய ஒழுக்கம். 64
கீழ்த்தரமானவர்களிடம் சிறப்புமிக்க பண்புகளைக் காண
இயலாது.
- பெற்றோர்க்கு கில்லை சுற்றமும் சீனமும். 65
மெய் ஞானத்தை அடைந்தவர்களுக்கு உறவு என்னும் பற்றோ
கோபமோ இருப்பதில்லை.
- பேதைமை என்பது மாதார்க்கு அணிகலம். 66
தெரியாதவர்போல் அமைதியாய் இருப்பது பெண்களுக்கு
ஆபரணத்தைப் போன்று அழகுசெய்வது.
- பையச் சென்றால் வையம் தாங்கும். 67
அமைதியாகப் பொறுமையுடன் செய்யும் காரியங்களை
உலகு ஏற்று அனுசரித்து நடக்கும்.
- பொல்லாங்கு என்பவை எல்லாம் தவீர். 68
தீமையான செயல்கள் எல்லாவற்றையும் வாழ்க்கையில்
கடைப்பிடியாது அகற்றிவிட வேண்டும்.

போனகம் என்பது தான் உழுந்து உண்டல். 69

சுய முயற்சியால் சம்பாதித்து உண்ணும் உணவே சிறப்பு உடையது.

மருந்தே ஆயினும் விருந்தோடு உண். 70

அமிர்தமே ஆனாலும் மற்றவர்களுக்கும் பகிர்ந்து அளித்து விருந்தினருடன் உண்பதே சிறப்பு.

மாரீ அல்லது காரியம் இல்லை. 71

மழை இல்லாமல் உலகில் எந்த முக்கியமான காரியங்களும் நடைபெறாது.

மின்னுக்கு எல்லாம் பின்னுக்கு மழை. 72

மின்னல் தோன்றினால் மழை வரப்போகிறது என்பதற்கு அடையாளம்.

மீகாமன் இல்லாத மரக்கலம் ஓடாது. 73

மாலுமி இல்லாமல் மரக்கப்பல் ஓடாது. இயக்குபவன் இல்லாமல் எதுவும் இயங்காது.

முற்பகல் செய்யின் பிற்பகல் விளையும். 74

காலையில் யாருக்கேனும் தீங்கு செய்திடில், மாலையில் அது தனக்கே தீங்காக வந்துசேரும்.

முத்தோர் சொல் வார்த்தை அமிர்தம். 75

அறிவுசான்ற பெரியோர்கள் சொல்லும் அனுபவ மொழிகள் அமிர்தம் போன்றவை.

மெத்தையில் படுத்தல் நித்திரைக்கு அழகு. 76

மெத்தையில் படுத்துத் தூங்குவதே அமைதியான தூக்கத்திற்கு வழி.

மேழிச் செல்வம் கோழை படாது. 71
வேளாண்மையால் வந்த செல்வம் என்றும் சிறுமை
அடைந்து சிதையாது.

மைவீறியார் தம் மனை அகன்று ஒழுகு. 78
கண்ணுக்கு மையிட்டு மயக்கும் பொது மகளிரின் வீட்டின்
பக்கம் போகாமல் இருப்பது நன்மையாகும்.

மொழிவது மறுக்கின் அழிவது கரும். 79
அனுபவம் உள்ள பெரியவர்கள் கூறும் அறிவுரைகளை
மீறிச் செய்யும் காரியங்கள் தோல்வியில் முடியும்.

மோனம் என்பது ஞான வரம்பு. 80
பேசாமல் இருக்கும் மௌனநிலையே ஞானத்தின்
தெளிவைக் கூறும் எல்லை.

வளவன் ஆயினும் அளவறிந்து அழித்துண். 81
சோழமன்னனுக்கு இணையான செல்வம் படைத்த
வனாயினும் வரவுக்கு ஏற்ற செலவு செய்தல் வேண்டும்.

வானம் சுருங்கின் தானம் சுருங்கும். 82
மழையின் அளவு குறைந்து விடுமேயானால் தானங்களும்
குறையத் தொடங்கிவிடும்.

வீருந்தில்லோர்க் கில்லை பொருந்திய ஒழுக்கம். 83
வீருந்தினரை உபசரிக்கும் பண்பு இல்லாதவர்களிடம்
இல்லற தர்மம் நிறைவு பெறாது.

வீரன் கேண்மை கூர் அம்பாகும். 84
ஒரு வீரனுடைய நட்பு தன்கையிலே கூர்மையான அம்பை
வைத்திருப்பது போன்று தைரியம் தருவது.

உரவோர் என்கை கிரவாகு கிருத்தல். 85

முற்றறிவு பெற்ற முனிவர்கள் எவரிடமும் சென்று யாசிக்க மாட்டார்கள்.

உனக்கம் உடையை ஆக்கத்திற்கு அழகு. 86

மனம் தளராமல் உறுதியோடு இருப்பது முன்னேற்றத்திற்கு ஏற்ற சிறந்த வழி.

வெள்ளைக்கு கில்லை கள்ளச் சீந்தை. 87

தூய்மையான மனத்தவருக்கு வஞ்சக நினைப்பு எழுவதில்லை.

வேந்தன் சீறின் ஆய் துணை கில்லை. 88

அரசின் கோபத்துக்கு ஆளானால் எவருமே துணையாக வரமாட்டார்கள்.

வைகல் தோறும் தெய்வம் தொழு. 89

வைகறைப் பொழுதில் இறைவனை வணங்குதல் வேண்டும்.

ஒத்த கிடத்து நத்திரை கொள். 90

சமமான தரையில் படுத்துத் தூங்குவதே நல்லது

ஓதாதவர்க்கு கில்லை உணர்வோடு ஒழுக்கம். 91

நீதி நூல்களைப் படிக்காதவர்களுக்கு நல்லொழுக்க அறிவு இருக்காது.

கொன்றைவேந்தன்
மூலமும் உரையும்
முற்றும்

அதீவீரராம பாண்டியன் இயற்றிய

வெற்றி வேற்கை

(நறுந்தொகை)

காப்பு

பிரணவப் பொருளாம் பெருந்தகை ஐங்கரன்
சரணவற் புதமலர் தலைக்கணி வோமே.

(சரணவற் புதமலர் - சரண அற்புத மலர், தலைக்கணி - தலைக்கு அணி)

ஓம் என்னும் பிரணவ மந்திரத்தின் பொருளாய் விளங்கும் பெருந்தகைமையாளராகிய ஐந்து கைகளையுடைய விநாயகப் பெருமானது திருப்பாதங்கள் என்னும் அற்புதமான தாமரை மலர்களை எமது தலைகளிலே சூடிக்கொள்வோம்.

குறிப்பு :- மலர் என்ற சொல் செந்தாமரை மலரைக் குறிக்கும். 'மலர்மகள்' என்பது இலக்குமியைக் குறிப்பதாகக் கழகத் தமிழ் அகராதியில் பொருளுண்டு. செந்தாமரை மலரில் வீற்றிருப்பதால் இலக்குமிக்கு இப்பெயர் வந்தது. தாமரை மலரைத் தலையில் சூடும் பழக்கம் ஆண்களுக்கும் இருந்தது. 'பாணர் தாமரை மலையவும்' என்ற அடி புறநானூற்றில் வருகிறது. பொற்றாமரைப் பூவைப் பாணர் பரிசிலாகப் பெற்றுத் தலையில் அணிந்து செல்வது பண்டைய மரபு. "ஒள்ளழல் புரிந்த தாமரை வெள்ளி நாராற் பூப்பெற்றிசினே" எனப் பாணர் வெள்ளி நாரால் தொடுக்கப்பட்டதும். நெருப்பில் பொன்னை

உருக்கிச் செய்யப்பட்டதுமாகிய தாமரையைப் பரிசாகப் பெற்றதாக புறநானூற்றில் செய்தியுண்டு. “தாமரை குடினாள்” என முதலாகு பெயருக்கு உதாரணம் கூறுவர் இலக்கண வல்லுனர்.

பாயிரம்

வெற்றி வேற்கை வீர ராமன்
கொற்கை யாளி குலசே கரன்புகல்
நற்றமிழ் தெரிந்த நறுந்தொகை தன்னால்
குற்றங் களைவோர் குறைவிலா தவரே.

(கொற்கை யாளி - கொற்கை ஆளி)

வெற்றி பொருந்திய வேலைக் கையில் ஏந்தியவனும், கொற்கை என்னும் நகரிலிருந்து ஆட்சிபுரிபவனும், பாண்டியர் குலத்தின் மகுடம் போன்றவனுமாகிய அதிவீரராம பாண்டியன், நல்லதமிழில் ஆராய்ந்து கூறிய நறுந்தொகை என்னும் இதனைக் கற்றுத் தங் குற்றங்களைப் போக்கிக் கொள்பவர்கள். எவ்வித குறைகளுமில்லாதவராவார்.

குறிப்பு : - வீரராமன் - அதிவீரராம பாண்டியன், பாண்டிய நாட்டில் கொற்கைத் துறைமுகம் பிரசித்தமானது. கொற்கை முத்துக்கள் புகழ்பெற்றவை. பாண்டிய நாட்டில் கொற்கை யோடமைந்த ஒரு பகுதியை இவன் அரசாண்டதனால் கொற்கை ஆளி எனப்பட்டான். சேகரம் - மகுடம்.

குருவே இறைவன்

1. எழுத்தறி வித்தவன் இறைவன் ஆகும்.

கல்வியைக் கற்பித்த ஆசிரியன் இறைவனாக மதிக்கப்பட, துதிக்கப்படத் தகுந்தவன்.

குறிப்பு :- 'எழுத்தறி வித்தவன் இறைவன் ஆவான்' எனவும் சில பிரதிகளில் உண்டு. எழுத்தறிவித்தவன் என்பது எழுத்துக் களினாலான நூல்களைக் கற்பித்தவன் எனப் பொருள்படும். இங்கு கல்வி எனப் பொருள் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

கல்விக்கு அழகு

2. கல்விக் கழகு கசடற மொழிதல்.
கல்விக்கு அழகாவது குற்றமின்றிப் பேசுதல்.

குறிப்பு :- ஒருவர் கற்ற கல்விக்கு அழகாவது, அவர், சொற்குற்றம், பொருட்குற்றம் இல்லாமல் பேசுதலாகும். மற்றவர்களின் குற்றங் குறைகள் நீங்கும் வண்ணம் அவர்களுக்கு உபதேசித்தலே ஒருவர்கற்ற கல்விக்கு அழகாகும் எனினும் பொருந்தும்.

செல்வர்க்கு அழகு

3. செல்வர்க் கழகு செழுங்கிளை தாங்குதல்.
பணம் படைத்தவர்க்கு அழகாவது நிறைந்த உறவினரைக் காத்தல்.

குறிப்பு :- செழுங்கிளை என்பது மிகுதியான உறவினர் என்ற பொருளில் வருகிறது. இதுவே நிறைந்த என இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

வேதியர்க்கு அழகு

4. வேதியர்க் கழகு வேதமும் ஒழுக்கமும்.
வேதம் ஒதுகின்ற மறையவர்க்கு அழகாவது. வேத மந்திரங்களை ஒதுதலும், கற்றதின் வழி ஒழுக்குதலுமாம்.

குறிப்பு :- ஓதுதல் - கற்றல், வேதங்களைக் கற்றலும் அதன்படி நின்றலுமே வேதியர்க்கு அழகாகும்.

மன்னவர்க்கு அழகு

5. மன்னவர்க் கழகு செங்கோள் முறைமை.

மன்னவர்க்கு அழகாவது, செங்கோல் முறைமை தவறாது குடிகளைக் காத்து அரசு செய்தலாம்.

குறிப்பு :- செங்கோல் முறைமை என்பது, நீதி நெறி தவறாது முறைப்படி அரசாட்சி செய்தலாகும்.

வைசியர்க்கு அழகு

6. வைசியர்க் கழகு வளர்பொரு ளீட்டல்.

வணிகர்க்கு அழகாவது, பெருகும் செல்வத்தைச் சம்பாதித்தலாம்.

குறிப்பு :- சில பிரதிகளில் “வணிகர்க் கழகு வளர்பொருளீட்டல்” என்றும் உண்டு.

உழவர்க்கு அழகு

7. உழவர்க் கழகு உழுதூண் விரும்பல்.

உழுது பயிர் செய்யும் வேளாளருக்கு அழகாவது, உழுது பயிர் செய்து உண்ணுதலை விரும்புதலேயாகும்.

குறிப்பு :-

“உழவர்க் கழகிங் குழுதூண் விரும்பல்” என்றும்,

“உழவர்க் கழகுஏர் உழுதூண் விரும்பல்” என்றும்

பாட பேதங்கள் உண்டு.

மந்திரீக்கு அழகு

8. மந்திரிக் கழகு வரும்பொரு ளுரைத்தல்.
மந்திரிக்கு அழகாவது எதிர்வரப் போவனவற்றை ஆராய்ந்து கூறுதலாகும்.

தந்திரீக்கு அழகு

9. தந்திரிக் கழகு தறுகண் ஆண்மை.
படைத் தலைவனுக்கு அழகாவது, பயமில்லாமையும், வீரமும் ஆகும்.

உண்டிக்கு அழகு

10. உண்டிக் கழகு விருந்தோ ளுண்ணல்.
உணவிற்கு அழகாவது, விருந்தினரோடு சேர்ந்து உண்ணலாகும்.

குறிப்பு :- 'விருந்தினர் என்பது உறவினர் அல்லாத, அறிமுகமற்ற புதியவர்களையே குறிக்கும். இன்று பொருள் மாறிவிட்டது.

பெண்களுக்கு அழகு

11. பெண்டிர்க் கழகு எதிர்பேசா திருத்தல்.
பெண்களுக்கு அழகாவது, கணவனோடு எதிர்த்துப் பேசாதிருத்தலாம்.

குறிப்பு :- 'எதிர்க் கருத்தைப் பேசுதல்' என்பதை விட, 'எதிர்த்துச் சண்டையிட்டுப் பேசுதல்', என்பதே எதிர்பேசுதல் என்பதற்குப் பொருந்தும்.

குலமகட்கு அழகு

12. குலமகட் கழகுதன் கொழுநனைப் பேணுதல்.

நல்ல குடியிற் பிறந்த பெண்ணுக்கு அழகாவது. தன் கணவனை விரும்புதலாகும்.

குறிப்பு :- பேணுதல் - என்பதற்கு - போற்றுதல், காப்பாற்றுதல், உபசரித்தல், மதித்தல், விரும்பல் எனப் பலபொருள்கள் உண்டு. கணவனை, மனைவி பரிபூரணமாக விரும்பிவிட்டால் இல்லறம் சிறக்கும். ஏனைய பொருள்களும் பொருந்தும். இங்கு குலம் என்பது சாதியைக் குறிக்காது நல்லொழுக்கப் பாரம்பரியக் குடியைக்குறிக்கிறது.

விலைமகட்கு அழகு

13. விலைமகட் கழகுதன் மேனி மினுக்குதல்.

பொதுமகளுக்கு (வேசிக்கு) அழகாவது. தன் உடலைப் பலரும் பார்த்து விரும்பும்படியாக அலங்கரித்தலாம்.

அறிஞர்க்கு அழகு

13. அறிஞர்க் கழகு கற்றுணர்ந் தடங்கல்.

அறிஞர்களுக்கு அழகாவது, கற்கவேண்டிய நூல்களை நன்கு கற்று, அவற்றின் பொருள்களை நன்குணர்ந்து, கர்வமின்றி அடங்கி நடத்தலேயாகும்.

குறிப்பு :- “ஆராய்ந்து அவிந்து அடங்கிய கொள்கைச் சான்றோர்” என்பார் பிசிராந்தையார் (புறநானூறு)

வறியவர்க்கு அழகு

15. வறியவர்க் கழகு வறுமையிற் செம்மை.

வறியவர்களுக்கு அழகாவது, வறுமையிலும் ஒழுக்கந் தவறாமல் இருத்தலாகும்.

உருவும் பயனும் (பெரிது)

16. தேம்படு பனையின் திரண்பழத் தொருவிதை

வானுற ஓங்கி வளம்பெற வளரினும்

ஒருவர்க் கிருக்க நிழலா கா தே.

பனைமரத்தின் தித்திப்புப் பொருந்திய (இனிப்புப் பொருந்திய) திரண்டுருண்ட பழத்தின் ஒரு விதையானது, வானளாவிப் பெருமரமாய் உயர்ந்து செழுமையாக வளர்ந்தாலும், ஒரு மனிதனுக்குக் கூடத் தங்கியிருப்பதற்கு நிழலைத் தரமாட்டாது.

குறிப்பு :- பனம்பழத்தின் விதை மிகப் பெரியது. ஆனால் பனைமரத்தின் நிழல்ப் பயன்பாடு மிகவும் குறைவு. எனவே உருவால் பெருத்தவர் பெரும் பயன்தருவார் என உறுதியாக நம்ப முடியாது.

உருவும் பயனும் (சிறிது)

17. தெள்ளிய ஆலின் சிறுபழத் தொருவிதை

தெண்ணீர்க் கயத்துச் சிறுமீன் சினையினும்

நுண்ணிதே ஆயினும், அண்ணல் யானை

அணிதேர் புரவி ஆட்பெரும் படையொடு

மன்னர்க் கிருக்க நிழலா கும்மே.

ஆலமரத்தின் சிறிய பழத்திலுள்ள தெள்ளி எடுக்கத் தக்க ஒரு விதையானது, தெளிந்த நீரையுடைய குளத்திலுள்ள மீனின், சிறிய முட்டையினும் சிறிதாக இருந்தபோதிலும், பெரிய யானை, அலங்கரிக்கப்பட்ட தேர், குதிரை, காலாள் என்னும் நால்வகைப் பெரும் படைகளோடும், மன்னர்களுக்கு இருக்க நிழலைத் தரும்.

குறிப்பு :- ஆலம் விதை மிகச் சிறியது. ஆனால் ஆலமரத்தின் நிழல்ப் பயன்பாடு மிகவும் அதிகம். எனவே உருவில் சிறியவர் பெரும் பயனைத் தரக்கூடும்.

பெரியோரும் சிறியோரும்

18. அதனால்,

பெரியோ ரெல்லாம் பெரியரு மல்லர்

சிறியோ ரெல்லாம் சிறியரு மல்லர்.

மேலே கூறியவற்றால், உருவத்தாலும், குலத்தாலும், செல்வத்தாலும் பெரியவராய் விளங்குவோர் எல்லோரும், பெரியவர்களும்மல்லர். இவையில்லாச் சிறியோர்களாகக் கருதப் படுபவர்களெல்லோரும் சிறியவர்களும்மல்லர். பயன் பாட்டைப் பொறுத்தே பெருமையும் சிறுமையும் அமையும்.

நன்மக்கள் எவர்

19. பெற்றோ ரெல்லாம் பிள்ளைகள் அல்லர்.

ஒருவர் பெற்ற பிள்ளைகள் எல்லோரும் பிள்ளைகள் என்று சொல்லுதற்கு உரியவராகார்.

குறிப்பு :- நல்லொழுக்கம் வாய்ந்த பிள்ளைகளே பிள்ளைகள் ஆவார்.

உறவினர்கள் எவர்

20. உற்றா ரெல்லாம் உறவின ரல்லர்.

இரத்தத் தொடர்பாலும், குடும்பத் தொடர்பாலும் உறவினராக இருப்பவர்கள் எல்லோருமே உறவினர் என்று உரிமையோடு கூறும் தகுதி படைத்தவரல்லர். ஆபத்தான சந்தர்ப்பங்களில் உதவுபவரே உண்மையான உறவினர் எனக் கூறத்தக்கவர்.

மனைவி

21. கொண்டோ ரெல்லாம் பெண்டிரு மல்லர்

திருமணஞ் செய்து கொள்ளப்பட்ட பெண்கள் எல்லோருமே நல்ல மனைவியர் ஆகமாட்டார்.

குறிப்பு :- கணவனுக்கு உண்மையாகவும், நேர்மையாகவும். கணவன் மேல் அன்பு கொண்டவராகவும். கணவனின் வழியில் நடந்தும் வருவோரே உண்மை மனைவியராவார். சிலபிரதிகளில் “கொண்டோ ரெல்லாம் பெண்டி ரல்லர்” என்றும் உண்டு

உயர்ந்தோர் கியல்பு

22. அடினும் ஆவிற்பால் தன்சுவை குன்றாது.

நன்றாகக் காய்ச்சினாலும் பசுவிற்பால் தன்சுவையிலே குறைவுபடாது.

23. சுடினும் செம்பொன் தன்ஒளி கெடாது.

நெருப்பிலிட்டு நன்றாகச் சுட்டாலும், சிவந்த பொன்னானது தன் பிரகாசம் அற்றுப் போகாது.

24. அரைக்கினும் சந்தனம் தன்மணம் அறாது.

அரைத்தாலும் சந்தனக்கட்டை தன்வாசனை அற்றுப் போகாது.

25. புகைக்கினும் கார் அகில் பொல்லாங்கு கமழாது.

புகைத்தாலும் கரிய அகிற் கட்டையானது துர்நாற்றம் வீசாது.

26. கலக்கினும் தண்கடல் சேறு ஆகாது.

நன்றாகக் கலக்கினாலும் குளிர்ந்த கடலானது சேறாகாது.

கிழிந்தோர் கியல்பு

27. அடினும் பால்பெய்து கைப்பறாது பேய்ச்சுரைக்காய்.

பேய்ச்சுரைக்காயானது பால்விட்டுக் காய்ச்சிய (சமைத்த) காலத்தும் தன் கசப்புச் சுவையிலிருந்து மாறுபடாது.

28. ஊட்டினும் பல்விரை உள்ளி கமழாது.

பல்வகை வாசனைப் பொருள்களைச் சேர்த்தாலும், உள்ளிப் பூடானது தன்மணமேயன்றி நறுமணம் கமழாது.

(விரை - வாசனைப் பொருள்)

பெருமையும் சிறுமையும்

29. பெருமையும் சிறுமையும் தான்தர வருமே.

உயர்வும் தாழ்வும் தத்தம் செயல்களாலேயே ஒருவருக்கு அமைவன. பிறரால் அளிக்கப்படுவன அல்ல.

பெரியோர் கடன்

30. சிறியோர் செய்த சிறுபிழை எல்லாம்

பெரியோர் ராயிற் பொறுப்பது கடனே.

சிறியவர்கள் செய்த சிறிய பிழைகள் எல்லாவற்றையும், பெரியவர்களானால் பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டியது கடமையாகும்.

சிறியோரின் பெரும்பிழை

31. சிறியோர் பெரும்பிழை செய்தன ராயிற்

பெரியோர் அப்பிழை பொறுத்தலும் அரிதே.

சிறியவர்கள் பெரிய குற்றங்களைச் செய்தார்களானால், பெரியவர்கள் அக்குற்றங்களைப் பொறுத்துக் கொள்வதும் அரியதாகும்.

குறிப்பு :- சிறியோர் என்பது, கீழ்மக்களாகிய அற்பர்களையும், பெரியோர் என்பது மேன்மக்களாகிய சான்றோர்களையும் குறிக்கின்றது.

முர்க்கரின் நட்பு

32. நூறாண்டு பழகினும் முர்க்கர் கேண்மை

நீர்க்குட் பாசிபோல் வேர்கொள் ளாதே

நூறாண்டுகள் பழகினாலும் முடர்களாயுள்ளோருடனான நட்பானது, நீருக்குள் பாசி வேர்கொள்ளாதது போல, எக்காலத்தும் உறுதியுடையதாகாது. (கேண்மை - நட்பு)

பெரியோர் நட்பு

33. ஒருநாட் பழகினும் பெரியோர் கேண்மை

இருநிலம் பிளக்க வேர்வீழ்க் கும்மே.

ஒருநாள் பழகினாலும் பெரியோருடனான நட்பானது. பெரிய நிலத்தைப் பிளந்து செல்லும் வேர்போல உறுதியாய் நிலைத்து நிற்கும்.

கல்வியின் மாண்பு

34. கற்கை நன்றே கற்கை நன்றே

பிச்சை புகினும் கற்கை நன்றே

பிச்சை எடுக்கின்ற நிலையிலும் படித்தல் நல்லது.

குறிப்பு :- கற்றலின் சிறப்புக்காக மூன்று தடவைகள் கற்கை நன்றே என்று கூறியுள்ளார்.

கல்லான் குலநலம்

35. கல்லா ஒருவன் குலநலம் பேசுதல்

நெல்லினுட் பிறந்த பதர் ஆகும்மே.

படிக்காத ஒருவன், தன் குலத்தின் உயர்வைப் பேசுதல், நெல்லுக்குள்ளே தோன்றிய பதர் (சப்பி) தன்னையும் நெல்லாகச் சொல்லிக்கொள்வதற்கு ஒப்பாகும்.

கல்லான் குடிபிற்பு

36. நாற்பாற் குலத்தில் மேற்பால் ஒருவன்

கற்றிலன் ஆயிற் கீழிருப் பவனே.

அந்தணர், அரசர், வணிகர், வேளாளர் முதலான நால்வகை வருணங்களில் உயர்வருணத்தில் (குலம் - சாதி) பிறந்தவனாக இருந்தாலும் ஒருவன் கற்காதவனாக இருந்தால், தாழ்ந்த வருணத்தவனாகவே கருதப்படுவான்.

கற்றோர்க்கு எங்குஞ் சீற்ப்பு

37. எக்குடிப் பிறப்பினும் யாவரே ஆயினும்

அக்குடிக் கற்றோரை மேல்வரு கென்பர்.

எவ்வகைப்பட்ட (தாழ்ந்த) குடியிற் பிறந்தவராக இருந்தாலும், எச்சாதியைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும், அந்தக் குலத்திலே படித்தவராக உள்ளவரை மேலோர் வருகவென்று அழைத்து உபசரித்து மரியாதை செய்வர்.

குறிப்பு :- இங்கு குடியென்பது இழிந்த (தாழ்ந்த) பரம்பரை எனக்கொள்ளப்பட்டது. இதுவே குலம். குலம்வேறு சாதிவேறு மேல் என்பதை மேலோர் எனப்பொருள் கொண்டு எழுதப்பட்டுள்ளது.

அறிவுடைமை

38. அறிவுடை ஒருவனை அரசனும் விரும்பும்.

கல்வி அறிவிற் சிறந்த ஒருவனை அரசனும் விரும்புவான்.

கீழ்மக்கள்

39. அதனால்

அச்சம் உள்ளடக்கி அறிவகத் தில்லாக்

கொச்சை மக்களைப் பெறுதலின் அக்குடி

எச்சமற்று ஏமாந்து இருக்கை நன்றே
மேற் கூறிய காரணங்களால், பயத்தை மனத்திலே
அடக்கிக் கொண்டு, நல்லறிவை மனத்திலே கொண்டிராத
கீழ்மக்களைப் பிள்ளைகளாகப் பெறுவதிலும் பார்க்க,
அப்பரம்பரை வழி முறையின்றி ஏமாந்திருப்பது மிகவும்
நல்லது.

கையிருந்தும் என்ன பயன்

40. யானைக் கில்லை தானமுந் தருமமும்.

யானைக்கு நீண்ட தும்பிக்கை இருப்பினும், தான
தருமங்களைச் செய்யும் பேறு அதற்கில்லை.

குறிப்பு :- செல்வம் இருந்தும், அதனை வழங்கக் கூடிய
கைகள் இருந்தும் பலர் தான தருமங்களைச் செய்வதில்லை.

புனைக்குத் தவமில்லை

41. பூசைக் கில்லை தவமும் தயையும்.

புனைக்கு, தவஞ்செய்தலும், கருணை காட்டலுமாகிய நல்ல
செயற்பாடுகள் இல்லை.

குறிப்பு :- புனை, ஞானியைப்போலக் கண்ணை மூடிக்கொண்டு
இருந்தாலும், அதற்கு தவமும் கருணையும் இல்லை.
அதேபோல் சிலர் பார்வைக்கு ஞானிகளைப்போல்
இருப்பார்கள். ஆனால் அவர்களிடம் தவமும் தயையும்
இருப்பதில்லை.

பற்றற்றவனே ஞானி

42. ஞானிக் கில்லை இன்பமும் துன்பமும்.

ஞானிகளுக்கு இன்பமும் இல்லை, துன்பமுமில்லை.

செல்வமும் செருக்கும்

43. சிதலைக் கில்லை செல்வமும் செருக்கும்
கறையானுக்கு செல்வமும், அதனால் ஏற்படக்கூடிய
செருக்கும் இல்லை.

குறிப்பு :- தன் வாழ்க்கைக்குரிய புற்றை (கூடு) அமைத்து,
உணவைச் சேமித்து வைத்து வாழ்ந்தாலும், கறையானுக்கு
செல்வமும் செருக்கும் இல்லை.

நீத்தும் நிலையும்

44. முதலைக் கில்லை நீத்தும் நிலையும்.

முதலைக்கு ஓடுகின்ற நீர் என்றும், நிலையாகத் தேங்கி
நிற்கும் நீரென்றும் வித்தியாசமில்லை. அது எந்த நீரிலும்
வாழக்கூடியது.

அச்சமும் நாணமும்

45. அச்சமும் நாணமும் அறிவிலோர்க் கில்லை.

தீயவற்றைச் செய்வதற்கு அஞ்சும் அச்சமோ, பழியைக்
கண்டால் நாணும் நாணமோ, அறிவற்ற முடர்களுக்கு
இருப்பதில்லை.

நாளும் கிழமையும்

46. நாளும் கிழமையும் நலிந்தோர்க் கில்லை

இது நல்லநாள், இது நல்ல கிழமை, என்ற வேறுபாடுகள்
துன்பப்பட்டு நலிவடைந்தவர்களுக்கு இல்லை.

குறிப்பு :- நலிந்தோர் என்பதற்கு நோயாளிகள் என்றும்
பொருள் கொள்ளப்படுகிறது.

ஏழைக்கு உறவில்லை

47. கேளும் கிளையும் கெட்டோர்க் கில்லை.
சிநேகிதர்களும் உறவினர்களும், செல்வத்தை இழந்து
வறுமை நிலையடைந்தவர்களுக்கு இருப்பதில்லை.

நிலையாமை

48. உடைமையும் வறுமையும் ஒருவழி நில்லா.
செல்வமோ, வறுமையோ நிலைத்து ஒரேயிடத்து நிற்பனவல்ல.

ஏற்ற இறக்கம்

49. குடைநிழ லிருந்து குஞ்சர மூர்ந்தோர்

நடைமெலிந் தோரார் நண்ணினும் நண்ணுவர்

வெண்கொற்றக் குடைநிழற்ற யானையின் மீதமர்ந்து
உலாப்போன அரசரும் தமது செல்வத்தை இழந்து
கால்வலிக்க நடையாய் நடந்தலைந்து ஒரு சிற்றூரை
அடைந்தாலும் அடைவர்.

குறிப்பு :- பஞ்சபாண்டவர். இராமன், நளன், அரிச்சந்திரன்
எனப்பலர் இதைவிடக் கீழ்நிலை அடைந்திருக்கிறார்கள்.

வாழ்வும் தாழ்வும்

50. சிறப்பும் செல்வமும் பெருமையும் உடையோர்

அறக்கூழ்ச் சாலை அடையினும் அடைவர்.

உயர்வும், பெருஞ்செல்வமும், கௌரவமும் உடையோர்
அவற்றையெல்லாம் இழந்து, உணவைத் தருமமாய்க்
கொடுக்கும் அன்னசத்திரத்தை அடைந்து, இரந்துண்டு
வாழும்நிலையை அடைந்தாலும் அடைவர்.

இரப்போர் புரப்போராவர்

51. அறத்திடு பிச்சை கூவி இரப்போர்

அரசோ டிருந்தர சாளினும் ஆளுவர்.

“தருமத்திற்காக பிச்சையிடல் வேண்டும்” என்று அழைத்து இரந்து பிச்சைபெறுகின்ற இரவலருங் கூட; அரசாட்சி பெற்று அரியணை ஏறி ஆட்சி நடத்தினாலும் நடாத்துவர்.

செல்வரும் ஆழிவர்

52. குன்றக் தனையிரு நிதியைப் படைத்தோர்

அன்றைப் பகலே அழியினும் அழிவர்

மலைபோன்ற பெருஞ்செல்வத்தைத் தமக்கு உடைமையாய்ப் பெற்றிருப்போர், அது கிடைத்த அன்றைய பொழுதே, அதனை அனுபவிக்காமல் இறந்தாலும் இறப்பர்.

மாடம் மண்மேடாகும்

53. எழுநிலை மாடம் கால்சாய்ந் துக்குக்

கழுதை மேய்பாழ் ஆகினும் ஆகும்.

ஏழு அடுக்குகளைக் கொண்ட மாடமானிகையும் அடியோடு சாய்ந்து அழிந்து கழுதைகள் மேய்கின்ற பாழிடமாக ஆனாலும் ஆகும்.

பாழ்நிலம் பெருநகராகும்

54. பெற்றமும் கழுதையும் மேய்ந்த அப்பாழ்

பொற்றொடி மகளிரும் மைந்தரும் செறிந்து

நெற்பொலி நெடுநகர் ஆயினும் ஆகும்.

மாடும், கழுதையும் மேய்ந்த அப்பாழிடம், பொன்வளையல்களை அணிந்த இளம் பெண்களும், இளைஞர்களும் நிறையப்பெற்று, நெற்பயிரால் வளம் பொலிகின்ற பெருநகராக ஆனாலும் ஆகும்.

மணஅணியும் பீணஅணியும்

55. மணஅணி அணிந்த மகளிர் ஆங்கே

பிணஅணி அணிந்த கொழுநரைத் தழீஇ

உடுத்த ஆடை கோடி ஆக

முடித்த கூந்தல் விரிப்பினும் விரிப்பர்.

திருமணத்திற்கான தாலி முதலான ஆபரணங்களை அணிந்த பெண்கள், அம்மணவறையிலேயே அமங்கலக் கோலம் பூண்டு, இறந்து போன தங்கணவரைத் தழுவித், தம் புதுமணப் புத்தாடையே அமங்கலிப் புத்தாடையாக மாற, விதவைக் கோலமாக, முடித்திருந்த கூந்தலை விரித்தாலும் விரிப்பர்.

இல்லாதவர் இரப்பர்

56. இல்லோர் இரப்பதும் இயல்பே இயல்பே.

வாழ வழியில்லாதவர்கள் இரந்து பிச்சை எடுப்பதும் இயல்பேயாகும்.

கொடுத்தல் கடன்

57. இரந்தோர்க்கு ஈவதும் உடையோர் கடனே.

இரந்து நிற்போர்க்குச் செல்வம் உடையோர் கொடுப்பதும் கடனேயாகும்.

இல்லாள் மகிமை

58. நல்ல ஞாலமும் வானமும் பெறினும்

எல்லாம் இல்லை இல்லில் லோர்க்கே.

இவ்வுலகமும் சொர்க்கமும் கிடைத்தாலும் கூட, நல்ல மனைவி இல்லாதவர்களுக்கு எவையுமே இல்லாதவையே.

யானை சிறுதடிக்கு அஞ்சும்

59. தறுகண் யானை தான்பெரி தாயினும்

சிறுகண் மூங்கிற் கோற்கஞ் சும்மே

அஞ்சாமையுடைய யானை உருவத்தால் பெரியதாக இருந்தாலும், அது சிறிய துளையோடு கூடிய மூங்கிற் தடிக்கு அஞ்சும் (பயம்கொள்ளும்)

குறிப்பு :- மூங்கிற் தடியில் உள்ள அங்குசம், மூங்கிற் கோல் எனப்பட்டது.

புலியும் மானும்

60. குன்றுடை நெடுங்கா டூடே வாழினும்

புன்தலைப் புல்வாய் புலிக்கஞ் சும்மே

மலைக்குன்றுகள் பொருந்திய பெருங் காட்டின் நடுவில் வாழ்ந்தாலும், சிறிய தலைபொருந்திய மானானது புலிக்கு அஞ்சும்.

தேரையும் பாம்பும்

61. ஆரையாம் பள்ளத் தூடே வாழினும்

தேரை பாம்பிற்கு மிக அஞ் சும்மே

ஆரைமுட்கள் நிறைந்த பள்ளத்திலே வாழ்ந்தாலும், தேரையானது பாம்பிற்கு மிகவும் அஞ்சும்.

கொடுங்கோல் மன்னர்

62. கொடுங்கோல் மன்னர் வாழும் நாட்டிற்

கடும்புலி வாழும் காடு நன்றே.

கொடுங்கோலாட்சி (கொடுரமான ஆட்சி) செய்யும் மன்னர் வாழ்கின்ற நாட்டில் வாழ்வதைவிட, கொடிய புலி வாழும் காட்டில் வாழ்வது நல்லது.

சான்றோர் இல்லாத நாடு

63. சான்றோ ரில்லாத் தொல்பதி யிருத்தலின்

தேன்தேர் குறவர் தேயம் நன்றே

அறிவும், பண்பும் வாய்ந்த பெரியோராகிய சான்றோரில்லாத, பழம்பெருமை பொருந்திய நகரில் இருப்பதைவிட, தேனைத்தேடுகின்ற குறவர் வாழ்கின்ற நாடு நல்லது.

அந்தணர் கடமை

64. காலையும் மாலையும் நான்மறை ஓதா

அந்தணர் என்போர் அனைவரும் பதரே.

காலையிலும் மாலையிலும் நான்கு வேதங்களையும் ஓதாத அந்தணர் யாவரும் நெல்லிற் பதர் போலாவார்.

வேந்தன் முர்க்கன்

65. குடியலைத் திறுத்துவெங் கோலொடு நின்ற

முடியுடை இறைவனாம் முர்க்கனும் பதரே.

குடிமக்களைத் துன்பப்படுத்தி அதிக வரி அறவிட்டுக் கொடுங்கோலாட்சி செய்து நின்ற முடியுடை அரசனாகிய முர்க்கனும் நெல்லிற் பதர் போன்றவனே.

வணிகர் பதர்

66. முதலுள பண்டங் கொண்டுவா ணிபஞ்செய்து

அதன்பயன் உண்ணா வணிகரும் பதரே.

முதலாயுள்ள தமது பொருளினைக் கொண்டு வியாபாரஞ் செய்து அதனால் வரும் இலாபத்தைப் பெற்று உண்ணாது, முதலையே உண்ணும் வியாபாரிகளும் நெல்லிற் பதரே போல்வர்.

உழவாற் பதர்

67. வித்தும் ஏரும் உளவா யிருப்ப

எய்த்தங் கிருக்கும் ஏழையும் பதரே.

விதையும், கலப்பையும் தன்னிடம் இருக்க, அவற்றைப் பயன்படுத்தாமல் சோம்பியிருக்கும் ஏழையான உழவனும் நெல்லிற் பதரே போல்வான்.

மனைவியை மறந்தவன்

68. தன்மனை யானைத் தாய்மனைக் ககற்றிப்

பின்பவட் பாராப் பேதையும் பதரே

தன்மனைவியை அவளின் தாய் வீட்டிற்குக் கலைத்துவிட்டுப் பின்பு அவளைப் பாராதிருக்கும் அறிவிலியும் நெல்லிற் பதரே போல்வான்.

பிறன்மனை செல்வோன்

69. தன்மனை யானைத் தனிமனை இருத்திப்

பிறன்மனைக்கு ஏரும் பேதையும் பதரே.

தனது மனைவியைத் தன்வீட்டில் தனித்துத் தவித்து இருக்கச் செய்து விட்டு, வேறொருவனது மனைவியை நாடிச் செல்லும் அறிவிலியும் நெல்லிற் பதரே போல்வான்.

அறிவிலியும் ஆயுதமும்

70. தன் ஆயுதமும் தன்கையிற் பொருளும்

பிறன்கையிற் கொடுக்கும் பேதையும் பதரே.

தன் பாதுகாப்பிற்குரிய ஆயுதத்தையும், தன் வாழ்க்கைக்குரிய கைப்பொருளையும் தன் எதிரியின் கையில் கொடுக்கும் அறிவிலியும் நெல்லிற் பதரே போல்வான்.

என்சொல் கேண்மின்

71. வாய் பறையாகவும் நாக்கு அடிப்பாகவும்

சாற்றுவ தொன்றைப் போற்றிக் கேண்மின்.

எனது வாயே பறையாகவும், எனது நாக்கே அதனை அடிக்கும் கோலாகவும் கொண்டு நான் கூறுவதைக் கவனமாகக் கேளுங்கள்.

பொய்யும் மெய்யாகும்

72. பொய்யுடை ஒருவன் சொல்வன் மையினால்

மெய்போ லும்மே மெய்போ லும்மே.

பொய்யைச் சொல்லும் ஒருவனது சொல்லும் வல்லமையால் அவனது பொய் மெய்போலவே தோன்றும்.

மெய்யும் பொய்யாகும்

73. மெய்யுடை ஒருவன் சொலமாட் டாமையால்

பொய்போ லும்மே பொய்போ லும்மே.

மெய்யைச் சொல்லும் ஒருவன் அதனைச் சொல்லும் திறனில்லாதவனாக இருந்தால், அவனுடைய மெய், பொய்போலவே தோன்றும்.

நீதி வழங்கல்

74. இருவர்தம் சொல்லையும் எழுதரம் கேட்டே

இருவரும் பொருந்த உரையார் ஆயின்

மனுநெறி முறையின் வழக்கிழந் தவர்தாம்

மனம்உற மறுகிநின்று அழுத கண்ணீர்

முறைஉறத் தேவர் மூவர் காக்கிறும்

வழிவழி ஈர்வதோர் வாள ஆகும்மே.

இருதரத்தாருடைய வாக்குமுலங்களையும் ஏழுதடவை கேட்டு, இரண்டுபேரும் சம்மதிக்கும் வண்ணம் தீர்ப்புச் சொல்லாது விட்டால். மனுதர்ம முறைப்படி பாதிக்கப்பட்டவர். மனம் மிகக் கலங்கி நின்று அழுத கண்ணீரானது பிரம்மா, விஷ்ணு, சிவன் ஆகிய மூவர்காத்தாலும், நீதிவழங்கியவரது பரம்பரையைத் தவறாது அழிப்பதாகிய ஒப்பற்ற வாளாகும்.

பழிச்சொல் சொல்லற்க

75. பழியா வருவது மொழியா தொழிவது.

நிந்தைக் கிடமாய் வரக்கூடியவற்றைச் சொல்லாது தவிர்த்து விடலே நல்லது.

சுழியில் கிறங்கேல்

76. சுழியா வருபுனல் இழியா தொழிவது.

சுழித்துக்கொண்டு ஓடிவருகின்ற நீரிலே இறங்காதிருத்தல் நல்லது.

வழித்துணை

77. துணையோ டல்லது நெடுவழி போகேல்.

தகுந்த துணையுடன் அல்லாமல் நீண்ட தூரத்துக்குத் தனியே செல்லாதே.

புணையின் துணைகொள்

78. புணைமீ தல்லது நெடும்புனல் ஏகேல்.

தெப்பத்தின்மீது ஏறிக்கொண்டல்லாது ஆழமான நீரில் செல்லாதே.

ஏகம் வழி

79. வழியே ஏகுக வழியே மீளுக.

நல்வழியிலே செல்க. நல்வழியிலே மீண்டு வருக.

இவை உலகியல்

80. இவைகாண் உலகிற்கு இயலாம் ஆறே.

இவைகளே உலகிலுள்ள மக்களுக்குப் பொருந்திய வழிகளாகும்.

வாழி

வாழிய நலனே! வாழிய நலனே!

நன்மைகள் வாழ்க நன்மைகள் வாழ்க.

முற்றம்

கணபதி துணை

தெய்வப்புலமை ஒளவையாரருளிச்செய்த

கல்வி ஒழுக்கம்

முலமும் உரையும்

1. அஞ்ச வயதி லாதியை யோது.

இதன் பொருள் : ஆதியை-கடவுளை, அஞ்ச வயதில்-
ஐந்தாமாண்டில், ஓது-நீ ஓதுதல்செய் என்றவாறு. (1)

2. ஆதியை ஓத அறிவுண் டாமே.

இ-ள் : ஆதியை - கடவுளை முன்னிட்டு, ஓத -
ஓதுதல் செய்ய, அறிவுண்டாம் - அறிவுதோன்றும் என்று.
ஏகாரம்-ஈற்றசை. (2)

3. இனியது கொடுத்து எழுத்தைத் தானறி.

இ-ள் : இனியது கொடுத்து - இனிய பொருள் முதலிய
வற்றை (ஆசானுக்குக்) கொடுத்து, எழுத்தை - அக்ஷர லக்ஷணம்
முதலிய வித்தைகளை, அறி - நீ கற்றுக்கொள் என்று.
தான் - அசை. (3)

4. ஈட்டிய நற்பொரு ளெழுத்தே யாகும்.

இ-ள் : ஈட்டிய-ஒருவன் சம்பாதித்த, நற்பொருள் -
நல்லபொருளாவது, எழுத்து ஆகும் - கல்விப் பொருளாகும் என்று.
ஏகாரம் - அசை. (4)

5. உடைமை யென்பது கல்வி யுடைமை.

இ-ள் : உடைமை என்பது - ஒருவனுக்குப் பொருள் என்று சொல்லப்படுவது, கல்வி உடைமை - கல்விப் பொருளேயாம் எ - று. (5)

6. ஊமை யென்பவ ரோதா தவரே.

இ-ள் : ஊமை என்பவர் - ஊமையென்று சொல்லப் படுபவர், ஓதாதவர் - நல்ல நூல்களை வாசியாதவர் எ-று. ஏகாரம் - ஈற்றசை. (6)

7. எழுதப் படுவ தெழுத்தே யாகும்.

இ-ள் : எழுதப்படுவது - எழுதுதல் செய்யப்படுவது, எழுத்தே ஆகும் - அட்சரங்களேயாகும் எ - று. ஏகாரம் - அசை. (7)

8. ஏழை யென்பவ ரெழுத்தறி யாதவர்.

இ-ள் : ஏழை என்பவர் - அறிவிலாரென்பவர், எழுத்தறியாதவர் - கல்வி கல்லாதவர் எ-று. (8)

9. ஐய மேற்கினு மறிவ தெழுத்தே.

இ-ள் : ஐயம் ஏற்கினும் - பிச்சையெடுத்தாலும், அறிவது - தெரியப்படுவது, எழுத்து - எழுத்தாகும் எ-று. ஏகாரம் - அசை. (9)

10. ஒருபொழு தாயினு மோதி நன்கறி.

இ-ள் : ஒருபொழுது - ஒருகாலம், ஆயினும் - ஆனாலும், ஒதி நன்கு அறி - நீ அறிவு நூல்களை வாசித்து நன்றாயறிந்து கொள் எ-று. (10)

11. ஓத லுடைமை வேத வித்தை.

இ-ள் : வேத வித்தை - இறைவனாலருளிச் செய்யப்பட்ட வேதம் முதலாகிய வித்தைகளே, ஓதலுடைமை-ஓதுதற்குரியனவாம் எ-று. (11)

12. ஒளவியம் பேசா ராமெழுத் தறிந்தோர்.

இ-ள் : ஒளவியம் - பொறாமைச் சொற்களை, எழுத்து அறிந்தோர் - கல்விகற்றறிந்தவர், பேசார் - பேசார் என்று ஆம் - அசை. (12)

13. கண்ணுடை யவர்கள் கற்றவர் தாமே.

இ-ள் : கண்ணடையவர்கள்-கண்பொருந்தியவர்கள், கற்றவர் தாம் - அறிவுநூல்களை வாசித்தவர்கள் ஆகும் என்று. ஏகாரம் - ஈற்றசை. (13)

14. காவல ரெனினும் கணக்கை யோர்ந்தறி.

இ-ள் : காவலரெனினும் - அரசர்களானாலும், கணக்கை - எண்ணையு மெழுத்தையும், ஓர்ந்து அறி -நீ நன்றாகக் கற்றறி என்று. காவலனெனினும் என்றும் சில பிரதிகளிலிருக்கிறது. (14)

15. கிடையா வுடைமை கல்வி யுடைமை.

இ-ள் : கிடையாஉடைமை - கிடைத்தற்கரியபொருள், கல்வி உடைமை-கல்விப்பொருளேயாம் என்று. (15)

16. கீர்த்தியும் பெருமையுங் கிடைப்பது கல்வி.

இ-ள் : கீர்த்தியும் பெருமையும் - புகழையும் மேன்மையையும், கிடைப்பது - அடையச் செய்வது, கல்வி - கல்விப் பொருளேயாம் என்று. (16)

17. குறைவறக் கற்றவன் கோடியி லொருவன்.

இ-ள் : குறைவறக் கற்றவன் - நன்றாகக் கற்றவன், கோடியில் ஒருவன்-கோடிபேருள் ஒருவனாகும் என்று. (17)

17. கூர்மை யென்பது குன்றாக் கல்வி.

இ-ள் : கூர்மை என்பது - அறிவு என்று சொல்லப் படுவது, குன்றாக் கல்வி - குறையாத கல்வியுடைமையேயாம் என்று. (18)

19. கெடுப்பினுங் கல்வி கேடு படாது.

இ-ள் : கெடுப்பினும் - பிறரார் கெடுக்கப்படினும், கல்வி கேடுபடாது - கல்விப்பொருள் அழியாது என்று. (19)

20. கேண்மை யுடைமை தாழ்விலாக் கல்வி.

இ-ள் : கேண்மையுடைமை - ஒருவனுக்குச் சினேக முடைமை, தாழ்விலாக்கல்வி - குறையாத கல்விப்பொருளையுடையனாயிருத்தலாம் என்று. (20)

21. கைப்பொரு ளென்பது கசடறு கல்வி.

இ-ள் : கைப்பொருள் என்பது - கையிலுள்ள பொரு ளென்று சொல்லப்படுவது, கசடறு கல்வி - குற்றந்தீரக் கற்றலாகும் என்று. (21)

22. கொற்றவன் றன்னிலும் கற்றவ னுயர்ந்தவன்.

இ-ள் : கொற்றவன் தன்னிலும் - அரசனிலும், கற்றவனுயர்ந்தவன் - கல்விகற்றவன் மேம்பட்டவன் என்று. (22)

23. கோதறு கல்வி குவலயந் தருமே. (22)

இ-ள் : கோதறு கல்வி - குற்றந்தீரக் கற்ற கல்வியானது, குவலயந்தரும் - பூமியைத் தரும் என்று. (23)

24. சகல கலைக்குந் தலைமை யெழுத்தே.

இ-ள் : சகலகலைக்கும்-சகலகலைகளுக்கும், தலைமை-முதன்மை, எழுத்து-அட்சரம் என்று. ஏகாரம் - ஈற்றசை. (24)

25. சாத்திரங் கற்றவன் றன்னை யறிந்தவன்.

இ-ள் : சாத்திரங் கற்றவன் - வேதமுதலாகிய பதி நூல்களைக் கற்றவன், தன்னையறிந்தவன் - தன்னைத் தெரிந்தவனாகும். என்று. (25)

26. சிறுமையிற் கல்வி சிலையி லெழுத்தே.

இ-ள் : சிறுமையிற் கல்வி - சிறு வயதிற் கல்வியுடையனாதல், சிலையில் எழுத்து - கல்லில் எழுதிய எழுத்துப்போலாகும் என்று. ஏகாரம் - ஈற்றசை. (26)

27. சீரிய தமிழைத் தெளிய வோது.

இ-ள் : சீரிய தமிழை - நல்ல தமிழை, தெளிய வோது - நன்றாக நீ கற்றறி எறு. (27)

28. சுற்ற மென்பது துகளறு கல்வி.

இ-ள் : சுற்ற மென்பது - இனமென்று சொல்லப்படுவது, துகளறு கல்வி - குற்றந்தீர்ந்த கல்வியுடையனாதல் எறு. (28)

29. சூக்கமுந் தூலமுந் தோன்றக் கற்றறி.

இ-ள் : சூக்கமும் - ஞானமும், தூலமும் - கிரியையும், தோன்றக் கற்றறி - தெரிய நீ கற்றறி எறு.

சூக்கம் - நுண்பொருள். தூலம் - பருப்பொருள். என்பது ஒன்று. (29)

30. சென்றிட மெல்லாம் சிறப்பே கல்வி.

இ-ள் : சென்றிட மெல்லாம் - போனவிடமெல்லாம், சிறப்பே கல்வி - சிறப்பைத்தருவது கல்வி எறு. (30)

31. சேயன் என்பவன் தீங்கறக் கற்றவன்.

இ-ள் : சேயன் என்பவன் - சேயன் என்று சொல்லப் படுபவன், தீங்கறக் கற்றவன் - குற்றந்தீரக் கற்றவன் எறு. (31)

32. சைகையுஞ் சமர்த்துந் தந்திடுங் கல்வி.

இ-ள் : சைகையும் - பழக்கத்தையும், சமர்த்தும் - திறமையையும், கல்வி தந்திடும் - கல்விப்பொருள் (ஒருவனுக்குக்) கொடுக்கும் எறு.

சைகை என்பது குறிப்பு என்றும் ஒரு பொருள் கொள்ளலாம். (32)

33. சொல்லும் பொருளுந் தோன்றக் கற்றறி.

இ-ள் : சொல்லும் பொருளும் - சொல்லையும் பொருளையும், தோன்ற - தெரிய, கற்றறி - நீ படித்தறி எறு. (33)

34. சோம்ப ரென்பவர் சொல்லெழுத் தறியார்.

இ-ள் : சோம்பரென்பவர் - சோம்பலுடையவ ரென்பவர், சொல்லெழுத்தறியார் - சொல்லப்பட்ட எழுத்தையறியாதவர் என்று. (34)

35. தகுமெழுத் தறிந்தவன் தலைவ னாவன்.

இ-ள் : தகுமெழுத்து - தகுதியாகிய எழுத்தை, அறிந்தவன் - தெரிந்தவன், தலைவன் ஆவன் - குருவாகுவன் என்று. (35)

36. தான்கற் றவற்றைச் சபைதனி லோது.

இ-ள் : தான்கற்றவற்றை - தான்கற்ற நூற்பொருள்களை, சபைதனில் ஓது - கற்றோரிருக்கும் சபையின்கண்ணே நீ ஓதுதல் செய் என்று. (36)

37. திருந்த வோதத் திறமுண் டாமே.

இ-ள் : திருந்த - நன்றாக, ஓத - படிக்க, திறமுண்டாம் - சாமர்த்தியமுண்டாம் என்று. ஏகாரம் ஈற்றசை. (37)

38. தீரக் கற்றவன் தேசிக னாவன்.

இ-ள் : தீரக் கற்றவன் - நன்றாகத் கற்றவன், தேசிகனாவன் - குரு ஆகுவன் எ - று. (38)

39. துறவோ ரென்பவர் துரிசறக் கற்றோர்.

இ-ள் : துறவோரென்பவர் - துறவோரென்று சொல்லப்படுபவர், துரிசறக் கற்றோர் - குற்றந்தீரக் கற்றவர், ஆவர் என்று. (39)

40. தூர்த்த ரென்பவர் சொல்லெழுத் தறியார்.

இ-ள் : தூர்த்தரென்பவர் - துட்டர் என்பவர், சொல்லெழுத் தறியார் - சொல்லையுமெழுத்தையு மறியாதவர். என்று. (40)

41. தெளிய வோதத் திறமுண் டாமே.

இ-ள் : தெளிய வோத - நன்றாகக் கற்க, திறமுண்டாம் - சாமர்த்தியமுண்டாம் என்று. (41)

42. தேசமும் நாடும் திருந்த வோது.

இ-ள் : தேசமும்-தேசங்களையும், நாடும் - நாட்டையும், திருந்தவோது-திருந்தும்படி நீ கல் என்று. (42)

43. தைக்கக் கற்றவன் சமர்த்த னாவன்.

இ-ள் : தைக்க - மனம் அழுத்த, கற்றவன் - படித்தவன், சமர்த்தனாவன் - கெட்டிக்காரனாவன் என்று. (43)

44. தொன்னூல் முழுதுந் தோன்றக் கற்றறி.

இ-ள் : தொன்னூல் முழுதும் - பழய நூல் முழுதையும், தோன்ற - தெரிய, கற்றறி - நீ கற்றறிந்துகொள் என்று. (44)

45. தோழ னாவது சோர்விலாக் கல்வி.

இ-ள் : தோழனாவது- சினேகனாவது சோர்விலாக் கல்வி- சோர்ச்சியற்ற கல்வியேயாம் என்று. (45)

46. நற்பொருள் கொடுத்து நன்றா யோது.

இ-ள் : நற்பொருள் கொடுத்து-நல்ல பொருளைக் கொடுத்து, நன்றாய் ஓது-நன்றாக நீ ஓதுதல்செய் என்று. (46)

47. நானில முழுதும் நயந்தருங் கல்வி.

இ-ள் : நானில முழுதும் - நான்குவகையான பூமி முழுவதிலும், நயந்தரும் - நயத்தைத்தருவது, கல்வி - கல்வியேயாம் என்று. (47)

48. நீசரித் தாயினுங் கற்பது நிலையே.

இ-ள் : நீ சரித்தாயினும் - நீ பற்பலவிடங்கட்குச் சென்றாயினும், கற்பதுநிலை - கற்றுக்கொள்வது நிலையாகும் என்று. ஏகாரம் - ஈற்றசை. (48)

49. நுண்பொருள் கொடுத்து நூல்பலதை யுற்றி.

இ-ள் : நுண்பொருள் கொடுத்து - நுண்ணியபொருள்களை (ஆசிரியனுக்குக்) கொடுத்து, நூல்பலதையுற்றி - நீ பல நூல்களையுங் கற்றுக்கொள் என்று.

(49)

50. நூறாண் டாயினுங் கல்வியை நோக்கு.

இ-ள் : நூறாண்டாயினும் - நூறு வயதானாலும், கல்வியை நோக்கு - நீ கல்வியை விரும்பு எ-று. (50)

51. நெடுங்கட லோடினும் நிலையே கல்வி.

இ-ள் : நெடுங்கடல் ஓடினும் - கரையைடுத்த கடலில் ஓடிப்போனாலும், கல்வி நிலை - கல்வி நிலையேயாகும் எ-று. (51)

52. நேராக் கல்வி நிலையா காதே.

இ-ள் : நேர் ஆக் கல்வி - உண்மையாய்க் கற்காத கல்வி, நிலையாகாது - நிலையாகமாட்டாது எ-று. மனம் உடன்பட்டுக் கற்காத கல்வி என்னலும் ஒருபொருள். (52)

53. நைய வருகினும் நொய்ய நன்கறி.

இ-ள் : நையவருகினும் - மெலியவருகினும், நொய்ய நன்கறி - நீ இலேசாக நல்லாய்க் கற்றுக்கொள் எ-று. (53)

54. நொந்தறி யாதவர் செந்தமிழ் கற்றோர்.

இ-ள் : நொந்து அறியாதவர் - வருந்தி அறியாதவர், செந்தமிழ் கற்றோர் - இயற்றமிழைக் கற்றவர்கள் எ-று. (54)

55. நோகா துண்பவர் நுண்பொருள் அறிந்தோர்.

இ-ள் : நுண்பொருள் அறிந்தோர் - நுட்பமான கருத்தை அறிந்தவர், நோகாதுண்பவர் - வருத்தமுறாது சீவிப்பவராவர். எ - று. (55)

56. பலகலை கற்றவர் பகையைக் கைவிடு.

இ-ள் : பலகலை கற்றவர் - பலநூல்களைக் கற்றவர்களுடைய, பகையை - விரோதத்தை, கைவிடு - நீக்கிவிடு எ-று. (56)

57. பாவலர் என்பவர் பழுதறக் கற்றோர்.

இ-ள் : பாவலர் என்பவர் - பாக்களில்வல்லவர் என்று சொல்லப்படுபவர், பழுதறக்கற்றவர் - குற்றந்தீரக் கற்றவர் ஆவர் என்று. (57)

58. பிழையறக் கற்றவர் பெரியவர் தாமே.

இ-ள் : பிழையறக்கற்றவர் - குற்றந்தீரக் கற்றவர், பெரியவர் தாமே - பெரியவராகும் என்று. தாம், ஏ அசைகள். (58)

59. பீடுஞ் செல்வமும் பெறத்தருங் கல்வி.

இ-ள் : பீடும் - பெருமையும், செல்வமும் - பாக்கியமும், பெறத்தரும் கல்வி - பெறும்படி தருவது கல்வியே யாம் என்று (59)

60. புரையறக் கற்றவர் புவியாள் பவரே.

இ-ள் : புவியாள்பவர் - பூமியைப் பரிபாலனஞ் செய்வோர், புரையறக் கற்றவர் - குற்றந்தீரக் கற்றவராவர் என்று. ஏகாரம் - ஈற்றசை. (60)

61. பூமியிற் செல்வம் புகழ்பெறுங் கல்வி.

இ-ள் : பூமியில் செல்வம் - நிலவுலகிவுள்ள செல்வமாவது. புகழ் பெறுங் கல்வி - கீர்த்தியைத் தருங் கல்வியேயாம் என்று. (61)

62. பெருமை பெறுவது பேசருங் கல்வி.

இ-ள் : பெருமை பெறுவது - மேன்மையைத் தருவது, பேசரும் கல்வி - சொல்லுதற்கரிய கல்வியேயாம் என்று. (62)

63. பேதையென்பவர் பெருநூ லறியார்.

இ-ள் : பேதை என்பவர் - அறிவிலா ரென்பவர், பெருநூல், அறியார் - பெரிய நூல்களை அறியாதவர் ஆவர் என்று. (63)

64. பையப் பையப் படித்தே யொழுகு.

இ-ள் : பையப் பைய - மெல்ல மெல்ல, படித்து ஒழுகு - நீ கற்று நட என்று. ஏகாரம் - அசை (64)

65. பொருள்மிகக் கொடுத்துப் போதக் கற்றறி.

இ-ள் : பொருள் மிகக் கொடுத்து - ஆசானுக்குப் பொருளை மிகுதியாகக் கொடுத்து, போத - நிரம்ப, கற்றறி - நீ கற்றறிந்து கொள் எ-று. (65)

66. போதக் கற்றவன் புண்ணியஞ் செய்தவன்.

இ-ள் : போதக் கற்றவன் - நிரம்பக் கல்விகற்றவன், புண்ணியஞ் செய்தவன்-தருமஞ் செய்தவனாவன் எ-று.

போதங்கற்றவன் - என்று சில பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது, போதம் - ஞானம். (66)

67. மன்ன ராயினு மறைகளை யோது.

இ-ள் : மன்னர் ஆயினும் - அரசர்களாயினும், மறைகளையோது - வேதங்களையோதுதல் செய்யவேண்டும் எ-று. (67)

68. மாசறக் கற்றவர் மாநில மாள்வார்.

இ-ள் : மாசறக் கற்றவர் - குற்றந்தீரக் கற்றவர், மாநிலம் ஆள்வார் - பெரியபூமியை ஆள்வார் எ-று. (68)

69. மிகப்பெருஞ் செல்வம் விளைத்திடுங் கல்வி.

இ-ள் : கல்வி - கல்வியானது, மிகப்பெருஞ் செல்வம் மிகப்பெரியதாகிய செல்வத்தை, விளைத்திடும் - உண்டாக்கும் எ-று. (69)

70. மீசரக் கொடுத்து வித்தையைக் கற்றறி.

இ-ள் : வித்தையை-வித்தைகளை, மீசரக் கொடுத்து- அதிகமாகப் பொருளை (ஆசிரியனுக்குக்) கொடுத்து, கற்றறி - நீ படித்தறி எ-று. (70)

71. முத்தமிழ் தனக்கு மூப்பு மில்லை.

இ-ள் : முத்தமிழ் தனக்கு - இயலிசை நாடகமென் னும் மூன்று தமிழைக் கற்றற்கு, மூப்புமில்லை - முதுமையென்பது இல்லை எ-று.

(71)

72. முதறி வுயர்த்துந் தீதிலாக் கல்வி.

இ-ள் : தீதிலாக்கல்வி - நற்கல்விகள், முதறிவுயர்த்தும் - பேரறிவிற றலையுற்ச செய்யும். எ-று. (72)

73. மெல்லியரெனினும் வேண்டுவ தெழுத்தே.

இ-ள் : எழுத்து - கல்வி, மெல்லியரெனினும் - பெண்களாயினும், வேண்டுவது - விரும்புவதாகும் எ-று.

74. மேலோர் என்ன வித்தையைக் கற்றறி.

இ-ள் : மேலோர் என்ன - பெரியோரென்று சொல்லும் படி, வித்தையைக் கற்றறி - நீ வித்தைகளைக் கற்றறிந்துகொள் எ-று. (74)

75. மையறு கல்வியார் மாநில மாள்வார்.

இ-ள் : மையறு கல்வியார் - மயக்கம்நீங்கிய கல்வியை யுடையார், மா நிலம் ஆள்வார் - பெரிய பூமியை ஆள்பவராவர் எ-று. (75)

76. மொழிவ தகார முதலெழுத் தாமே.

இ-ள் : மொழிவது - சொல்லப்படுவது, அகார முதல் எழுத்தாம் - அகரம் முதலாகிய எழுத்துக்களாம் எ-று. ஏகாரம் - ஈற்றசை (76)

77. மோக விகாரர் முன்னூல் பாரார்.

இ-ள் : மோகவிகாரர் - மயக்கம்பொருந்திய வேறு பட்ட குணமுடையோர், முன்னூல் பாரார் - பழைய நூல்களைப் பார்க்கமாட்டார் எ-று. (77)

78. வஞ்சக மோதார் நெஞ்சறக் கற்றோர்.

இ-ள் : நெஞ்சற கற்றோர் - மனமையைக் கற்றறிந்தவர், வஞ்சக மோதார் - கபடவார்த்தைகளைப் பேச மாட்டார் எ-று. (78)

79. வாட்டந் தராது மறவாக் கல்வி.

இ-ள் : மறவாக்கல்வி - மறவாத கல்வியுடைமை, வாட்டந் தராது - சோர்வுதரமாட்டாது எ-று. (79)

80. வித்தைகல் லாதவர் வெறியர் ஆவர்.

இ-ள் : வித்தை கல்லாதவர் - கல்வியைக் கற்காதவர், வெறியர் - ஆவர் - பித்தராவர் எ-று. (80)

81. வீரியம் பேசார் வித்தை யறிந்தோர்.

இ-ள் : வித்தை அறிந்தோர் - வித்தைகளையறிந்தவர், வீரியம் பேசார் - வீரம் பேசமாட்டார் எ-று. (81)

82. வெண்பா முதலாய் விளங்க வோது.

இ-ள் : வெண்பா முதலாய் - வெண்பா ஆசிரியப்பா கலிப்பா வஞ்சிப்பா முதலாகிய பாவினங்களை, விளக்க ஓது - நீ விளங்கும்படி ஓதுதல் செய் எ-று. (82)

83. வையகமெல்லாம் வாழ்த்தவே யோது.

இ-ள் : வையகம் எல்லாம் - பூமியிலுள்ளார் யாவரும், வாழ்த்த ஓது - வாழ்த்துதல்செய்ய நீ ஓதுதல் செய் எ-று. ஏகாரம் - அசை (83)

84. வெளவிப் படிக்க வாழ்வுண் டாமே.

இ-ள் : வெளவிப் படிக்க - நூல்களை மனதில் ஊன்றிக் கற்க, வாழ்வுண்டாம் - நித்தியானந்தப் பெருவாழ்வுண்டாகும். எ-று. ஏகாரம் - ஈற்றசை. (84)

கல்வி ஒழுக்கம் மூலமும் உரையும்

முற்றுப்பெற்றது.

PLW-
(OR)

